

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (penktoji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS
2006 m. spalio 19 d.*

Byloje T-311/04

José Luis Buendía Sierra, Europos Bendrijų Komisijos pareigūnas, gyvenantis Briuselyje (Belgija), atstovaujamas advokatų M. van der Woude ir V. Landes,

ieškovas,

prieš

Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama G. Berscheid ir V. Joris, padedamų advokato D. Waelbroeck,

atsakovę,

* Proceso kalba: prancūzų.

dėl:

- Komisijos teisės tarnybos generalinio direktoriaus sprendimo ieškovui skirti tik vieną generalinio direktorato pirmenybės balą per 2003 m. pareigų paaukštinimo procedūrą, apie kurį jam buvo pranešta 2003 m. liepos 2 d., patvirtinto Paskyrimų tarnybos sprendimu, kuris jam įteiktas 2003 m. gruodžio 16 d.,

- Paskyrimų tarnybos sprendimo per 2003 m. pareigų paaukštinimo procedūrą ieškovui neskirti jokių specialių pirmenybės balų už papildomą veiklą institucijos interesais, apie kurį 2003 m. gruodžio 16 d. jis sužinojo per sistemą *Sysper 2*,

- šių sprendimų: Paskyrimų tarnybos sprendimo ieškovui skirti iš viso 20 balų per 2003 m. pareigų paaukštinimo procedūrą; A5 lygio pareigūnų nuopelnų sąrašo per 2003 m. pareigų paaukštinimo procedūrą, paskelbto 2003 m. lapkričio 13 d. *Administraciniuose pranešimuose* Nr. 69-2003; per 2003 m. pareigų paaukštinimo procedūrą į A4 lygį paskirtų pareigūnų sąrašo, paskelbto 2003 m. lapkričio 27 d. *Administraciniuose pranešimuose* Nr. 73-2003, ir bet kuriuo atveju sprendimo neįrašyti ieškovo pavardės į šiuos sąrašus,

- prireikus 2004 m. birželio 15 d. Paskyrimų tarnybos sprendimo atmesti jo 2004 m. vasario 12 d. skundą,

panaikinimo,

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(penktoji išplėstinė kolegija),

kurį sudaro pirmininkas M. Vilaras, teisėjai M. E. Martins Ribeiro, F. Dehousse,
D. Šváby ir K. Jürimäe,
posėdžio sekretorius I. Natsinas, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2005 m. rugsėjo 29 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Teisinis pagrindas

- ¹ Faktinių aplinkybių metu galiojusių Europos Bendrijų pareigūnų tarnybos (toliau – Tarnybos nuostatų) 26 straipsnio pirmoji ir antroji pastraipos numato:

„Pareigūno asmens bylą sudaro:

- a) visi dokumentai, susiję su jo administraciniu statusu ir visos ataskaitos apie jo sugebėjimus, naudingumą ir elgesį;

b) bet kokie pareigūno komentarai dėl tų dokumentų.

Dokumentai registruojami, numeruojami ir klasifikuojami eilės tvarka; institucija negali naudoti arba remtis a pastraipoje nurodytais dokumentais, susijusiais su pareigūnu, išskyrus atvejus, kai jie jam perduodami prieš juos suklasifikuojant.“

2 Tarnybos nuostatų 43 straipsnio pirmoji pastraipa nustato:

„Kiekvieno pareigūno sugebėjimai, naudingumas ir elgesys tarnyboje, išskyrus A 1 ir A 2 lygio pareigūnus, aprašomi periodinėje ataskaitoje, rengiamoje ne rečiau kaip kartą per dvejus metus, kaip pagal 110 straipsnį numatė kiekviena institucija.“

3 Tarnybos nuostatų 45 straipsnio 1 dalies pirmoji pastraipa nurodo:

„1. Sprendimus dėl paaukštinimo priima Paskyrimų tarnyba. Pareigūno pareigos paaukštinamos paskiriant jį į aukštesnį jo kategorijos ar pareigų grupės lygį. Pareigos gali būti paaukštintos tik pareigūnams, atrinktiems iš ne mažiau kaip dvejus metus savo lygyje išdirbusių pareigūnų, apsvarsčius pareigūnų, kurių pareigos gali būti paaukštintos, nuopelnus ir jų tarnybinės veiklos vertinimo ataskaitas.“ (Pataisytas vertimas)

4 2001 m. spalio 30 d. Komisija priėmė pranešimą SEC(2001) 1617 dėl „tarnybinės veiklos vertinimo ataskaitos“ (personalo vertinimas) ir paaukštinimų. Jame ji išdėstė savo personalo politikos kryptis, siekdama „susieti tarnybinės veiklos vertinimą su

darbuotojo parodytų rezultatų vertinimu ir jo potencialu“. Jame nurodyta, kad „(naujos paaukštinimo tvarkos) pagrindinis požymis grindžiamas nuopelnais“. Taip pat Komisija nurodo, kad „šis nuopelnas yra dinaminė ir kumuliacinė samprata („suma“) <...> Jis nustatomas pasitelkus balų sistemą. Po tam tikro laiko (atsižvelgiant į nuopelnų sumą) surinkti balai suteikia pareigūnui teisę būti paskirtam į aukštesnį lygį“. Komisija nurodo, kad „<...> tarnybinės veiklos vertinimo ataskaitoje nurodyti pažymiai ir vertinimai atitinka nuopelno balus“ (toliau – NB), prie kurių pridedami pirmenybės balai (toliau – PB). Komisija pažymi, kad „(PB) skyrimas visais atvejais turi būti pagrįstas raštu remiantis argumentais dėl nuopelnų“. Jie „yra atlygis labiausiai nusipelnusiems pareigūnams, didinant jų pareigų paaukštinimo galimybes arba suteikiant jiems galimybę būti paaukštintais per vykstančią pareigų paaukštinimo procedūrą“. Komisija nurodo, kad „(PB) suteikimas taip pat turi būti pagrįstas išsamiais vertinimais“. Ji nurodo, kad „(PB) skiriami remiantis kriterijų, leidžiančių išskirti nusipelnusį personalą, svarba“. Komisijos nuomone, „pagrindinis kriterijus yra nuopelnų palyginimas visame (generaliniame direktorate), atsižvelgiant į asmens potencialą (remiantis objektyviu darbo ir parodytų sugebėjimų įvertinimu)“. Komisija pažymi, kad „tvarka, skirta užtikrinti aukščiausią įvairių Komisijos tarnybų vertinimų atitikties lygį“. Galiausiai ji nurodo, kad „yra logiška užtikrinti panašų visų vieno ar kito generalinio direktorato personalo narių pareigų paaukštinimo periodiškumą“.

- 5 2002 m. balandžio 26 d. Komisija priėmė sprendimą dėl Tarnybos nuostatų 43 straipsnio bendrų įgyvendinimo nuostatų ir Sprendimą dėl Tarnybos nuostatų 45 straipsnio bendrųjų įgyvendinimo nuostatų (toliau – BĮN 43 ir BĮN 45).
- 6 Pagal BĮN 43 straipsnio 1 straipsnio 1 dalį periodinė ataskaita, vadinamoji tarnybinės veiklos vertinimo ataskaita (toliau – TVVA) „sudaroma kasmet dėl kiekvieno nuolatinio personalo nario sugebėjimų, naudingumo ir elgesio tarnyboje <...>“.

- 7 BĮN 43 2 straipsnio 1 dalis apibrėžia NB ir PB sąvokas BĮN 43 ir BĮN 45 prasme. Pagal BĮN 43 2 straipsnio 1 dalies antrąją–penktąją pastraipą:

„Ir (NB), ir (PB) skiriami už nuopelnus; (PB) skyrimas visada turi būti pateisinamas nuopelnais grindžiamais pagrindais.

(NB) tai balai, skiriami atsižvelgiant į tarnybinės veiklos vertinimo ataskaitoje nurodytus pažymius ir įvertinimus.

(PB) tai balai, kuriuos gali skirti:

- a) generaliniai direktoriai (personalo A/LA atžvilgiu) <...> nusipelnusiems personalo nariams, partvirtinus tarnybinės veiklos vertinimo ataskaitas generaliniame direktorate ar atitinkamoje tarnyboje. Skyrimo kriterijai apibrėžti (BĮN 45) 6 straipsnyje;
- b) Paskyrimų tarnyba, atsižvelgdama į paaukštinimo komitetų rekomendacijas, nusipelnusiems personalo nariams, sutikusiems vykdyti papildomas užduotis institucijos interesais. Skyrimo kriterijai apibrėžti (BĮN 45) 9 straipsnyje;
- c) Paskyrimų tarnyba, atsižvelgdama į paaukštinimo komitetų rekomendacijas, išnagrinėjus pagal (BĮN 45) 13 straipsnio 2 dalį paduotus skundus dėl (PB) skyrimo.

(NB) ir (PB) kaupiami kelerius metus iš eilės. Paaukštinus pareigas, atskaitomi balai, atitinkantys paaukštinimui reikalingą balų skaičių, o likę balai perkeliama į kitus metus.“

- 8 Remiantis 2002 gruodžio 3 d. Administraciniais pranešimais Nr. 99-2002 dėl personalo vertinimo procedūros 2001–2002 metais (pereinamoji procedūra), „per vertinimą kiekvienas pareigūnas gauna bendrą pažymį nuo (0) iki (20) iš (20)“. Paskui šis pažymys pakeičiamas į paaukštinimo procedūroje naudojamus NB. Iš tų pačių Administracinių pranešimų išplaukia, kad NB skaičius, išskyrus tam tikras išimtis, atitinka bendrą vertinimo pažymį.
- 9 BĮN 45 3 straipsnis numato, kad pareigūnų pareigas galima paaukštinti tik „palyginus pareigūnų, kurių pareigos gali būti paaukštintos, nuopelnus“. Iš šio straipsnio išplaukia, kad „svarbiausias veiksnys, į kurį reikia atsižvelgti, yra (NB) ir (PB) skaičius, kurį surinko kiekvienas pareigūnas per vienerius ar kelerius praėjusius metus“. Taip pat Komisija nurodo, kad „esant (BĮN 45) 10 straipsnio 1 dalyje nurodytoms sąlygoms galima remtis kitais antraeiliais veiksniais siekiant išskirti pareigūnus, surinkusius vienodą (NB) ir (PB) skaičių“.
- 10 BĮN 45 4 straipsnis numato:

„Pareigų paaukštinimo procedūrą sudaro dvi stadijos:

- a) (PB) skyrimas, kurį 6, 7 ir 9 straipsniuose numatytais sąlygomis atlieka generaliniai direktoratai, o paskui 14 straipsnyje nurodyti paaukštinimo komitetai;

b) pati pareigų paaukštinimo procedūra, aprašyta 10 straipsnyje.“

- 11 Pagal BĮN 45 6 straipsnį generaliniai direktoriai ar direktoriai paskirsto PB, suteiktus kiekvienam generaliniam direktoratui (toliau – GDPB) pasikonsultavus su jungtiniais vertinimo komitetais.

- 12 BĮN 45 6 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad skirstydamas balus „kiekvienas generalinis direktoratas turi <...> (PB) kvotą, kuri lygi 2,5 karto padidintam paaukštintinių pareigūnų skaičiui, atsižvelgiant į jų lygį“. Tačiau iš tos pačios nuostatos ir *Administracinių pranešimų* Nr. 99-2002 išplaukia, kad generalinių direktoratų, kurių nustatyto lygio NB vidurkis daugiau kaip vienu balu viršija 14 (iš 20 balų) vidurkį, PB kvota mažinama tiksliau viršytų balų skaičiumi. Tačiau generaliniai direktoratai šį viršijimą gali pagrįsti ir paaukštinimo komitetai gali nuspręsti išimties tvarka visiškai ar iš dalies atsisakyti tokio mažinimo.

- 13 BĮN 45 6 straipsnio 2 dalis numato, kad „skirdami (PB) generaliniai direktoriai ir direktoriai susirenka kiekviename generaliniame direktorate procedūros pradžioje tam, kad susitartų dėl kriterijų, kuriais remiantis skirstomi (PB) tarp direktoratų“.

- 14 Pagal BĮN 45 6 straipsnio 3 dalį:

„Išnagrinėję (TVVA) rezultatus generaliniai direktoriai jų direktorių pasiūlymu dėl personalo A <...> skiria (PB) labiausiai nusipelnusiems pareigūnams:

- i) už pagalbą pasiekiant direktorato (generalinio direktorato) darbo programos rezultatus, kuri viršija jų asmeninius tikslus, įskaitant pagalbą kitiems skyriams;

- ii) už ypatingas pastangas ir išskirtinius rezultatus vykdant užduotis, kaip tai nurodyta jų (TVVA).“

15 BĮN 45 6 straipsnio 4 dalis nustato, kad „siekiant atskirti personalą“:

- „a) 50 % generaliniam direktoratui suteiktų (PB) paskirstomi tarp produktyviausių pareigūnų, kurie įrodė savo ypatingus nuopelnus, atitinkdami 3 dalies i ir ii punktų kriterijus. Šie pareigūnai sudaro apie 15 % generalinio direktorato kiekvieno lygio pareigūnų. Kiekvienas pareigūnas gauna nuo 6 iki 10 balų.

- b) Likę 50 % balų paskirstomi tarp kitų pareigūnų, kurie atsižvelgiant į 3 dalies i ir ii punktų kriterijus laikomi nusipelnusiaisiais ir kiekvienas gauna nuo 0 iki 4 balų.

Pareigūnas gali gauti (PB) tik vienu iš pirmiau nurodytų atvejų. Todėl maksimalus (PB) skaičius, kurį pareigūnas gali gauti per vieną paaukštinimo procedūrą, yra 10 balų“.

- 16 BĮN 45 8 straipsnis nustato, kad jei PB skiriami pagal 6 straipsnyje numatytą procedūrą generalinis direktoratas (GD) „Personalas ir administracija“ pagal surinktus balus sudaro kiekvieno atitinkamo lygio pareigūnų nuopelnų sąrašus, skelbia juos intranete ir juos perduoda visam personalui. Šiuose sąrašuose yra pareigūnų, kuriems iki paaukštinimui reikalingo balų skaičiaus trūksta ne daugiau kaip 5 balų arba kurie surinko ar viršijo šį skaičių, pavardės.
- 17 Pagal BĮN 45 13 straipsnio 1 dalį per 5 darbo dienas po BĮN 45 8 straipsnyje numatyto nuopelnų sąrašo paskelbimo pareigūnai gali apskųsti paaukštinimo komitetams sprendimus dėl PB suteikimo (toliau – administracinis skundas). Remiantis BĮN 45 13 straipsnio 2 dalimi, „nagrinėdamas kiekvieną konkretų atvejį Paaukštinimo komitetas, jei mano, kad tai yra tikslinga, siūlo skirti tam tikrą (PB) skaičių. Savo motyvuotoje nuomonėje Paaukštinimo komitetas teikia rekomendaciją (Paskyrimų tarnybai)“, kuri priima sprendimą dėl galimo papildomų PB, kurių skaičius vėliau skelbiamas, skyrimo (toliau – po apskundimo procedūros suteikti pirmenybės balai arba APB).
- 18 Remiantis BĮN 45 9 straipsnio 1 dalimi paaukštinimo komitetai taip pat teikia rekomendacijas Paskyrimų tarnybai dėl PB už institucijos interesais papildomai atliktas užduotis (PBPU) skyrimo. Šios užduotys išvardijamos minėtų BĮN I priede.
- 19 BĮN 45 12 straipsnis nustato pereinamąsias nuostatas dėl 2003 m. pareigū paaukštinimo procedūros tam, kad „būtų tinkamai atsižvelgta į nuopelnus, įgytus tam tikru laikotarpiu“. Šios nuostatos 3 dalis numato tris pereinamųjų PB kategorijas:
- „a) Pereinamieji PB skiriami pareigūnams po 1 balą už kiekvienus lygyje išdirbtus metus, daugiausia 7 balai. Be to, paaukštinimo komitetai turi pereinamųjų PB

ribą, atitinkančią 0,25 balo kiekvienam pareigūnui, kurią jie gali paskirstyti, skirdami pareigūnui ne daugiau 2 balų.

- b) generaliniai direktoratai gali skirti specialius papildomus (PB) pareigūnams, kurių pareigas buvo siūloma paaukštinti ankstesniais metais, tačiau kurių pareigos nebuvo paaukštintos <...>“ (toliau – pareigūnai, kurių pareigos nebuvo paaukštintos).

20 Remiantis 2003 m. vasario 17 d. *Administracinių pranešimų* Nr. 18-2003 (2003 m. pareigų paaukštinimas – A, LA, B, C ir D kategorijos – Veiklos biudžetas – pareigūnai, kurių pareigos nebuvo paaukštintos per 2002 m. pareigų paaukštinimo procedūrą) ir 2003 m. gegužės 2 d. *Administracinių pranešimų* Nr. 34-2003 (2003 m. pareigų paaukštinimo procedūra) III punktu daugiausia galima skirti 4 specialius papildomus PB (toliau – SPPB).

21 BĮN 45 10 straipsnis nustato:

„1. Pasibaigus 9 straipsnyje nustatytai procedūrai 14 straipsnyje nurodyti paaukštinimo komitetai susirenka aptarti nuopelnų sąrašo ir parengti pasiūlymus dėl pareigūnų, atrinktų iš surinkusių paaukštinimui reikalingą balų skaičių pareigūnų, tačiau kurių skaičius viršijo pareigūnų, kurių pareigos gali būti paaukštintos, skaičių (*ex æquo* pareigūnų grupė). Pasirinkdami tarp pareigūnų, turinčių vienodą balų skaičių, paaukštinimo komitetai ypač atsižvelgia į tokius veiksnius, kaip antai darbo stažas lygyje ir lygios galimybės. Ši veikla prasideda vėliausiai gegužės 15 dieną. Komitetai turi pagrįsti savo pasiūlymus ir pateikti juos Paskyrimų tarnybai. Nuopelnų sąrašas, kuriame atsispindi šie pasiūlymai, skelbiamas intranete. Kalbant apie pareigūnus, kurie surinko paaukštinimui reikalingą balų skaičių, reikia nurodyti, kad šiame sąraše suinteresuotieji asmenys suskirstomi atsižvelgiant į tai, ar dėl jų paaukštinimo komitetai pateikė savo pasiūlymus, ar ne.

2. Pareigūno pareigų paaukštinimas susijęs su sąlyga, kad per paskutinę vertinimo procedūrą pareigūnas surinko mažiausiai 10 (NB), ir tai pažymėta jo tarnybinės veiklos vertinimo ataskaitoje <...>

3. Birželio mėn., remdamasi Paaukštinimo komiteto siūlymais, Paskyrimų tarnyba nusprendžia, kurių kiekvieno lygio pareigūnų pareigas reikia paaukštinti. Per kiekvieną paaukštinimą referencinis skaičius atskaitomas iš pareigūnų, kurių pareigos buvo paaukštintos, surinkto balų skaičiaus, o likęs balų skaičius perkeliamas į kitus metus.

4. Liepos mėn. GD „Personalias ir administracija“ skelbia pareigūnų, kurių pareigos buvo paaukštintos, sąrašą.“

22 BĮN 45 14 straipsnio 1 ir 2 dalys nustato:

„1. Yra įkurti penki paaukštinimo komitetai, atitinkamai dėl A, LA, B, C ir D personalo.

2. Komitetų sudėtis:

— Dėl A personalo: pirmininkas, kuris yra GD „Personalias ir administracija“ generalinis direktorius, tiek narių, kiek yra tarnybų vadovų ir generalinių direktorių, 15 Centrinio personalo komiteto paskirtų narių, kurių lygis turi būti ne mažesnis A 4/LA 4.

— <...>“.

Faktinės aplinkybės ir procesas

- 23 Ieškovas yra Europos Bendrijų pareigūnas, dirbantis nuo 1991 m. balandžio mėnesio. Nuo 2001 m. liepos 1 d. jis dirba Komisijos teisės tarnyboje.
- 24 2003 m. kovo 15 d. ieškovui TVVA buvo skirta 16 balų iš 20 už laikotarpį nuo 2001 m. liepos mėn. iki 2002 m. gruodžio mėnesio. Šis įvertinimas buvo prilygintas 16 NB.
- 25 2003 m. liepos 3 d. ieškovui praneštu sprendimu Teisės tarnybos generalinis direktorius, vadovaudamasis BĮN 45 6 straipsniu, skyrė jam dar vieną GDPB.
- 26 Remdamasi BĮN 45 12 straipsnio 3 dalies a punkto pirmuoju sakiniu, Teisės tarnyba taip pat skyrė jam 3 pereinamuosius PB, po 1 balą už kiekvienus konkrečiame lygyje išdirbtus metus (toliau – pereinamieji GDPB), kurie atitiko trejų metų darbo stažą A 5 lygyje.
- 27 BĮN 45 8 straipsnyje numatytas nuopelnų sąrašas, susijęs su 2003 m. pareigų paaukštinimo procedūra dėl A 5 lygio pareigūnų, kaip antai ieškovas, buvo paskelbtas 2003 m. liepos 7 d. *Administraciniuose pranešimuose* Nr. 48-2003. Jame buvo nurodytas kiekvieno atitinkamo pareigūno bendras NB ir GDPB bei pereinamųjų GDPB ir SPPB skaičius. Ieškovo pavardės jame nebuvo.
- 28 Remdamasis BĮN 45 13 straipsniu, 2003 m. liepos 14 d. ieškovas pateikė administracinį skundą dėl tik vieno GDPB skyrimo. Jis taip pat prašė skirti jam PBPU. Spalio 17 ir 24 dienomis A kategorijos personalo paaukštinimo komitetas susirinko išnagrinėti šį skundą.

- 29 2003 m. lapkričio 13 d. šis Paaukštinimo komitetas priėmė sprendimą dėl A 5 lygio pareigūnų nuopelnų sąrašo, numatyto BĮN 45 10 straipsnyje. Tą pačią dieną šis sąrašas buvo paskelbtas *Administraciniuose pranešimuose* Nr. 69-2003. Ieškovo pavardės jame nebuvo.
- 30 2003 m. lapkričio 20 d. Paskyrimų tarnyba patvirtino per 2003 m. pareigū paaukštinimo procedūrą pareigūnų, kurių pareigos buvo paaukštintos, sąrašą, kuriame nebuvo ieškovo pavardės. Šis sąrašas paskelbtas 2003 m. lapkričio 27 d. *Administraciniuose pranešimuose* Nr. 73-2003.
- 31 2003 m. gruodžio 16 d. peržiūrėjęs savo asmeninę pareigū paaukštinimo bylą Komisijos intraneto svetainėje *Sysper 2* ieškovas sužinojo, kad per 2003 m. pareigū paaukštinimo procedūrą jam buvo paskirta iš viso 20 balų.
- 32 Komisija paskelbė nagrinėjamos paaukštinimo procedūros eigos santrauką 2003 m. gruodžio 19 d. *Administraciniuose pranešimuose* Nr. 82-2003.
- 33 2003 m. vasario 12 d. ieškovas pateikė skundą, remdamasis Tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalimi.
- 34 Šis skundas buvo atmetas 2004 m. birželio 15 d. Paskyrimų tarnybos sprendimu, kurį suinteresuotasis asmuo gavo kitą dieną.
- 35 Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu pareiškimu ieškovas pareiškė ieškinį 2004 m. liepos 22 dieną.

- 36 Atsiliepinimas į ieškinį buvo gautas 2004 m. lapkričio 19 dieną.
- 37 Laišku, kurį Pirmosios instancijos teismo kanceliarija gavo 2005 m. sausio 14 d., ieškovas atsisakė pateikti dubliką.
- 38 Pagal Procedūros reglamento 14 straipsnį, penktosios kolegijos siūlymu bei išklausęs šalis pagal šio reglamento 51 straipsnį, Pirmosios instancijos teismas nusprendė perduoti bylą išplėstinės sudėties kolegijai.
- 39 Susipažinęs su teisėjo pranešėjo pranešimu, Pirmosios instancijos teismas (penktoji išplėstinė kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir pagal Procedūros reglamento 64 straipsnį imdamasis proceso organizavimo priemonių paprašė ieškovo ir Komisijos raštu atsakyti į klausimus iki 2005 m. rugpjūčio 25 d. Šalys savo atsakymus pateikė per nustatytą terminą.
- 40 2005 m. rugsėjo 15 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijos raštu šalys buvo paprašytos iki 2005 m. rugsėjo 23 d. pateikti savo pastabas dėl kitos šalies atsakymų į Pirmosios instancijos teismo raštu pateiktus klausimus. Ieškovas ir Komisija savo pastabas Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateikė atitinkamai 2005 m. rugsėjo 23 ir 22 dienomis.
- 41 Šalys buvo išklausytos ir atsakė į Pirmosios instancijos teismo žodžiu pateiktus klausimus 2005 m. rugsėjo 29 d. posėdyje.

Šalių reikalavimai

42 Savo ieškinyje ieškovas Pirmosios instancijos teismo prašo:

- taikant proceso organizavimo priemones nurodyti pateikti dokumentus,

- panaikinti šiuos aktus:
 - Komisijos teisės tarnybos generalinio direktoriaus sprendimą skirti jam tik vieną GDPB per 2003 m. pareigų paaukštinimo procedūrą, apie kurią jam buvo pranešta 2003 m. liepos 2 d., patvirtintą Paskyrimų tarnybos sprendimu, kuris jam buvo įteiktas 2003 m. gruodžio 16 d.,

 - Paskyrimų tarnybos sprendimą per 2003 m. paaukštinimo procedūrą ieškovui nesuteikti jokių SPPB, apie kurią jis sužinojo 2003 m. gruodžio 16 d. per sistemą *Sysper 2*,

 - šiuos sprendimus: Paskyrimų tarnybos sprendimą jam skirti iš viso 20 balų per 2003 m. pareigų paaukštinimo procedūrą; A 5 lygio pareigūnų nuopelnų sąrašą per 2003 m. pareigų paaukštinimo procedūrą, paskelbtą 2003 m. lapkričio 13 d. *Administraciniuose pranešimuose* Nr. 69-2003; per 2003 m. paaukštinimo procedūrą į A4 lygį paskirtų pareigūnų sąrašą, paskelbtą 2003 m. lapkričio 27 d. *Administraciniuose pranešimuose* Nr. 73-2003, ir bet kuriuo atveju sprendimą neįrašyti jo pavardės į šiuos sąrašus,

— prireikus 2004 m. birželio 15 d. Paskyrimų tarnybos sprendimą atmesti jo 2004 m. vasario 12 d. skundą,

— priteisti iš atsakovės bylinėjimosi išlaidas.

43 Savo atsiliepime į ieškinį atsakovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

— ieškovo argumentus dėl sprendimo skirti jam iš viso 20 balų panaikinimo pripažinti nepriimtinais ir nepagrįstais,

— atmesti kitą ieškinio dalį kaip nepagrįstą,

— priimti tinkamą sprendimą dėl bylinėjimosi išlaidų.

44 Per posėdį Komisija atsiėmė savo argumentus dėl ieškinio nepriimtimumo, kiek jis pareikštas dėl sprendimo skirti ieškovui iš viso 20 balų. Pirmosios instancijos teismas tą pažymėjo posėdžio protokole.

- 45 Po šio pareiškimo ieškovas pareiškė, kad atsisakytų savo reikalavimų dėl individualių sprendimų, suteikiančių ar nesuteikiančių jam įvairių kategorijų PB, jei jis išsaugotų galimybę ginčyti specialių balų skyrimo kriterijų teisėtumą skundžiant sprendimą, nustatantį pareigoms paaugštinti reikalingų balų skaičių. Pirmosios instancijos teismas tą pažymėjo posėdžio protokole.

Dėl priimtimumo

- 46 Kaip buvo nurodyta 44 punkte, Komisija per posėdį atsiėmė savo prieštaravimą dėl ieškinio priimtimumo, kiek jis pareiškėtas dėl sprendimo skirti ieškovui iš viso 20 balų per 2003 m. pareigų paaugštinimo procedūrą.
- 47 Vis dėlto reikia priminti, kad ieškinio priimtimumo sąlygos yra viešosios tvarkos taisyklės, todėl Pirmosios instancijos teismas jas gali tikrinti *ex officio* ir jo kontrolė neapsiriboja šalių nurodytais prieštaravimais dėl priimtimumo. Tik Pirmosios instancijos teismas turi nuspręsti konkrečiu atveju, ar buvo priimtas aktas asmens nenaudai, nepaisant šalių šiuo klausimu išreikštos nuomonės (žr. 2005 m. kovo 8 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *D prieš EIB*, T-275/02, Rink. VT, p. I-A-51 ir II-211, 42 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 48 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką ieškinius dėl panaikinimo galima pareikšti tik dėl aktų ar sprendimų, sukeliančių privalomų teisinių pasekmių, galinčių daryti poveikį ieškovo interesams, aiškiai pakeičiančias jo teisinę padėtį (1981 m. lapkričio 11 d. Teisingumo Teismo sprendimo *IBM prieš Komisiją*, 60/81, Rink. p. 2639, 9 punktas; 1990 m. birželio 22 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Marcopoulos prieš Teisingumo Teismą*, T-32/89 ir T-39/89, Rink. p. II-281, 21 punktas ir 2003 m. gruodžio 17 d. Sprendimo *McAuley prieš Tarybą*, T-324/02, Rink.VT, p. I-A-337 ir II-1657, 28 punktas).

49 Iš teismo praktikos taip pat išplaukia, kad kai sprendimas priimamas keliais etapais, galima užginčyti tik tas priemonės, kurios galutinai atspindi sprendimą priėmusios institucijos poziciją, o ne tarpines priemones, kurių tikslas parengti galutinį sprendimą (48 punkte minėtų sprendimo *Marcopoulos prieš Teisingumo Teismą* 21 punktas ir sprendimo *McAuley prieš Tarybą* 28 punktas).

50 Šioje byloje ieškovas ginčija per 2003 m. pareigų paaukštinimo procedūrą, t. y. per pirmą procedūrą, kurią reglamentuoja naujos BĮN 43 ir BĮN 45, priimtų įvairių aktų teisėtumą, nurodydamas kai kurių iš jų nebuvimą.

51 Tokiomis aplinkybėmis Pirmosios instancijos teismas mano, kad būtina aprašyti naujos paaukštinimo procedūros esmę ir jos eigą, siekiant nustatyti asmens nenaudai priimtą aktą ir ieškinio dėl jo pateikimo terminą.

1. *Pareigų paaukštinimo tvarka*

52 Būtina pažymėti, kad pagal taikytinus aktus pareigų paaukštinimas grindžiamas pareigūno nuopelnais ir pareigų atlikimo kokybe, įrodytais darbo laikotarpiu ir išreikštais balais, kurie suteikiami pagal metinę vertinimo ir paaukštinimo procedūrą.

53 BĮN 45 3 straipsnis „Paaukštinimo pagrindai“ numato, kad „svarbiausias veiksnys, į kurį reikia atsižvelgti, yra (NB) ir (PB) skaičius, kurį kiekvienas pareigūnas surinko per vienerius ar kelerius praėjusius metus“.

54 Be to, iš BĮN 45 5 straipsnio išplaukia, kad pareigūno pareigos gali būti paaukštinamos tik jam surinkus bendrą balų skaičių, bent jau lygų referenciniam skaičiui arba „paaukštinimui reikalingų balų skaičiui“, kuri kiekvienoje pareigų paaukštinimo procedūroje nustato paaukštinimo komitetai.

55 BĮN 5 straipsnio 3 dalyje numatyta:

„paaukštinimui reikalingų balų skaičių sudaro (nuopelnų ar pirmenybės) balų skaičius, reikalingas paskiriant į tam tikrą lygį; atsižvelgiant į biudžeto galimybes pareigūnų, kurių balų skaičius viršija nustatytą skaičių, pareigos yra paaukštinamos. Tų pareigūnų, kurių balų skaičius atitinka nustatytą skaičių, pareigos gali būti paaukštinamos, bet atsižvelgiant į paaukštinimo koeficientą jiems gali tekti palaukti kitos paaukštinimo procedūros“.

56 BĮN 45 10 straipsnio 3 dalis papildo cituotą nuostatą numatydama, kad „per kiekvieną pareigų paaukštinimą paaukštinimui reikalingas balų skaičius atskaitomas iš pareigūnų, kurių pareigos yra paaukštinamos, surinktų balų skaičiaus, o likęs skaičius perkeliamas į kitus metus“.

57 Bendras pareigūno per paaukštinimo procedūrą gautų balų skaičius yra kompleksinio proceso, kuriam vykstant pareigūnui skiriami NB pagal TVVA pažymius ir vertinimą, PB, kurie gali būti skiriami kiekvieno generalinio direktorato generalinių direktorių ar direktorių (GDPB) pagal BĮN 43 2 straipsnio 1 dalį arba Paskyrimų tarnybos, atsižvelgiant į paaukštinimo komitetų rekomendaciją (PBPU ir APB), rezultatas.

58 Be to, 2003 m. pareigų paaukštinimo procedūroje, t. y. pirmais naujos paaukštinimo procedūros taikymo metais, buvo taikomos BĮN 45 12 straipsnio 3 dalies pereinamosios nuostatos tam, kad „būtų tinkamai atsižvelgta į nuopelnus, įgytus tam tikru laikotarpiu“. Šios nuostatos numato, viena vertus, pereinamuosius PB, skiriamus pareigūnams *ex officio*, t. y. po 1 balą už kiekvienus darbo metus, bet ne daugiau 7 balų (pereinamieji GDPB, BĮN 45 12 straipsnio 3 dalies a punkto pirmas sakiny) ar pereinamųjų PB, skiriamų atsižvelgiant į paaukštinimo komitetų rekomendaciją, kai tai pateisina pareigūno pareigos, skyrimą, bet ne daugiau kaip 2 balai vienam pareigūnui (pereinamieji PB, BĮN 45 12 straipsnio 3 dalies a punkto antras sakiny); kita vertus, ne daugiau kaip 4 SPPB skyrimą pareigūnams, kurių pareigas buvo siūloma paaukštinti per 2002 m. pareigų paaukštinimo procedūrą, bet kurių pareigos nebuvo paaukštintos (BĮN 45 12 straipsnio 3 dalies b punktas ir *Administraciniai pranešimai* Nr. 18-2003 ir 34-2003).

2. Pareigų paaukštinimo procedūros eiga

59 Pareigų paaukštinimo procedūra vykdoma kiekvienais metais, pasibaigus vertinimo laikotarpiui. Jos pirmojoje stadijoje paskirsčius NB kiekviename generaliniame direktorate skirstomi PB.

60 Šioje byloje remdamasis BĮN 45 6 straipsniu Teisės tarnybos generalinis direktorius sprendimu, apie kurį ieškovui buvo pranešta 2003 m. liepos 3 d., jam skyrė 1 GDPB. Šis balas buvo pridėtas prie jau paskirtų 16 NB. Pagal BĮN 45 12 straipsnio 3 dalies a punktą Teisės tarnyba jam taip pat skyrė 3 pereinamuosius GDPB, atitinkančius trejus tarnybos metus A 5 lygyje. Tačiau ieškovas negavo jokio SPPB pagal BĮN 45 12 straipsnio 3 dalies b punktą.

61 Be individualios ir konfidencialios informacijos dėl NB ir PB, kurią pareigūnui suteikia generalinis direktoratas (BĮN 45 6 straipsnio 8 dalis), Komisijos GD „Personalas ir administracija“ po GDPB suteikimo parengia ir paskelbia kiekvieno

lygio nuopelnų sąrašą, į kurią įtraukiamos pareigūnų, kuriems trūksta ne daugiau kaip 5 balų, kad būtų pasiektas pareigoms paaukštinti reikalingas balų skaičius, pavardes ir pareigūnų, kurie pasiekė ar viršijo šį skaičių, pavardes, kartu nurodant kiekvieno iš jų gautą bendrą NB ir GDPB skaičių (BĮN 45 8 straipsnis).

- 62 2003 m. pareigų paaukštinimo procedūroje minėtas A 5 lygio pareigūnų, kaip antai ieškovo, nuopelnų sąrašas buvo paskelbtas 2003 m. liepos 7 d. *Administraciniuose pranešimuose* Nr. 48-2003. Jame nurodytas kiekvieno pareigūno bendras NB ir GDPB bei pereinamųjų GDPB ir SPPB, suteiktų taikant pereinamąsias nuostatas, skaičius.
- 63 BĮN 45 8 straipsnyje numatytas sąrašas neapibrėžia galutinio šiame pareigų paaukštinimo procedūros sąraše esančių ar nesančių pareigūnų statuso.
- 64 Viena vertus, nepatenkintas dėl jam paskirtų GDPB pareigūnas turi galimybę per 5 darbo dienas, skaičiuojamas nuo atitinkamo nuopelnų sąrašo paskelbimo dienos, paduoti administracinį skundą kompetentingam paaukštinimo komitetui, kuris prireikus gali rekomenduoti Paskyrimų tarnybai skirti šiam pareigūnui APB (BĮN 45 13 straipsnis). Todėl ieškovas teisėtai pateikė šį skundą 2003 m. liepos 14 dieną.
- 65 Kita vertus, pareigūnai po BĮN 45 8 straipsnyje numatyto nuopelnų sąrašo paskelbimo gali gauti PBPU (BĮN 45 9 straipsnis) ir taikant pereinamąsias nuostatas Paskyrimų tarnybos paaukštinimo komitetų pasiūlymu skiriamus pereinamuosius pirmenybės balus (toliau – pereinamieji PKPB) (BĮN 45 12 straipsnio 3 dalies a punkto antras sakinyš).

- 66 Antrąją pareigų paaukštinimo procedūros stadiją sudaro paaukštinimo komitetų susirinkimas ir pasiūlymų pagal kompetenciją perdavimas Paskyrimų tarnybai.
- 67 Reikia konstatuoti, kad paaukštinimo komitetai iš esmės atlieka dvi funkcijas. Pirma, jie rekomenduoja Paskyrimų tarnybai skirti atitinkamus PB (BĮN 45 9, 12 ir 13 straipsniai), tačiau būtina nurodyti, kad prieš rekomenduodami paskirti PBPV konkrečiam asmeniui (BĮN 45 13 straipsnis) šie komitetai paprastai teikia nuomonę dėl APB skyrimo. Antra, jie siūlo Paskyrimų tarnybai pareigūnų, patenkančių į vadinamąją *ex aequo* grupę, t. y. pareigūnų, surinkusių paaukštinimui reikalingą balų skaičių, tačiau kurių skaičius viršija pareigūnų, kurių pareigos gali būti paaukštintos, skaičių, sąrašą (BĮN 45 10 straipsnis).
- 68 Vis dėlto atsižvelgiant į neaiškia BĮN 45 redakciją sunku apibrėžti paaukštinimo komitetų įsikišimo momentą.
- 69 Pavyzdžiui, BĮN 45 10 straipsnyje numatyta, kad paaukštinimo komitetai susirenka aptarti nuopelnų sąrašą ir parengti pasiūlymus dėl pareigūnų, atrinktų iš grupės *ex aequo* „pasibaigus 9 straipsnyje numatytai procedūrai“. Ši paskutinė frazė, skaitoma kartu su BĮN 45 13 straipsniu, galėtų būti suprasta taip, kad BĮN 45 10 straipsnis numato pirmus paaukštinimo komitetų ir Paskyrimų tarnybos veiksmus, susijusius su pasiūlymų teikimu, o vėliau su sprendimu skirti PB, po BĮN 45 8 straipsnyje numatyto nuopelnų sąrašo paskelbimo.
- 70 Šiais veiksmais būtų siekiama galutinai nuspręsti dėl bendro per pareigų paaukštinimo procedūrą pareigūnams skiriamų balų skaičiaus ir vėliau reiktų surengti naują paaukštinimo komitetų susirinkimą, skirtą parengti pasiūlymus dėl *ex aequo* grupės pareigūnų.

- 71 Tačiau toks požiūris neatitinka nei BĮN 45 esmės, nei struktūros.
- 72 Reikia pažymėti, pirma, kad žodžio „procedūra“ vartojimas nėra tinkamas, nes BĮN 45 9 straipsnis nenumato visos procedūros su tiksliais datomis, o tik nurodo kompetencijos tarp paaukštinimo komitetų ir Paskyrimų tarnybos pasidalijimą skiriant PBPU.
- 73 Antra, 69 ir 70 punktuose pateiktas išaiškinimas suponuoja ir tarpinio Paskyrimų tarnybos sprendimo dėl bendro balų skaičiaus nustatymo buvimą. Tačiau BĮN 45 9 straipsnis nesusijęs su šio akto priėmimu Paskyrimų tarnyboje; jame tik bendrai įtvirtinta jos pagrindinė kompetencija skiriant PB, nepatikslinant, kuriuo momentu ši kompetencija yra vykdoma.
- 74 Tas pats pasakytina apie BĮN 45 13 straipsnį dėl APB skyrimo, numatantį tik Paskyrimų tarnybos kompetenciją priimti sprendimą, nepatikslinant, kuriuo pareigų paaukštinimo procedūros momentu ji yra vykdoma. Be to, nors BĮN 45 13 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad Paskyrimų tarnybos paskirtų APB skaičius yra skelbiamas, joje nepažymėta, kuriuo momentu tai daroma. Pavyzdžiui, per 2003 m. pareigų paaukštinimo procedūrą nustatytų APB skaičius buvo nurodytas nagrinėjamos procedūros eigos santraukoje, paskelbtoje Administraciniuose pranešimuose Nr. 82-2003.
- 75 Iš tikrųjų joks BĮN 45 straipsnis nenurodo ir nepatikslinka Paskyrimų tarnybos tarpinio ir atskiro sprendimo dėl bendro balų skaičiaus nustatymo priėmimo momento.

- 76 Trečia, BĮN 45 10 straipsnyje nurodyta, kad paaukštinimo komitetai susirenka „išnagrinėti nuopelnų sąrašą“. Ši frazė įtvirtinta BĮN 45 8 straipsnyje ir apima pareigūnų, kuriems trūksta ne daugiau kaip 5 balų, kad būtų pasiektas pareigoms paaukštinti reikalingas balų skaičius, ir pareigūnų, kurie pasiekė ar viršijo šį skaičių, sąrašą, kuriame, be pavardžių, yra nurodytas kiekvieno jų gautas bendras NB ir GDPB skaičius bei pagal pereinamąsias nuostatas gautas pereinamųjų GDPB ir SPPB skaičius. Atsižvelgimas į šį sąrašą turi reikšmės tik tuo atveju, jei šioje stadijoje šis dokumentas yra svarbus. To negalima pasakyti apie Paskyrimų tarnybos sprendimą, nustatantį bendrą balų skaičių, priimtą po šio sąrašo paskelbimo.
- 77 Dėl BĮN 45 struktūros reikia pažymėti, kad 10 straipsnio 3 dalis numato, kad „birželio mėn., remdamasi paaukštinimo komitetų siūlymais, Paskyrimų tarnyba nusprendžia, kurių kiekvieno lygio pareigūnų pareigas reikia paaukštinti“.
- 78 Taigi, akivaizdžiai siekiant paisyti gero administravimo ir teisinio saugumo principų, buvo numatyta oficialaus Paskyrimų tarnybos sprendimo priėmimo momentą perkelti į pareigų paaukštinimo procedūros pabaigą, o tai leistų numatyti visų suinteresuotųjų pareigūnų tikslų ir galutinį statusą atsižvelgiant į pareigų paaukštinimo procedūros rezultatus.
- 79 Jeigu BĮN 45 tekstas būtų suprantamas kaip leidžiantis atskirti paaukštinimo komitetų ir Paskyrimų tarnybos įsikišimo momentus ir būtinai nustatantis pastarosios tarpinio sprendimo dėl bendro balų skaičiaus priėmimą, pareigūnų, kurių pareigos galėtų būti paaukštintos, padėtis gerokai pablogėtų, nesvarbu, ar kalbama apie pareigūno nenaudai priimto akto nustatymą, ar skundo pateikimo terminų laikymąsi, o tai prieštarautų teisinio saugumo reikalavimams.

- 80 Tokiomis aplinkybėmis būtina konstatuoti, kad paskelbus BĮN 45 8 straipsnyje numatytą nuopelnų sąrašą paaukštinimo komitetai susirenka ir tam, kad pagal kompetenciją parengtų pasiūlymus dėl PB skyrimo ir pasiūlymus dėl atitinkamų *ex aequo* grupės pareigūnų. Visi šie pasiūlymai atsispindi BĮN 45 10 straipsnio 1 dalyje nurodytame nuopelnų sąrašė.
- 81 Šioje byloje reikia nurodyti, kad po paaukštinimo komiteto, susirinkusio 2003 m. spalio 17 ir 24 d., parengtų pasiūlymų dėl A kategorijos personalo BĮN 45 10 straipsnyje numatytas nuopelnų sąrašas buvo paskelbtas 2003 m. lapkričio 13 d. *Administracinuose pranešimuose* Nr. 69-2003.
- 82 Į šį sąrašą įtrauktos pareigūnų, nurodant jų pareigas, surinkusių ar viršijusių paaukštinimui reikalingą balų skaičių, pavardės ir pareigūnų, kuriems iki šio skaičiaus trūksta ne daugiau 5 balų, pavardės ir:
- bendras kiekvienam iš jų siūlomas skirti balų skaičius, kuris kai kurių jų atžvilgiu gali būti didesnis nei numatytas 2003 m. liepos 7 d. paskelbtame nuopelnų sąrašė dėl komiteto pasiūlymų skirti pastariesiems PBPŪ, APB ir pereinamuosius PKPB,
 - raidė „p“ prie kiekvieno pareigūno, kurio pareigas komitetas siūlo paaukštinti, pavardės. Šios raidės nurodymo teisinis reikalavimas ir reikšmė svarbūs tik *ex aequo* grupės pareigūnams, t. y. pareigūnams, surinkusiems paaukštinimui reikalingą balų skaičių, kurių skaičius viršija pareigūnų, kurių pareigos gali būti paaukštintos, skaičių. Tokie asmenys parenkami remiantis darbo stažo laikotarpiu atitinkamame lygyje ir su lygiomis galimybėmis susijusiais argumentais.

83 BĮN 45 10 straipsnyje numatytas sąrašas nenustato galutinio jame esančių ar nesančių pareigūnų statuso pareigų paaukštinimo procedūroje.

84 Kaip jau buvo minėta, kalbant apie PB skyrimą ir *ex aequo* grupės narių suskirstymą, būtina nurodyti, kad Paaukštinimo komitetas tik teikia pasiūlymus Paskyrimų tarnybai, kuri vienintelė turi kompetenciją priimti sprendimą, kaip tai išplaukia iš BĮN 43 2 straipsnio, BĮN 45 10 straipsnio ir 14 straipsnio 4 dalies. Telieta pažymėti ir apgailestauti dėl kai kurių BĮN 45 redakcijos netikslumų, galinčių sukelti abejonių dėl Paaukštinimo komiteto vaidmens, pavyzdžiui, 9 straipsnio antraštė yra „Paaukštinimo komitetų PB skyrimas“, nors 3 šio straipsnio dalyje aiškiai kalbama apie „pasiūlymų“ dėl PB skyrimo konkreitiems pareigūnams teikimą Paskyrimų tarnybai, kuri „sprendžia dėl PB skyrimo“. Kaip per posėdį pripažino Komisija, tas pats pasakytina apie BĮN 45 12 straipsnio 3 dalies a punkto dėl pereinamųjų PKPB skyrimo turinį.

85 BĮN 45 10 straipsnio 3 dalyje taip pat aiškiai patikslinta, kad Paskyrimų tarnyba „nusprendžia“, kurių pareigūnų pareigas reikia paaukštinti kiekviename lygyje, remdamasi paaukštinimo komitetų „pasiūlymais“, kurie jos nesaisto. Paskyrimų tarnyba pirmiausia turi priimti sprendimą dėl balų skyrimo, o vėliau dėl *ex aequo* grupės pareigūnų. Taigi Paskyrimų tarnyba gali atsižvelgti į paaukštinimo komitetų pasiūlymus arba ne, pastaruoju atveju atitinkamam pareigūnui suteiktų bendrų balų skaičius gali padidėti ar sumažėti, dėl ko šis skaičius gali viršyti paaukštinimui reikalingą balų skaičių, būti jam lygus ar mažesnis už jį.

86 Trečia ir paskutinė pareigų paaukštinimo procedūros stadija yra pareigūnų, kurių pareigos buvo paaukštintos, sąrašo sudarymas. Nagrinėjamu atveju Paskyrimų tarnyba parengė į A 4 lygį skiriamų pareigūnų sąrašą 2003 m. lapkričio 20 dieną. Šis

sąrašas paskelbtas 2003 m. lapkričio 27 d. Administraciniuose pranešimuose Nr. 73-2003, taigi atitinkami pareigūnai, įskaitant ieškovą, apie jį sužinojo būtent jį paskelbus. Iš šio sąrašo matyti, kad Paskyrimų tarnyba patvirtino visus Paaukštinimo komiteto pasiūlymus dėl balų suteikimo ir *ex aequo* grupės pareigūnų.

3. *Asmens nenaudai priimtas aktas*

- 87 Iš to, kas išdėstyta, išplaukia, kad pareigų paaukštinimo procedūra pasibaigia parengus pareigūnų, kurių pareigos buvo paaukštintos, sąrašą. Šis galutinis sprendimas nurodo vykstančioje pareigų paaukštinimo procedūroje pareigūnus, kurių pareigos gali būti paaukštintos. Paskelbus šį sąrašą, pareigūnai, kurie tikisi būti paaukštinti, aiškiai sužino apie galutinį jų nuopelnų vertinimą ir apie poveikį jų teisinei padėčiai (1996 m. lapkričio 21 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Michaël prieš Komisiją*, Rink. VT p. I-A-529 ir II-1429, 30 punktas ir 2003 m. kovo 19 d. Sprendimo *Tsarnavas prieš Komisiją*, T-188/01–T-190/01, Rink. VT, p. I-A-95 ir II-495, 73 punktas).
- 88 Vis dėlto svarbu priminti, kad balų suteikimas atitinkamais metais neapsiriboja vykstančia pareigų paaukštinimo procedūra ir nėra vien ja apibrėžtas. Nauja pareigų paaukštinimo tvarka pagrįsta principu atsižvelgti į kumuliacinius nuopelnus, kuriuos atspindi per kelerius metus surinktų balų suma. Todėl atitinkamais metais suteikti balai turi įtakos kelioms pareigų paaukštinimo procedūroms.
- 89 Esant panašioms aplinkybėms, 2003 m. gruodžio 11 d. Sprendime *Breton prieš Teisingumo Teismą* (T-323/02, Rink. VT, p. I-A-325 ir II-1587, 52–54 punktai) Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad pareigų paaukštinimo balų skaičiaus nustatymas yra atskiras aktas, sukeliantis privalomų teisinių pasekmių, darančių poveikį pareigūno interesams, aiškiai pakeičiančias jo teisinę padėtį, net jei jis tėra tik viena iš pareigų paaukštinimo procedūros stadijų.

- 90 Šią teismų praktiką galima pritaikyti nagrinėjamam atvejui, net jeigu ji susijusi tik su pareigų paaukštinimo tvarka dėl vienos kategorijos balų. Taigi reikia daryti išvadą, kad aktas, kuriuo užbaigiama procedūra, yra kompleksinis, nes apima du skirtingus aktus, t. y. Paskyrimų tarnybos sprendimą, nustatantį bendrą balų skaičių, ir jo pagrindu priimtą šios tarnybos sprendimą, patvirtinantį pareigūnų, kurių pareigos buvo paaukštintos, sąrašą. Paskyrimų tarnybos sprendimas, nustatantis bendrą balų skaičių, yra atskiras sprendimas, kuris, atsižvelgiant į 89 punkte numatytą teismo praktiką, gali būti apskūstas, prireikus pareiškiant ieškinį teisme remiantis Tarnybos nuostatuose numatytomis teisių gynimo priemonėmis.
- 91 Todėl į pareigūnų, kurių pareigos buvo paaukštintos, sąrašą įrašytas pareigūnas, ginčydamas jam Paskyrimų tarnybos suteiktą bendrą balų skaičių ir į kitus metus perkeltą balų likutį, gali pateikti skundą ar pareikšti ieškinį teisme vien dėl balus suteikiančio sprendimo, kurio teisinės pasekmės jam yra privalomos ir galutinės.
- 92 Be to, galima įsivaizduoti, kad pareigūnas, kurio pareigos nebuvo paaukštintos, nenorintis to ginčyti per nagrinėjamą pareigų paaukštinimo procedūrą, o tik ketinantis pareikšti skundą dėl atsisakymo suteikti jam tam tikrą skaičių balų, kuriuos paskyrus vis tiek nebūtų pasiektas paaukštinimui reikalingas balų skaičius, gali pradėti panašią apskundimo procedūrą.
- 93 Pareigūnas, kurio pareigos nebuvo paaukštintos dėl tariamai nepagrįsto nepakankamo, t. y. mažesnio nei paaukštinimui reikalingas balų skaičiaus, gali apskūsti ir Paskyrimų tarnybos sprendimą, nustatantį bendrą balų skaičių, ir jos sprendimą, patvirtinantį pareigūnų, kurių pareigos buvo paaukštintos, sąrašą. Nors šie du aktai gali būti teisiškai tinkamai atskirti ir galima atskirai reikalauti panaikinti kiekvieną iš jų, akivaizdu, kad iš tikrųjų jie yra glaudžiai susiję atsisakymo paaukštinti atveju, kuris būtinai susijęs tik su bendru pareigūnui suteiktą balų skaičiumi, palyginti su

paaukštinimui reikalingų balų skaičiumi, išskyrus atvejį, kai pareigūnas surinko reikalingą balų skaičių ir buvo įtrauktas į *ex aequo* pareigūnų grupę, bet jo pareigos nebuvo paaukštintos dėl antraeilių priežasčių, susijusių su tarnybos stažu lygyje arba lygiomis galimybėmis.

- 94 Tokiu atveju atitinkamas pareigūnas gali teisėtai pateikti skundą vien dėl galutinio Paskyrimų tarnybos sprendimo, patvirtinančio pareigūnų, kurių pareigos buvo paaukštintos, sąrašą, remdamasis Paskyrimų tarnybos padarytomis vertinimo klaidomis suskirstant *ex aequo* grupės pareigūnus.
- 95 Šioje byloje reikia priminti, kad ieškovas, kurio pareigos nebuvo paaukštintos per 2003 m. pareigų paaukštinimo procedūrą, pateikė skundą ir vėliau pareiškė ieškinį Pirmosios instancijos teisme dėl Paskyrimų tarnybos sprendimo, kuriuo jam buvo iš viso suteikta 20 balų, dėl į A 4 lygį paskirtų pareigūnų per 2003 m. pareigų paaukštinimo procedūrą sąrašo ir Paskyrimų tarnybos sprendimo, patvirtinančio šį sąrašą, kiek jis susijęs su jo pareigų nepaaukštinimu.
- 96 Ieškovas taip pat šiuo ieškiniu ginčija sprendimo, suteikiančio jam tik vieną GDPB ar nesuteikiančio PBPU, bei sprendimo neįtraukti jo į A 5 lygio pareigūnų nuopelnų sąrašą, paskelbtą 2003 m. lapkričio 13 d. *Administraciniuose pranešimuose Nr. 69-2003, teisėtumą bei patį sąrašą.*
- 97 Šie sprendimai yra tarpiniai aktai, priimami prieš galutinį sprendimą, patvirtinantį paaukštinimą, ir yra pastarojo ir jo priedo, taip pat atskiro akto, nustatančio bendrą balų skaičių, priėmimo pagrindas, kuriuos ieškovas šioje instancijoje prašo panaikinti. Konkrečiai kalbama apie sprendimą skirti GDPB, neatsižvelgiant į tai, ar dėl jo remiantis BĮN 45 13 straipsniu buvo pareikštas administracinis skundas. Nesant skundo, Paskyrimo tarnyba negali pakeisti GDPB skaičiaus, suteikdama APB, tačiau tai nereiškia, kad sprendimas suteikti GDPB praranda savo, kaip tarpinio akto, pobūdį, nes vien dėl galimo maksimalaus suteiktų GDPB skaičiaus negali būti pasiektas paaukštinimui reikalingas balų skaičius.

- 98 Pagal teismo praktiką šie aktai negali būti skundžiami pareiškiant atskirą ieškinį dėl panaikinimo, tačiau jų teisėtumas visada gali būti užginčytas pareiškiant ieškinį dėl galutinio sprendimo (2003 m. balandžio 9 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Tejada Fernández prieš Komisiją*, T-134/02, Rink. VT, p. I-A-125 ir II-609, 18 punktas).
- 99 Per posėdį ieškovas pareiškė, kad gali atsisakyti reikalavimų dėl individualių sprendimų, suteikiančių jam vieną GDPB ar nesuteikiančių PBPV, panaikinimo su sąlyga, kad teisiškai turės galimybę užginčyti šių balų skyrimo kriterijų teisėtumą pareikšdamas ieškinį dėl sprendimo, nustatančio bendrą balų skaičių.
- 100 Pirmosios instancijos teismas mano, kad toks atsisakymas yra nepriimtinas. Iš tiesų Pirmosios instancijos teismas gali pripažinti tik aiškų ir besąlyginį pagrindinių ieškinio reikalavimų atsisakymą (1992 m. kovo 12 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Gavilan prieš Parlamentą*, T-73/91, Rink. p. II-1555, 26 punktas).
- 101 Galiausiai reikia pažymėti, kad ieškovas savo ieškinyje prašo prireikus panaikinti 2004 m. birželio 15 d. Paskyrimų tarnybos sprendimą, atmetantį jo skundą. Šiuo atžvilgiu būtina priminti, kad pagal teismų praktiką administracinis skundas ir jo eksplicitinis ar implicitinis atmetimas Paskyrimų tarnyboje yra kompleksinės procedūros sudedamoji dalis. Tokiomis aplinkybėmis ieškinyje, pareikštas Pirmosios instancijos teisme realiai tik dėl skundo atmetimo, iš tikrųjų tampa ieškiniu, pareikštu Pirmosios instancijos teisme dėl asmens nenaudai priimto akto, dėl kurio buvo pateiktas skundas (1989 m. sausio 17 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Vainker prieš Parlamentą*, 293/87, Rink. p. 23, 8 punktas ir 1990 m. vasario 7 d. Sprendimo *Culin prieš Komisiją*, C-343/87, Rink. p. I-225, 7 punktas; 1996 m. spalio 16 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Capitano prieš Komisiją*, T-36/94, Rink. VT, p. I-A-449 ir II-1279, 33 punktas ir 2005 m. birželio 25 d. Sprendimo *Cavallaro prieš Komisiją*, T-375/02, Rink. VT, p. I-A-151 ir II-673 59 punktas).

4. Ieškinio pareiškimo terminas

- 102 Reikia priminti, kad Tarnybos nuostatų 90 ir 91 straipsniuose bendrai reglamentuojama darbuotojų teisė pareikšti ieškinį dėl jų nenaudai priimto administracijos akto. Iš šių Tarnybos nuostatų matyti, kad visa procedūros tvarka pagrįsta reikalavimu teisę pareikšti ieškinį įgyvendinti griežtai laikantis nustatytų terminų (1980 m. gruodžio 10 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Grasselli prieš Komisiją*, 23/80, Rink. p. 3709, 25 punktas ir 1993 m. kovo 11 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Boessen prieš Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetą*, T-87/91, Rink. p. II-235, 27 punktas).
- 103 Tarnybos nuostatų 90 ir 91 straipsniuose nustatytų terminų paisymas reikalauja, kad pareigūnas aiškiai žinotų visas jo nenaudai priimto akto aplinkybes.
- 104 Tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalyje dėl trijų mėnesių termino, nustatyto pareigūnui pareikšti skundą dėl jo nenaudai priimto akto, numatyta, kad šis terminas skaičiuojamas:

— „nuo akto paskelbimo dienos, jei tai bendro pobūdžio aktas,

— nuo pranešimo apie sprendimą atitinkamam asmeniui dienos, bet ne vėliau kaip nuo tos dienos, kai jis tokį pranešimą gavo, jei priemonė yra skirta konkrečiam asmeniui; tačiau jei individuali priemonė taikoma ir kito asmens nenaudai, terminas šio kito asmens atžvilgiu pradamas skaičiuoti nuo pranešimo apie aktą gavimo dienos, bet ne vėliau kaip nuo akto paskelbimo dienos <...>“.

105 Šios nuostatos, nustatančios ryšį tarp trijų mėnesių termino skaičiavimo pradžios ir skundžiamo akto teisinio pobūdžio, turi būti aiškinamos šioje byloje atsižvelgiant į pareigų paaukštinimo procedūros specifiką, t. y. į tai, kad galutinis aktas, kuriuo užbaigiama pareigų paaukštinimo procedūra, yra kompleksinis, nes apima du skirtingus aktus, t. y. Paskyrimų tarnybos sprendimą, nustatantį bendrą balų skaičių šios procedūros pabaigoje, ir jo pagrindu priimtą šios tarnybos sprendimą, patvirtinantį pareigūnų, kurių pareigos paaukštinamos, sąrašą. Šis Paskyrimų tarnybos sprendimas, nustatantis bendrą balų skaičių pareigų paaukštinimo procedūros pabaigoje, yra atskiras aktas, kuris gali būti skundžiamas, prireikus pareiškiant ieškinį teisme, remiantis Tarnybos nuostatuose numatytais teisinės gynybos priemonėmis.

106 Iš to galima padaryti išvadą, kad pasibaigus pareigų paaukštinimo procedūrai gali būti pateikti mažiausia trijų rūšių skundai:

- skundą dėl Paskyrimų tarnybos sprendimo, nustatančio bendrą balų skaičių, gali pateikti pareigūnas, kurio pareigos buvo paaukštintos, ginčijantis balų likutį, arba pareigūnas, kurio pareigos nebuvo paaukštintos, ginčijantis suteiktą balų skaičių, bet neginčijantis pareigų nepaaukštinimo,

- skundą dėl Paskyrimų tarnybos sprendimo, nustatančio bendrą balų skaičių, ir dėl sprendimo, patvirtinančio pareigūnų, kurių pareigos buvo paaukštintos, sąrašą, gali pateikti pareigūnas, kurio pareigos nebuvo paaukštintos dėl tariamai nepagrįsto ir nepakankamo, t. y. mažesnio nei paaukštinimui reikalingas, balų skaičiaus, suteikimo, arba pareigūnas, kurio pareigos nebuvo paaukštintos, surinkęs pareigoms paaukštinti reikalingą balų skaičių ar net daugiau, bet ginčijantis nepakankamą jų skaičių ir Paskyrimų tarnybos remiantis antraeiliais veiksniais padarytą pareigūnų atranką iš *ex aequo* grupės,

- skundą tik dėl Paskyrimų tarnybos sprendimo, patvirtinančio pareigūnų, kurių pareigos gali būti paaukštintos, sąrašą, gali pateikti pareigūnas, kurio pareigos nebuvo paaukštintos, surinkęs pareigoms paaukštinti reikalingą balų skaičių, kuris ginčija tik nurodytą atranką.
- 107 Jeigu Paskyrimų tarnybos sprendimas, nustatantis bendrą balų skaičių, neginčijamai yra individuali priemonė, kurią galima apskusti per tris mėnesius, skaičiuojant nuo pranešimo apie sprendimą atitinkamam asmeniui dienos, bet ne vėliau kaip nuo tos dienos, kai jis tokį pranešimą gavo, šios tarnybos sprendimas, patvirtinantis pareigūnų, kurių pareigos buvo paaukštintos, sąrašą, apima kelis individualius aktus, skirtus į atitinkamą lygį paskirtiems pareigūnams. Šie keli aktai, jeigu jie yra implicitinis atsisakymas paaukštinti jo pareigas, yra priimti pareigūno, kurio pavardės nėra sąraše, nenaudai.
- 108 Taigi Paskyrimų tarnybos sprendimas, patvirtinantis pareigūnų, kurių pareigos buvo paaukštintos, sąrašą, pareigūno, kurio pareigos nebuvo paaukštintos atžvilgiu turi būti laikomas individualiu aktu, priimtu kito asmens nei akto adresatui nenaudai 90 straipsnio 2 dalies antros įtraukos *in fine* prasme (šiuo klausimu žr. 1981 m. vasario 19 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Schiavo prieš Tarybą*, 122/79 ir 123/79, Rink. p. 473, 21–23 punktus ir 2005 m. birželio 2 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Vounakis prieš Komisiją*, T-326/03, nepaskelbtos Rinkinyje, 24 punktą). Pagal šią nuostatą tokiu atveju pareigūno, kurio pareigos nebuvo paaukštintos, atžvilgiu terminas skaičiuojamas nuo tos dienos, kurią jis sužinojo apie šį aktą, bet ne vėliau kaip nuo šio akto paskelbimo.
- 109 Atsižvelgiant į Komisijai BĮN 45 10 straipsnyje numatytą pareigą skelbti pareigūnų, kurių pareigos buvo paaukštintos, sąrašą *Administraciniuose pranešimuose*, pareigūno skundai pateikti 106 punkto antroje įtraukoje numatytu atveju nustatyta skirtinga terminų skaičiavimo pradžia, atsižvelgiant į ginčijamą aktą. Šio 106 punkto trečioje įtraukoje numatytu atveju skundo pateikimo terminas paprastai skaičiuojamas nuo paskelbimo dienos.

- 110 Vis dėlto ši situacija neatitinka naujos pareigų paaukštinimo procedūros specifikos, kurią sudaro kompleksinis asmens nenaudai priimtas aktas.
- 111 Nors pareigūnų, kurių pareigos buvo paaukštintos, sąrašo, kuriame yra tik suinteresuotųjų asmenų pavardės ir paskyrimas į atitinkamą lygį, paskelbimas suteikia visiems atitinkamiems pareigūnams galimybę aiškiai žinoti apie savo galutinį statusą pasibaigus pareigų paaukštinimo procedūrai, jis neleidžia jiems susipažinti su Paskyrimų tarnybos sprendimu, nustatančiu bendrą balų skaičių.
- 112 Tik pažiūrėjęs savo pareigų paaukštinimo bylą Komisijos intranete ir tinklalapyje *Sysper 2* pareigūnas, kurio pareigos buvo ar nebuvo paaukštintos, gali sužinoti apie bendrą jam suteiktų balų skaičių ir jų paskirstymą.
- 113 Taip atitinkamas pareigūnas gali sužinoti, ar surinko pareigoms paaukštinti reikalingą balų skaičių, ar ne, ir ar atsisakymas paaukštinti jo pareigas pagrįstas antraeiliais veiksniais, numatytais BĮN 45 10 straipsnyje, bei sužinoti galimo administracinio skundo, pateikto dėl suteiktų GDPB ir PBPV skaičiaus ir galiausiai 2003 m. pareigų paaukštinimo procedūroje – pereinamųjų PKPB skaičiaus taikant pereinamąsias nuostatas, baigtį.
- 114 Ši informacija turi įtakos pareigūno sprendimui pareikšti skundą, nes, atsižvelgdamas į surinktų balų skaičių ir jo dalis, galutinį administracijos nustatytą paaukštinimui reikalingą balų skaičių ir į pareigūnus, kurių pareigos buvo paaukštintos per nagrinėjamą pareigų paaukštinimo procedūrą, jis gali manyti, kad neverta pradėti šios procedūros arba kad verta ją pradėti tik dėl Paskyrimų tarnybos sprendimo, nustatančio bendrą balų skaičių, arba jos sprendimo, patvirtinančio pareigūnų, kurių pareigos buvo paaukštintos, sąrašą.

- 115 Taigi, kaip buvo minėta, nors Paskyrimų tarnybos sprendimas, nustatantis bendrą balų skaičių, ir jos sprendimas, patvirtinantis, pareigūnų, kurių pareigos buvo paaukštintos, sąrašą gali būti teisiškai tinkamai atskirti ir galima atskirai reikalauti panaikinti kiekvieną iš jų, akivaizdu, kad jie yra glaudžiai susiję. Tačiau šio sąrašo paskelbimas nesuteikia atitinkamiems pareigūnams galimybės visapusiškai susipažinti su kompleksiniu jų nenaudai priimtu aktu, kuriuo užbaigiama pareigų paaukštinimo procedūra, dėl to, kad jis yra kompleksinis.
- 116 Be to, 2003 m. pareigų paaukštinimo procedūra parodo, kad gali praeiti nemažai dienų nuo pareigūnų, kurių pareigos buvo paaukštintos, paskelbimo sąrašo iki dienos, kai pareigūnas gali tinkamai susipažinti su savo pareigų paaukštinimo byla tinklalapyje *Sysper 2*. Šis laikotarpis paaiškinamas laiko tarpu, kurio reikia kompetentingai tarnybai atnaujinti nagrinėjamą tinklalapį įvedant visų pareigūnų, kuriems buvo taikoma pareigų paaukštinimo procedūra, pavyzdžiui, 2003 m. jų buvo 14000, duomenis. Šio laikotarpio atnaujinant duomenis negalima tiksliai žinoti skelbiant atitinkamą sąrašą *Administraciniuose pranešimuose*, kuriuose 2003 m. apie šį laikotarpį nebuvo užsiminta.
- 117 Net jeigu logiška manyti, kad atitinkamas pareigūnas, kaip antai ieškovas pagrindinėje byloje, sužinos savo bendrą balų skaičių ir jo dalis per tris mėnesius, per kuriuos galima pateikti skundą, laikotarpis, kurio reikia konkrečioms pareigų paaukštinimo byloms atnaujinti tinklalapyje *Sysper 2*, dar labiau sutrumpins šį pareigūnui suteiktą terminą veiksmingai pasirengti ir paduoti skundą, jeigu bus taikomos dvi šio termino pradžios skaičiavimo galimybės, kai suinteresuotasis asmuo ginčija ir Paskyrimų tarnybos sprendimą, patvirtinantį pareigūnų, kurių pareigos gali būti paaukštintos, sąrašą, ir jos sprendimą, nustatantį bendrą balų skaičių.
- 118 Tokiomis aplinkybėmis reikia padaryti išvadą, kad siekiant laikytis teisinio saugumo, vienodo požiūrio ir gero administravimo principų, trijų mėnesių terminas skundai dėl Paskyrimų tarnybos sprendimo, patvirtinančio paaukštinamų pareigūnų sąrašą,

ir sprendimo, nustatančio bendrą balų skaičių, pateikti turi būti pradedamas skaičiuoti nuo dienos, kai pareigūnas tinkamai susipažįsta su atnaujinta asmenine pareigų paaukštinimo byla tinklalapyje Sysper 2.

119 Šiuo klausimu reikia pastebėti, jog atsakydama į Pirmosios instancijos teismo klausimus Komisija nurodė, kad apsilankymas šiame tinklalapyje saugumo sumetimais „nustatomas“ elektroniniu būdu ir kad „prieigos protokolas“ leidžia registruoti apsilankymo datą ir lankytojus.

120 Be to, iš bylos medžiagos išplaukia, kad Komisija paskelbė *Administraciniuose pranešimuose* Nr. 82-2003 2003 m. pareigų paaukštinimo procedūros eigos santrauką, kurią sudaro 4 punktai:

„Bylos medžiagos atnaujinimas *Sysper 2*

Paskyrimų tarnybos patvirtinti paaukštinimo komitetų pasiūlymai skirti balus šiuo metu nurodyti kiekvieno pareigūno byloje.

Taikant Tarnybos nuostatų 25 straipsnį, nustatantį, kad apie kiekvieną individualų sprendimą turi būti pranešta suinteresuotajam pareigūnui, kiekvienas pareigūnas kviečiamas susipažinti su savo bylos medžiaga Sysper 2.“

- 121 Nors šios tvarkos negalima prilyginti tikrajam pranešimui Tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalies prasme, siekiant užkirsti kelią bet kuriam pavėluotam teisinės padėties, atsiradusios po pareigų paaukštinimo procedūros, užginčijimui reikia laikyti, kad pareigūnas turi susipažinti su asmenine pareigų paaukštinimo byla tinklalapyje *Sysper 2* per protingą laikotarpį, skaičiuojamą nuo pareigų paaukštinimo procedūros eigos santraukos paskelbimo, kuri savo praktikoje naudoja Komisija.
- 122 Šioje byloje nustatyta, kad ieškovas sužinojo apie jam iš viso skirtų balų skaičių ir jo dalis iš savo pareigų paaukštinimo bylos, atnaujintos *Sysper 2*, 2003 m. gruodžio 16 d., t. y. iki santraukos paskelbimo datos, ir kad jis pateikė savo skundą dėl Paskyrimų tarnybos sprendimo, patvirtinančio paaukštinamų pareigūnų sąrašą, ir sprendimo, nustatančio bendrą balų skaičių, 2004 m. vasario 12 d., t. y. laikydamasis tam nustatytų terminų.
- 123 Šis skundas buvo atmestas 2004 m. birželio 15 d. Paskyrimų tarnybos sprendimu, apie kurį suinteresuotajam asmeniui pranešta kitą dieną. Pastarasis pateikė savo skundą 2004 m. liepos 22 d., t. y. per Tarnybos nuostatų 91 straipsnio 3 dalyje numatytą trijų mėnesių terminą.
- 124 Iš visų pirmiau nurodytų argumentų reikia daryti išvadą, kad ieškinys yra priimtinas.

Dėl esmės

1. Dėl prieštaravimo, susijusio su tam tikrų BĮN 43 ir BĮN 45 Tarnybos nuostatų teisėtumu

- 125 Pirmiausia ieškovas ginčija BĮN 43 2 straipsnio ir BĮN 45 3, 6, 7, 9, 10, 12 ir 13 straipsnių teisėtumą. Iš esmės jis nurodo NB nelemiantį pobūdį, pareigos

motyvuoti PB skyrimą stoką, teisės į gynybą pažeidimą bei, remdamasis BĮN 45 13 straipsniu, teikiamų skundų neveiksmingumą. Antra, ieškovas pateikia prieštaravimą dėl BĮN 45 6 ir 7 straipsnių, skaitomų atsižvelgiant į *Administracinius pranešimus* Nr. 99-2002, teisėtumo. Jis mano, kad šios nuostatos apriboja generalinių direktoratų diskreciją skiriant GDPB ir trukdo jiems tinkamai palyginti pareigūnų nuopelnus. Trečia, ieškovas nurodo BĮN 45 12 straipsnio neteisėtumą. Prieštaraudamas savo esmei, šis straipsnis nėra pereinamojo pobūdžio, pagal jį suteikiama pirmenybė darbo stažui, nenustatomi pereinamųjų PKPB skyrimo kriterijū ir klaidingai perleidžiama jų skyrimo teisė paaukštinimo komitetams. Ketvirta, ieškovas pateikia prieštaravimą dėl BĮN 45 9 straipsnio ir I priedo 1, 2, 3, 5 ir 6 straipsnių teisėtumo. Dėl šių nuostatų pervertintos kai kurios funkcijos ir pažeistas vienodo požiūrio į pareigūnus principas. Penkta, ieškovas ginčija BĮN 45 7 straipsnio 2 dalies, palankios mažuose generaliniuose direktoratuose dirbantiems pareigūnams, teisėtumą.

Dėl pirmojo prieštaravimo, susijusio su BĮN 43 2 straipsnio ir BĮN 45 3, 6, 7, 9, 10, 12 ir 13 straipsnių teisėtumu

- ¹²⁶ Ieškovas pateikia prieštaravimą dėl BĮN 43 2 straipsnio ir BĮN 45 3, 6, 7, 9, 10, 12 ir 13 straipsnių teisėtumo, remdamasis Tarnybos nuostatų 25 ir 26 straipsniais bei 45 straipsniu, garantuojančiu vienodą požiūrį, pareigų paaukštinimą darbe pagal nuopelnus, karjerą ir nuopelnų palyginimą. Taip pat jis nurodo teisę į gerą administravimą ir teisę į teisingą ir nešališką bylos nagrinėjimą bei teisę būti išklaustytam.

Dėl tariamai nelemiančio NB pobūdžio

— Šalių argumentai

- ¹²⁷ Ieškovas nurodo, kad dauguma Teisės tarnybos pareigūnų surinko nuo 13 iki 16 NB. Taigi paaukštinant pareigas nebuvo atsižvelgta į nuopelnus, nurodytus Tarnybos

nuostatų 45 straipsnyje numatytose ataskaitose. Paaukštinimą nulėmė PB, kurių buvo galima surinkti daugiausia 21, skaičius. Šie balai paskirstyti neatsižvelgiant į nuopelnus. Taigi paaukštinimas vyko pažeidžiant vienodo požiūrio principą bei Tarnybos nuostatų 45 straipsnyje garantuojamus pareigų paaukštinimo darbe pagal nuopelnus principą, karjeros principą ir nuopelnų palyginimo principą.

- 128 Komisija atsako, kad PB skiriami už nuopelnus ir kad jie padeda jai suskirstyti pareigūnus pagal sugebėjimus.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 129 Pagal Tarnybos nuostatų 45 straipsnio 1 dalies pirmąją pastraipą sprendimus dėl pareigų paaukštinimo priima Paskyrimų tarnyba, palyginusi pareigūnų nuopelnus ir atsižvelgusi į periodiškai rengiamas pareigūnų vertinimo ataskaitas.

- 130 Taigi nuopelnas yra esminis pareigų paaukštinimo kriterijus, o į kitus kriterijus, pvz., amžių, darbo stažą konkrečiame lygyje arba tarnyboje, gali būti atsižvelgiama tik kaip į papildomus kriterijus (1983 m. liepos 14 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Ohrgaard ir Delvaux prieš Komisiją*, 9/82, Rink. p. 2379, 19 punktas ir šio sprendimo 101 punkte minėto sprendimo *Vainker prieš Palamentą* 16 ir 17 punktai; 2003 m. rugsėjo 18 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Callebaut prieš Komisiją*, T-241/02, Rink. VT, p. I-A-215 ir II-1061, 44 punktas ir 2004 m. birželio 10 d. Sprendimo *Liakoura prieš Tarybą*, T-330/03, Rink. VT, p. I-A-191 ir II-859, 50 punktas). Be to, Paskyrimų tarnyba turi atlikti minėtą palyginimą rūpestingai ir nešališkai, atsižvelgdama į tarnybos interesus ir vadovaudamasi vienodo požiūrio į pareigūnus principu (1993 m. lapkričio 30 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Tsirimokos prieš Parlamentą*, T-76/92, Rink. p. II-1281, 21 punktas; sprendimo *Perakis prieš Parlamentą*, T-78/92, Rink. p. II-1299, 16 punktas; 2003 m. lapkričio 5 d. Sprendimo *Cougnon prieš Teisingumo Teismą*, T-240/01, Rink. VT, p. I-A-263 ir II-1283, 70 punktas; 2004 m. rugsėjo 28 d. Sprendimo *Tenreiro prieš Komisiją*, T-216/03, Rink. VT, p. I-A-245 ir II-1087, 68 punktas ir 2005 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Casini prieš Komisiją*, T-132/03, Rink. VT, p. I-A-253 ir II-1169, 53 punktas).

- 131 Šioje srityje Paskyrimų tarnyba turi didelę diskrecijos teisę. Ji gali atlikti nuopelnų palyginimą, taikydama labiausia, jos nuomone, tinkančius procedūrą ar metodą (šio sprendimo 130 punkte minėtų sprendimų *Tsirimokos prieš Parlamentą* 16 punktas; *Perakis prieš Parlamentą* 14 punktas; *Cougnon prieš Teisingumo Teismą* 62 punktas ir *Tenreiro prieš Komisiją* 68 punktas).
- 132 Po 2003 m. pareigų paaukštinimo procedūros siekiant atlikti objektyvesnį ir tinkamesnį paaukštintųjų pareigūnų nuopelnų palyginimą nei atliekamas anksčiau, BĮN 43 ir BĮN 45 buvo įtvirtinta pareigų paaukštinimo tvarka, grindžiama nuopelnų nustatymu, pasireiškiančiu pareigūnams kasmet skiriamais NB ir PB.
- 133 Visų pirma reikia pažymėti, kad ši nauja tvarka sustiprina Tarnybos nuostatų 45 straipsnyje nustatytą ryšį tarp periodiško pareigūnų vertinimo ir pareigų paaukštinimo. Be to, skaitant kartu BĮN 43 2 straipsnio 1 dalies trečiąją pastraipą ir *Administracinius pranešimus* Nr. 99-2002 matyti, kad per vertinimą kiekvienas pareigūnas gauna bendrą pažymį nuo 0 iki 20, kuris paskui pakeičiamas į paaukštintime naudojamus NB. Be to, BĮN 45 10 straipsnio 2 dalis numato, kad pareigoms paaukštinti taikoma sąlyga, jog pareigūnas surinko mažiausia 10 (NB), nurodytų jo paskutinėje TVVA. Be to, pagal BĮN 45 6 straipsnio 4 dalies b punkto trečiąją pastraipą pareigūnams, kurių įvertinimas TVVA nurodytas kaip „silpnai“ arba „nepatenkinamai“, negali būti skiriami PB.
- 134 Taip pat svarbu priminti, kad BĮN 45 3 straipsnis „Pareigų paaukštinimo pagrindai“ nurodo, jog „svarbiausias veiksnys, į kurį reikia atsižvelgti, yra <...> (NB) ir (PB) skaičius, kurį surinko kiekvienas pareigūnas per vienerius ar kelerius praėjusius metus“. Būtent paskirti NB ir PB leidžia pareigūnams surinkti ar prireikus viršyti paaukštinimui reikalingą balų skaičių. Savaine PB nelemia pareigų paaukštinimo.

- 135 Galiausiai reikia pažymėti, beje, tai aiškiai numatyta BĮN 43 2 straipsnio 1 dalies pirmojoje pastraipoje, kad „ir (NB), ir (PB) turi būti skiriami už nuopelnus; (PB) skyrimas visada turi būti pagrįstas argumentais dėl nuopelnų“.
- 136 Dėl PB BĮN 45 6 straipsnio 4 dalies a ir b punktai numato, kad maksimalus GDPB skaičius, kurį galima gauti, yra 10 balų. Pagal BĮN 45 6 straipsnio 3 dalį šie balai skiriami pareigūnams, kurie viršijo individualius tikslus, už ypatingas pastangas ir pastebimus rezultatus, pažymėtus jų TVVA. Be to, kaip jau buvo nurodyta (žr. 133 punktą), įvertinimas, nurodytas TVVA kaip „silpnai“ arba „nepatenkinamai“, panaikina atitinkamo pareigūno galimybę gauti PB.
- 137 BĮN 45 9 straipsnis ir I priedas numato 1 ar 2 PBPU skyrimą. Jų tikslas išskirti darbuotojus, kurie sėkmingai įvykdė papildomas užduotis dėl institucijos interesų. Šias užduotis sudaro „lektoriaus/pranešėjo“ veikla arba įvairus dalyvavimas organizuojant konkursus ar jungtiniuose organuose. Reikia pabrėžti, kad TVVA yra specialiai šioms užduotims skirta skiltis.
- 138 Taigi, kadangi GDPB ir PBPU taip pat grindžiami nuopelnais, jų skyrimas kartu su NB nepažeidžia Tarnybos nuostatų 45 straipsnio ir minėtų principų.
- 139 Galiausiai 2003 m. pareigų paaukštinimo procedūroje, t. y. pirmaisiais naujos paaukštinimo procedūros taikymo metais, buvo taikomos BĮN 45 12 straipsnio 3 dalies pereinamosios nuostatos tam, kad „būtų tinkamai atsižvelgta į nuopelnus, įgytus tam tikru laikotarpiu“, nuostatos kurios apima pereinamųjų PB skyrimą (žr.

58 punktą). Ieškovas prieštarauja dėl šios nuostatos teisėtumo, motyvuodamas šį prieštaravimą Tarnybos nuostatų 45 straipsnio pažeidimu. Tačiau dėl 191 ir paskesniuose punktuose nurodytų priežasčių šis prieštaravimas negali būti laikomas pagrįstu.

140 Iš šių argumentų išplaukia, kad šį ieškinio pagrindą reikia atmesti.

Dėl motyvų stokos

— Šalių argumentai

141 Ieškovas mano, kad pažeidžiant Tarnybos nuostatų 25 straipsnio antrąją pastraipą BĮN 45 nenumatyta pareiga motyvuoti pasiūlymų ir sprendimų dėl GDPB, PBPU ir pereinamųjų PB skyrimo. Jis teigia, kad ši motyvavimo stoka yra neteisėta.

142 Komisija nurodo, kad pareiga motyvuoti yra bendras Bendrijos teisės principas. Iš to ji daro išvadą, kad nėra būtina BĮN 45 įtvirtinti specialiąją nuostatą. Be to, šis principas nustato pareigą motyvuoti tik asmens nenaudai priimtus aktus ir BĮN 45 buvo laikytasi šio reikalavimo.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

143 Pirmosios instancijos teismas primena, kad pagal Tarnybos nuostatų 25 straipsnio antrąją pastraipą bet kokiame asmens nenaudai priimtame akte turi būti nurodytos jį pagrindžiančios priežastys. Taigi nenustatyta pareiga motyvuoti pasiūlymus, rekomendacijas ar nuomones, kurios nėra asmens nenaudai priimti aktai.

- 144 Todėl, kalbant apie GDPB, reikia pažymėti, kad nustačius BĮN 45 6 straipsnio 6 dalyje jungtiniams komitetams pareigą pagrįsti savo pasiūlymus tik tuo atveju, kai jie nesutampa su generalinių direktoratų pasiūlymais, Tarnybos nuostatų 25 straipsnio antroji pastraipa nebuvo pažeista. Ši nuostata nepažeidžiama nustačius BĮN 45 9 straipsnyje paaukštinimo komitetams pareigos motyvuoti savo rekomendacijas skiriant PBPŪ. Taip pat yra ir dėl pasiūlymų, kuriuos paaukštinimo komitetai teikia skirdami pereinamuosius PKPB pagal BĮN 45 12 straipsnio 3 dalies a punktą, ir dėl BĮN 45 13 straipsnio 2 dalies, kuria remdamiesi paaukštinimo komitetai priima pagrįstą nuomonę tik tuo atveju, jeigu jie siūlo skirti APB.
- 145 Be to, generalinių direktoratų sprendimai dėl GDPB, pereinamųjų GDPB ir SPPB skyrimo, kaip ir Paskyrimų tarnybos sprendimai dėl PBPŪ, pereinamųjų PKPB ir APB, nėra numatyti Tarnybos nuostatų 25 straipsnio antrojoje pastraipoje, nes kalbama apie tarpinius aktus (žr. 90 ir paskesnius punktus).
- 146 Taip pat, kaip jau buvo pažymėta (žr. 90 ir paskesnius punktus), galutinis aktas, kuriuo baigiama pareigų paaukštinimo procedūra, yra kompleksinis ta prasme, kad jis apima du skirtingus sprendimus, konkrečiai kalbant, Paskyrimų tarnybos sprendimą, nustatantį bendrą balų skaičių, ir jo pagrindu priimtą sprendimą dėl paaukštinamų pareigūnų sąrašo. Suinteresuotieji pareigūnai, atsižvelgdami į savo situaciją, gali pateikti skundą dėl vieno ar kito sprendimo arba dėl abiejų.
- 147 Tokiomis aplinkybėmis reikia priminti, kad motyvavimo pareiga, kalbant apie paaukštinimą, yra įvykdoma, kai Paskyrimų tarnyba motyvuoja savo sprendimą dėl skundo, pateikto remiantis Tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalimi, atmetimo (šiuo klausimu žr. 1974 m. spalio 30 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Grassi prieš Tarybą*, 188/73, Rink. p. 1099, 11–13 punktus ir 2005 m. rugsėjo 29 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Napoli Buzzanca prieš Komisiją*, T-218/02, Rink. VI, p. I-A-267 ir II-1221, 59 punktą).

148 Todėl ši pagrindo dalis yra atmestina kaip nepagrįsta.

Dėl BĮN 45 Tarnybos nuostatų 26 straipsnio ir teisės į gynybą pažeidimo

— Šalių argumentai

149 Ieškovas teigia, kad sprendimai dėl PB skyrimo užbaigia procedūrą, kuri gali būti grindžiama pareigūno byloje nesančiais duomenimis ir kurie nesuteikia suinteresuotiesiems asmenims teisės būti išklausytiems iki administracija nepriims akto asmens nenaudai. Pavyzdžiui, Paskyrimų tarnyba priima sprendimus dėl administracinių skundų pasibaigus procedūrai, kuriai nebūdingas rungimosi principas. Taigi PB skyrimas taip pat pažeidžia teisę į gynybą ir Tarnybos nuostatų 26 straipsnio pirmosios pastraipos a punktą.

150 Komisija nesutinka su tuo, kad BĮN 45 pažeidžia teisę į gynybą ir draudimą atsižvelgti į duomenis, kurių nėra pareigūno asmens byloje. BĮN 45 neleidžia atsižvelgti į tokius duomenis. Be to, pareigūnai gali būti išklausyti per pareigų paaukštinimo procedūrą. BĮN 45 13 straipsnis numato sprendimo dėl PB skyrimo apskundimą iki pareigų paaukštinimo procedūros pabaigos. Galiausiai pareigų paaukštinimo procedūra negali būti lyginama su procedūromis „vieno asmens atžvilgiu“. Todėl teismų praktika dėl teisės būti išklausytam iki bus priimtas aktas asmens nenaudai netaikoma.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 151 Tarnybos nuostatų 26 straipsnis numato, kad Pareigūno asmens bylą sudaro „visi dokumentai, susiję su jo administraciniu statusu, ir visos ataskaitos apie jo sugebėjimus, naudingumą ir elgesį“, taip pat „bet kokie pareigūno komentarai dėl šių dokumentų“. Šis straipsnis nurodo, kad „institucija negali naudoti arba remtis a punkte nurodytais dokumentais, susijusiais su pareigūnu, išskyrus atvejus, kai jie jam perduodami prieš juos suklasifikuojant“.
- 152 Tarnybos nuostatų 26 straipsnio tikslas yra užtikrinti pareigūno teisę į gynybą, siekiant išvengti, kad Paskyrimų tarnyba sprendimus dėl jo administracinio statuso ar karjeros priimtų remdamasi jo asmens byloje nepaminėtais faktais, susijusiais su jo elgesiu (šio sprendimo 130 punkte minėto Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Perakis prieš Parlamentą* 27 punktas; 1995 m. birželio 8 d. Sprendimo *Allo prieš Komisiją*, T-496/93, Rink. VT, p. I-A-127 ir II-405, 75 punktas; 2003 m. rugsėjo 30 d. Sprendimo *Kenny prieš Teisingumo Teismą*, T-302/02, Rink. VT, p. I-A-235 ir II-1137, 32 punktas ir 2005 m. gegužės 4 d. Sprendimo *Schmit prieš Komisiją*, T-144/03, Rink. VT, p. I-A-101 ir II-465, 133 punktas). Jis taikomas pareigoms paaukštinti, nes minėta frazė „administracinis statusas“ būtent apima pagrindinius tarnybinės veiklos momentus (minėto sprendimo *Schmit prieš Komisiją* 134 punktas).
- 153 Šiuo atveju reikia pažymėti, kad nurodytas kaltinimas grindžiamas tik paprastais ieškovo, negalinčio įrodyti, jog sprendimai dėl PB, kurių dalį skiria ne tik Paskyrimų tarnyba, skyrimo grindžiami ne vertinimo ataskaitomis, o pareigūnų bylose duomenyse nepateikta informacija.
- 154 BĮN 45 nėra jokios nuostatos, kuri leistų Komisijai nesivadovauti teismų praktikoje pateiktu Tarnybos nuostatų 26 straipsnio išaiškinimu. Atvirkščiai, atrodo, kad kai kurios BĮN 45 nuostatos nustato tiesioginį ryšį tarp PB skyrimo ir TVVA.

- 155 Iš BĮN 45 6 straipsnio išplaukia, kad GDPB skiria generaliniai direktoriai ar direktoriai, išnagrinėję TVVA nurodytus rezultatus ir, atsižvelgdami į atitinkamų pareigūnų nuopelnus, patvirtina TVVA. TVVA yra skiltis apie papildomas užduotis dėl Komisijos interesų, atliktas per vertinimo laikotarpį, kurios pagrindu vėliau skiriami PBPU.
- 156 Svarbu pažymėti, kad TVVA rengimas yra dalis sudėtingo proceso, kuriame, remiantis Tarnybos nuostatų 43 straipsniu, numatančiu, kad ataskaitos turinys pranešamas pareigūnui, „turinčiam teisę pareikšti pastabų, kurios, jo nuomone, yra svarbios“, pareigūnai aktyviai dalyvauja.
- 157 Galiausiai ieškovas negali tinkamai remtis teisės į gynybą pažeidimu dėl sprendimo skirti PB, įskaitant Paskyrimų tarnybos sprendimą dėl BĮN 45 13 straipsnyje numatyto administracinio skundo, nes šie sprendimai yra tik parengiamieji sprendimų, nustatančių bendrą balų skaičių ir patvirtinančių paaukštinamų pareigūnų sąrašą, dokumentai. Teisė į gynybą taikoma ne šių aktų, o asmens nenaudai priimtų aktų atžvilgiu (šiuo klausimu žr. 2000 m. birželio 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *F prieš Komisiją*, Rink. VT, p. I-A-107 ir II-471, 28 ir 29 punktus ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 158 Todėl ši pagrindo dalis atmestina kaip nepagrįsta.

Dėl BĮN 45 13 straipsniu grindžiamų skundų veiksmingumo

— Šalių argumentai

- 159 Ieškovas teigia, kad Paskyrimų tarnyba realiai nenagrinėja BĮN 45 13 straipsnio pagrindu pareikštų skundų. Ji tik patvirtina paaukštinimo komitetų pasiūlymus.

160 Komisija tai ginčija ir nurodo, kad BĮN 45 13 straipsniu jai suteikti įgaliojimai nedraudžia laikyti paaukštinimo komitetų pasiūlymų.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

161 Darant prielaidą, kad šis pagrindas turi būti laikomas ginčijančiu BĮN 45 13 straipsnio teisėtumą, pakanka konstatuoti, kad jis grindžiamas vien ieškovo teiginiu ir neparemtas teisiniais argumentais. Be to, šis straipsnis negali būti laikomas atleidžiančiu Paskyrimų tarnybą nuo pareigos veiksmingai išnagrinėti skundą, o atvirkščiai, įpareigoja ją priimti sprendimą. Klausimas, ar Paskyrimų tarnyba veiksmingai išnagrinėjo ieškovo administracinį skundą, nagrinėjamas analizuojant kitą ieškinio pagrindą (304 punktas).

Dėl gero administravimo principo ir teisės į teisingą ir nešališką bylos nagrinėjimą pažeidimo

162 Galiausiai ieškovas nurodo gero administravimo principo ir teisės į teisingą ir nešališką bylos nagrinėjimą pažeidimą.

163 Tačiau jis nepateikia kitų, nei jau išnagrinėtieji, argumentų. Todėl ieškinys yra nepagrįstas. Bet kuriuo atveju Pirmosios instancijos teismas daro nuorodą į anksčiau pateiktus argumentus.

- 164 Atsižvelgiant į pirmiau padarytas išvadas, reikia atmesti prieštaravimą dėl BĮN 43 2 straipsnio ir BĮN 45 3, 6, 7, 9, 10, 12 ir 13 straipsnių teisėtumo.

Dėl antrojo prieštaravimo, susijusio su BĮN 45 6 ir 7 straipsnių, skaitomų atsižvelgiant į Administracinius pranešimus Nr. 99-2002, kurie nustato atitinkamą vidurkį ir apriboja generalinių direktoratų diskreciją, teisėtumu

Šalių argumentai

- 165 Ieškovas prieštarauja dėl BĮN 45 6 ir 7 straipsnių, skaitomų atsižvelgiant į *Administracinius pranešimus* Nr. 99-2002, teisėtumo. Jis grindžia savo pagrindą Tarnybos nuostatų 45 straipsnio, vienodo požiūrio principo ir karjeros principo pažeidimais.

- 166 Ieškovas mano, kad aptariamoms nuostatom suteikia generaliniams direktoratom tam tikrą NB ir GDPB skaičių. Pirma, jie raginami neviršyti „atitinkamo“ 14 NB „vidurkio“ kiekviename lygyje, o bet koks šio vidurkio viršijimas daugiau kaip vienu balu atitinkamai mažina jiems suteiktą GDPB skaičių. Antra, nėra jokios galimybės suteikti generaliniams direktoratom daugiau nei po 2,5 GDPB kiekvienam pareigūnui. Ieškovas mano, kad šie skaičiai yra privalomi. Jie apriboja generalinių direktoratų vertinimo laisvę ir trukdo tinkamai palyginti pareigūnų, kurie gali būti paaukštinti, nuopelnus. BĮN 45 6 straipsnio 1 dalyje numatyta galimybė nesilaikyti atitinkamo vidurkio nepanaikintų šių apribojimų, nes ji priklauso nuo kiekvieno generalinio direktorato iniciatyvos ir ją turi leisti paaukštinimo komitetai, t. y. tik

Paskyrimų tarnyba įgaliota priimti sprendimus dėl pareigų paaukštinimo. Dėl šių skaičių pareigūnų, kurių pareigos yra paaukštinamos, sąrašas labiau priklauso nuo kiekvieno generalinio direktorato nustatytos „strategijos“, o ne nuo realaus tarnautojų nuopelnų palyginimo.

- 167 Komisija atsako, kad *Administraciniai pranešimai* Nr. 99-2002 numato tik atitinkamą 14 balų vidurkį. Šiuo vidurkiu siekiamas tikslas yra teisėtas. Juo siekiama ne apriboti vertintojų diskreciją vertinti konkrečius atvejus, o išvengti pažymių bendros „infliacijos“, dėl kurios jie „nuvertėtų“. Be to, šis vidurkis neprivalomas. Neviršijus 15 balų ribos pasekmių neatsirastų. Tačiau viršijus ją, GDPB skaičius būtų mažinamas, išskyrus išimtinius atvejus. Tokia galimybė pritaikyti išimtį pagal BĮN 45 6 straipsnio 1 dalį išspręstų problemas, kurios iškyla dėl 2,5 GDPB kvotos, tenkančios vienam tarnautojui, ir dėl galimos labai kompetentingų pareigūnų koncentracijos kai kuriuose generaliniuose direktoratuose.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 168 Svarbu priminti, kad, remdamasi savo didelės diskrecijos teise, Paskyrimų tarnyba gali atlikti nuopelnų palyginimą, taikydama labiausia, jos nuomone, tinkančią procedūrą ar metodą (žr. 131 punktą).
- 169 Be to, kaip nurodyta pranešime SEC(2001) 1617, „nauja pareigų paaukštinimo procedūra nutraukė ryšį su buvusia tvarka“. Atsižvelgusi į ankstesnę įvairių generalinių direktoratų pareigūnų nevienodą vertinimą ir į tai, kad dėl to Paskyrimų tarnybai sunku palyginti visų atitinkamų pareigūnų nuopelnus laikantis vienodo požiūrio principo, Komisija siekė darbuotojų profesinį vertinimą padaryti objekty-

vesniu, kad pareigų paaukštinimo tvarka būtų kuo teisingesnė. Šis tikslas pasireiškė nuopelnų nustatymu naudojant balų sistemą ir remiantis BĮN 45 nuostatomis, skirtomis užtikrinti vienodą šių balų suteikimo tvarką visoje Komisijoje.

170 BĮN 45 6 straipsnio 1 dalis numato, kad generaliniai direktoratai turi GDPB kvotą, kurią sudaro 2,5 karto padidintas paaukštintinių pareigūnų skaičius tame generaliniame direktorate, atsižvelgiant į jų lygį. Ta pati nuostata numato, kad „generalinių direktoratų, kurių nustatyto lygio NB vidurkis daugiau kaip vienu balu viršija Komisijos nustatytą vidurkį, PB kvota mažinama tiksliai viršijimo dydžiu“. *Administraciniai pranešimai* Nr. 99-2002 nurodo, kad „generaliniai direktoratai raginami vertinti savo darbuotojus laikantis 14 NB iš 20 vidurkio (vadinamasis „atitinkamas vidurkis“). Šio 14 NB vidurkio reikia laikytis kiekviename lygyje, kiekviename generaliniame direktorate“. Juose taip pat nurodoma, kad „generaliniai direktoratai, kurių konkretaus lygio vidurkis didesnis kaip 15, yra baudžiami. Nubaudymas pasireiškia (generalinio direktorato) turimų (PB) skaičiaus sumažinimu šiam lygiui per pareigų paaukštinimo procedūrą“.

171 Taip pat reikia pažymėti, jog BĮN 45 6 straipsnio 1 dalis numato, kad jei generaliniai direktoratai pagrindžia viršijimą, jie gali kreiptis į Paaukštinimo komitetą, kuris gali nuspręsti išimties tvarka panaikinti visą ar dalį tokio sumažinimo.

172 Priešingai nei teigia ieškovas, GDPB kvotos buvimas ir atitinkamas vidurkis neturi riboti generalinių direktoratų diskrecijos kitaip nei numatyta Tarnybos nuostatų 45 straipsnyje, t. y. pažeidžiant vienodo požiūrio ir karjeros principus. Atvirkščiai, atrodo, kad šie du mechanizmai gali paskatinti veiksmingą pareigūnų nuopelnų vertinimą, užtikrindami visuose Komisijos generaliniuose direktoratuose aukščiausią vertinimų atitikties lygį ir atitinkamai vienodą požiūrį į šiuos pareigūnus, kuriuo

aiškiai rėmėsi ieškovas. Šiuo klausimu svarbu priminti, kad praktikoje nuopelnų palyginimo pagrindas turi būti vienodas ir grindžiamas vienodais informacijos šaltiniais ir duomenimis (žr., be kita ko, šio sprendimo 130 punkte minėtų Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Tsirimokos prieš Parlamentą* 21 punktą ir 1999 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *Oliveira prieš Parlamentą*, T-157/98, Rink. VT, p. I-A-163 ir II-851, 35 punktą).

- 173 Kalbant apie GDPB kvotą, reikia nurodyti, kad ji atitinka bendrą PB tikslą – išskirti iš pareigūnų labiausiai nusipelnusius, siekiant padidinti galimybes paaukštinti jų pareigas (žr. 4 punktą). Iš tikrųjų atlikti tokią atranką generalinius direktoratus ribotas turimų balų skaičius skatina. Šis tikslas atitinka Tarnybos nuostatų 45 straipsnio tikslą ir vienodo požiūrio bei karjeros principus.
- 174 Dėl atitinkamo vidurkio reikia pažymėti, kad minėta nuostata nenustato generaliniams direktoratom absoliučios pareigos laikytis šio vidurkio, o juos ragina tai daryti.
- 175 Tačiau tai, kad generaliniai direktoratai atsižvelgia į jiems nurodytą atitinkamą vidurkį, visiškai nereiškia, kad jų laisvė priimti sprendimus ribojama pažeidžiant Tarnybos nuostatų 45 straipsnį, t. y. vienodo požiūrio ir karjeros principus.
- 176 Iš tikrųjų, pirma, šis vidurkis matematiškai išreiškia vidutinio pareigūno darbo įvertinimą. Jis taip pat neapriboja vertintojų galybės atskirti kiekvieno pareigūno darbo vertinimų pagal tai, ar atlikta daugiau, ar mažiau darbo nei vidurkis. *Administraciniuose pranešimuose* Nr. 99-2002 nustatytos ribos šios išvados nepakeičia. Šie pranešimai tik rekomenduoja vertintojams, pirma, pažymius nuo 17 iki 20 rašyti pareigūnams, nusipelnusiems greito pareigų paaukštinimo, antra, pažymius nuo 12 iki 16 – nusipelnusiems įprasto pareigų paaukštinimo, trečia,

pažymius nuo 10 iki 11 – pareigūnams, kurių pareigos turėtų būti paaukštinamos neskubant, ketvirta, pažymius iki 10, pareigūnams, turintiems pagerinti savo rodiklius ir kurių pareigų paaukštinti per vykstančią pareigų paaukštinimo procedūrą negalima. Tie patys *Administraciniai pranešimai* nurodo, kad „pažymį nuo 17 iki 20 gali gauti apytiksliai 15 % pareigūnų, pažymį nuo 12 iki 16 – apytiksliai 75 % pareigūnų, o pažymį nuo 10 iki 12 – apytiksliai 10 %“. Tačiau šios ribos atspindi tik anksčiau vykusius pareigų paaukštinius. Jos yra informacinės, o ne privalomos. Be to, priešingai nei atitinkamas vidurkis, šios ribos nėra net skatinamojo pobūdžio. Už jų nesilaikymą nenumatyta jokių pasekmių. Iš to išplaukia, kad atitinkamas vidurkis, net taikomas kartu su šiomis ribomis, netrukdo vertintojams naudoti labai plačias pažymių ribas.

¹⁷⁷ Be to, BĮN 43 ir BĮN 45 nedraudžia naudoti pažymių su dešimtosiomis dalimis. BĮN 43 4 straipsnio 4 dalis aiškiai numato pusės balo naudojimą, o *Administraciniai pranešimai* Nr. 99-2002 – pažymio nuo 10 iki 11 skyrimą pareigūnams, kurių pareigos gali būti paaukštinami tik pagal sulėtintą tvarką. Todėl vertindami pareigūnus vertintojai turi tam tikrą laisvę.

¹⁷⁸ Tai, kad vertintojai gali skirti visus pažymius, BĮN 45 6 straipsnio 1 dalimi nustatytą tvarką atskiria nuo minėtuose *Administraciniuose pranešimuose* įtvirtintos tvarkos, kuri 2003 m. rugsėjo 30 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimu *Tatti prieš Komisiją* (T-296/01, Rink. VT p. I-A-225 ir II-1093) buvo pripažinta neteisėta. Visų pirma ši tvarka buvo privaloma. Be to, pagal ją vidurkis buvo 30 balų iš teoriškai galimų 50 balų.

- 179 Antra, atitinkamo 14 iš 20 balų vidurkio nustatymas leidžia sumažinti pažymių „infliacijos“ riziką. Dėl šios „infliacijos“ vertintojų naudojamos balų ribos tampa iš esmės mažesnės ir todėl kyla pavojus pažymio funkcijai kuo tiksliau išreikšti vertinamų pareigūnų nuopelnus ir taip užtikrinti veiksmingą palyginimą. Ginčijama tvarka, atvirkščiai, įpareigoja vertintojus griežčiau palyginti kiekvieno asmens nuopelnus.
- 180 Trečia, atitinkamo vidurkio nustatymas taip pat leidžia sumažinti skirtingų pažymių vidurkių, kurie nepagrįsti objektyviais pagrindais apie vertinamų pareigūnų nuopelnus, taikymo įvairiuose generaliniuose direktoratuose pavojų. Jis apsaugo pareigūnus nuo diskriminacinio vertinimo dėl to, kad jie dirba viename ar kitame generaliniame direktorate.
- 181 Ketvirta, atitinkamo vidurkio tvarka atsižvelgiama į dažnai pastebimą aplinkybę, t. y. kad vertinamų pareigūnų nuopelnai apytiksliai yra vidutiniai. Todėl Komisija galėjo padaryti iš šio pastebėjimo išvadą, kad bet kuriuo atveju ši vidurkį atitinkančio atitinkamo vidurkio nustatymas neriboja vertintojų diskrecijos.
- 182 Vis dėlto ieškovas teigia, kad atitinkamas vidurkis kelia sunkumų tarnybose, kuriose yra labai gerų darbuotojų.
- 183 Tačiau BĮN 45 6 straipsnio 1 dalis generaliniams direktoratams leidžia nesilaikyti atitinkamo vidurkio, kai jų ypatinga generalinio direktorato situacija nesutampa su įprasta. Iš tikrųjų už atitinkamo vidurkio viršijimą vienu balu nėra numatyta jokių pasekmių. Be to, jei viršijama daugiau nei vienu balu, generalinis direktoratas gali kreiptis į Paaukštino komitetą, kuris gali išimties tvarka nuspręsti panaikinti visą

ar dalį PB skaičiaus sumažinimo, taikomo viršijimo atveju, jei šis generalinis direktoratas tinkamai pagrindžia viršijimą. Toks pagrindimas yra labai gerų pareigūnų buvimas.

184 Ieškovas taip pat teigia, kad minėta išimtis nėra „pakankama kompensacija“, nes ji priklauso nuo generalinių direktoratų iniciatyvos, ir ją suteikti gali tik Paaukštinimo komitetas, o ne Paskyrimų tarnyba, kuri vienintelė gali priimti sprendimus dėl pareigų paaukštinimo.

185 Be konstatavimo, kad kritika dėl generalinių direktoratų iniciatyvos yra visiškai nepagrįsta, reikia pažymėti, kad ji būtų visiškai pagrįsta ir logiška esant tvarkai, pagal kurią būtų galima sumažinti patiems generaliniams direktoratomis suteiktą GDPB skaičių, o ne konkrečiam pareigūnui suteiktą balų skaičių.

186 Dėl paaukštinimo komitetų „diskrecijos“ reikia priminti, kad, remiantis Tarnybos nuostatų 45 straipsnio 1 dalies pirmu sakiniu, sprendimus dėl pareigų paaukštinimo priima Paskyrimų tarnyba, palygindama pareigūnų, kurių pareigos gali būti paaukštintos, nuopelnus, taikydama tinkamiausią, jos nuomone, procedūrą ar metodą. Šiuo atveju Paaukštinimo komiteto sprendimas panaikinti ar ne, visą ar dalį GDPB sumažinimą dėl atitinkamo vidurkio viršijimo negali prilygti minėtam sprendimui dėl pareigų paaukštinimo. Taigi Paaukštinimo komiteto sprendimas patenka į naują pareigų paaukštinimo procedūrą, nustatytą Paskyrimų tarnybos, ir todėl negali būti laikoma, kad ši tarnyba pažeidė jai Tarnybos nuostatais suteiktus įgaliojimus.

- 187 Galiausiai reikia pažymėti, kad, be bendrų aritmetinių BĮN 45 6 straipsnio 1 dalyje numatytų skaičiavimų, BĮN 45 13 straipsnis numato, jog kiekvienas pareigūnas gali pateikti administracinį skundą, kurį išnagrinėjusi Paskyrimų tarnyba gali skirti jam vieną ar kelis APB, nenaudodama „generalinio direktorato balų kvotos“. Remiantis *Administraciniais pranešimais* Nr. 82-2003, Paskyrimų tarnyba skyrė 156 APB A kategorijos pareigūnams, pateikusiems tokį skundą.
- 188 Kartu BĮN 45 6 straipsnio 1 dalis ir 13 straipsnis atspindi naujos pareigų paaukštinimo tvarkos, skirtos suteikti Paskyrimų tarnybai geriausią pagrindą palyginti visų pareigūnų, kurių pareigos gali būti paaukštinamos paskiriant juos į atitinkamą lygį, nuopelnus, užtikrinant aukščiausią įvairių Komisijos generalinių direktoratų atliekamų įvertinimų suderinamumo lygį ir pusiausvyrą.
- 189 Be to, atrodo, kad, priešingai nei teigia ieškovas, BĮN 45 6 straipsnio 1 dalyje ir *Administracinių pranešimų* Nr. 99-2002 numatytas balų skaičius jokių būdu nepašalina paaukštinamų pareigūnų veiksmingo nuopelnų palyginimo galimybės ir savaime neįpareigoja pasirinkti „strategijų“, kurios yra nesuderinamos su Tarnybos nuostatų 45 straipsniu, lygybės ir karjeros principais. Tokios „strategijos“ pasirinkimas reikštų tik netinkamą BĮN 45 taikymą.
- 190 Iš šių argumentų išplaukia, kad prieštaravimą dėl teisėtumo reikia atmesti pastebėjus, jog tai, kad Komisija pakeitė taikytinas taisykles, nuo 2004 m. pareigų paaukštinimo procedūros negali turėti jokios įtakos 2003 m. taikomos tvarkos teisėtumui.

Dėl trečiojo prieštaravimo, susijusio su BĮN 45 12 straipsnio, kuris suteikia pernelyg didelę svarbą darbo stažui, yra nekonkretus ir pažeidžia Paskyrimų tarnybos įgaliojimus, teisėtumu

- ¹⁹¹ Ieškovas prieštarauja, kad BĮN 45 12 straipsnis yra teisėtas. Jame esančios pereinamosios priemonės prieštarauja Tarnybos nuostatų 45 straipsniui. Visų pirma jis kritikuoja jų pereinamąjį pobūdį. Be to, jis teigia, kad jos suteikia darbo stažui konkrečiame lygyje lemiamą pobūdį. Galiausiai jis ginčija paaukštinimo komitetų kompetenciją skirti pereinamuosius PKPB.

Dėl BĮN 45 12 straipsnio pereinamojo pobūdžio

— Šalių argumentai

- ¹⁹² Ieškovas ginčija BĮN 45 12 straipsnio pereinamąjį pobūdį, motyvuodamas tuo, kad 2004 m. kovo 24 d. priimtų Tarnybos nuostatų 45 straipsnio bendrųjų įgyvendinimo nuostatų 13 straipsnis iš esmės išsaugojo pereinamųjų GDPB kategoriją ir visiškai pakeitė pereinamųjų PKPB kategoriją.

- ¹⁹³ Komisija atsako, kad BĮN 45 12 straipsnis tinkamai nustato pereinamąją tvarką, kuri bus laipsniškai naikinama, kaip tą įrodo minėti 2004 m. kovo 24 d. bendrųjų įgyvendinimo nuostatų pakeitimai.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

194 Pirmosios instancijos teismas konstatuoja, kad BĮN 45 12 straipsnio 3 dalies pirmas sakinytis nustato, jog „pereinamosios nuostatos taikomos tam, kad būtų tinkamai atsižvelgta į nuopelnus, įgytus tam tikru laikotarpiu“. Šios nuostatos apibrėžtos BĮN 45 12 straipsnio 3 dalies a ir b punktuose. Remiantis BĮN 45 5 išnaša 12 straipsnis taikomas „pirmai 2003 m. pareigų paaugštinimo procedūrai“. Taigi jų pereinamasis pobūdis įrodytas. Tai, kad kai kurios 12 straipsnio nuostatos vėliau buvo pratęstos, negali paveikti jų teisėtumo, kurį reikia vertinti atsižvelgiant į taikomą tekstą.

195 Todėl prieštaravimas dėl 12 straipsnio pereinamojo pobūdžio yra atmestinas.

Dėl tariamai lemiamo pobūdžio, kurį darbo stažui konkrečiame lygyje suteikia pereinamieji PB

— Šalių argumentai

196 Ieškovas pažymi, kad, remiantis BĮN 45 12 straipsnio 3 dalies a punkto pirmu sakiniu, pereinamieji GDPB skiriami atsižvelgiant į darbo stažą konkrečiame lygyje, neatsižvelgiant į pareigūnų nuopelnus. Jie yra lemiamo pobūdžio. Ieškovas iš tikrųjų pabrėžia, kad galima skirti iki 7 pereinamųjų GDPB, o faktiškai skiriama tik 3 NB, nes paprastai šie balai būna skiriami tarp 13 ir 16 balų. Tačiau iš Tarnybos nuostatų 45 straipsnio išplaukia, kad darbo stažas konkrečiame lygyje gali būti tik papildomas veiksnys.

- 197 Jis taip pat nurodo, kad šios nuostatos negalima pateisinti būtinybe pereiti nuo vienos pareigų paaukštinimo tvarkos prie kitos. Ieškovas šiuo klausimu pastebi, kad Parlamentas ir Teisingumo Teismas nustatė ankstesnių pažymių pakeitimo į naujus balus, kurie mažiau pažeidžia pareigų paaukštinimo atsižvelgiant į nuopelnus taisyklę, tvarką. Galiausiai jis teigia, kad Komisija galėtų atsižvelgti į tam tikru laikotarpiu įgytus nuopelnus, pasitelkdama jau naudotą vertinimų ataskaitose esančių analitinių vertinimų vidurkio metodą. Taigi teikiančių pirmenybę darbo stažui lygyje pereinamųjų GDPB mechanizmas viršytų tai, kas būtina užtikrinti tinkamą perėjimą nuo senos tvarkos prie naujos.
- 198 Ieškovas mano, kad BĮN 45 12 straipsnio 3 dalies a punkto antro sakinio atžvilgiu išsakytina ta pati kritika. Jis taip pat nurodo, kad ši nuostata nenustato tikslų pereinamųjų PKPB skyrimo kriterijų. Taigi sprendimus dėl pareigų paaukštinimo gali „paveikti nemotyvuoti ir neteisėti sprendimai, prieštaraujantys Tarnybos nuostatų 45 straipsniui, karjeros ir vienodo požiūrio principams“.
- 199 Taip pat ieškovas teigia, kad BĮN 45 12straipsnio 3 dalies b punktas pažeidžia Tarnybos nuostatų 45 straipsnio 1 dalį. Iš tikrųjų remiantis 2001 m. gruodžio 13 d. Teisingumo Teismo sprendimu *Cubero Vermurie prieš Komisiją* (C-446/00 P, Rink. p. I-10315, 36 punktas) Tarnybos nuostatų 45 straipsnis draudžia automatišką pareigūnų, kurių pareigos nepaaukštintų per ankstesnę pareigų paaukštinimo procedūrą, pareigų paaukštinimą, nors jie jau yra labiausiai nusipelnusių pareigūnų sąrašė. Taip pat ieškovas nurodo, kad *Administraciniai pranešimai* Nr. 18-2003 papildomai suteikia 4 SPPB kiekvienam generaliniam direktoratui, skiriančiam tokiam pareigūnui mažiausiai 6 GDPB. Taigi GDPB nėra patikimas nuopelnų rodiklis. Darbo stažas konkrečiame lygyje vėl būtų kompensuotas.
- 200 Komisija primena, kad ginčijama pareigų paaukštinimo procedūra turi atlyginti tam tikru laikotarpiu įgytus nuopelnus. Ji pažymi, kad pareigūnas negali gauti daugiau kaip 7 pereinamuosius GDPB, kurie atitinka daugiausia septynis konkrečiame lygyje išdirbtus metus. Šiuo apribojimu siekiama nesudaryti palankių sąlygų tiems, kurių karjera vystosi ypač lėtai.

- 201 Komisija taip pat pabrėžia, kad iš *Administracinių pranešimų* Nr. 82-2003 išplaukia, jog pereinamieji PKPB turi kompensuoti galimus nepatogumus, galinčius kilti dėl perėjimo nuo senos tvarkos prie naujos, ir į kuriuos nebuvo tinkamai atsižvelgta.
- 202 Be to, dėl SPPB Komisija teigia, kad šio sprendimo 199 punkte minėtame sprendime *Cubero Vermurie prieš Komisiją* paskelbtas principas šiuo atveju netaikomas. Iš tikrųjų šiuo sprendimu uždrausta praktika pasireiškė automatišku pareigūnų, kurie per ankstesnę pareigų paaukštinimo procedūrą buvo labiausiai nusipelnusių sąraše, pareigų paaukštinimu. Atvirksčiai, SPPB yra tik PB kategorija, numatyta BĮN 45. Be to, jie nėra vieni svarbiausių, nes negali viršyti 4 balų ribos. Sprendimas *Cubero Vermurie prieš Komisiją* aiškiai parodo, kad per pareigų paaukštinimo procedūrą institucija gali atsižvelgti į tą aplinkybę, jog pareigūnas yra pareigūnų, kurių pareigos nebuvo paaukštintos, sąraše.
- 203 Galiausiai Komisija pažymi, kad ji nusprendė nekeisti vertinimų sistemos balų sistema dėl iš nepakankamo ankstesnių vertinimo ataskaitų suderinamumo kylančių sunkumų.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 204 Pirmiausia reikia pastebėti, kad keičiant teisės aktus tikslinga iki atitinkamos dienos įtvirtinti naujas situacijas, atsižvelgiant į buvusiąsias. Šiuo atveju Paskyrimų tarnyba pereinamuoju laikotarpiu turėjo pakeisti taisykles dėl pareigūnų pareigų paaukštinimo, atsižvelgdama į perėjimui nuo vieno valdymo būdo prie kito būdingus apribojimus.

- 205 Nauja pareigų paaukštinimo tvarka įsigaliojo per 2003 m. pareigų paaukštinimo procedūrą, pereinamosios nuostatos numatytos BĮN 45 12 straipsnio 3 dalyje, siekiant atsižvelgti į visus konkrečiame lygyje dirbančių Komisijos pareigūnų nuopelnus minėtos tvarkos įsigaliojimo metu. Šios sąlygos apima įvairių pereinamųjų balų skyrimą pareigūnams. Šios nuostatos apima įvairių pereinamųjų balų skyrimą pareigūnams.
- 206 BĮN 45 12 straipsnio 3 dalies a punkto pirmas sakinytis numato *ex officio* pereinamųjų GDPB pareigūnams skyrimą už konkrečiame lygyje išdirbtus metus, daugiausia 7 pereinamuosius GDPB. Kaip pažymi Komisija, konkrečiame lygyje išdirbtų metų skaičius gali būti laikomas objektyviu, bet tik daliniu pareigūno nuopelnų rodikliu. Tačiau nustatyta, kad šiuo klausimu generaliniai direktoratai neturi jokios diskrecijos ir kad pareigūnui skirtų pereinamųjų GDPB skaičius būtina turi atitikti darbo stažo jo lygyje metų skaičių, esant maksimaliam 7 metų apribojimui.
- 207 BĮN 45 12 straipsnio 3 dalies a punkto antras sakinytis leidžia skirti daugiausia 2 pereinamuosius PKPB vienam pareigūnui. Remiantis *Administraciniais pranešimais* Nr. 82-2003 ir Komisijos atsakymais į Pirmosios instancijos teismo klausimus, šie pereinamieji PKPB buvo nustatyti siekiant teisingai išspręsti ypatingas problemas, susijusias su perėjimu nuo senos tvarkos prie naujos. Taigi šis ypatingas pereinamųjų PKPB tikslas būtina turi atitikti bendrą visų pereinamųjų balų, kurių dalis jie yra, tikslus, konkrečiai kalbant, į tikslą atsižvelgti į visus pareigūno nuopelnus nuo paskutinio pareigų paaukštinimo. Todėl BĮN 45 12 straipsnio 3 dalies a punkto antras sakinytis nepažeidžia Tarnybos nuostatų 45 straipsnio. Tai, kad dėl pereinamųjų PKPB skyrimo, ieškovo teigimu, gali būti savavališkai paaukštintos pareigos, išplaukia iš konkretaus BĮN 45 12 straipsnio taikymo, o ne iš jo neteisėtumo.
- 208 Galiausiai BĮN 45 12 straipsnio b punktas suteikia generaliniams direktoratams galimybę, remiantis *Administraciniais pranešimais* Nr. 18-2003 ir 34-2003, skirti iki 4 SPPB pareigūnams, kurių pareigas siūlyta paaukštinti per ankstesnę pareigų paaukštinimo procedūrą, bet kurios nebuvo paaukštintos.

- 209 Šiuo klausimu svarbu priminti, kad lygindama pareigūnų nuopelnus Paskyrimų tarnyba iš esmės turi teisę atsižvelgti į aplinkybę, kad pareigūną jau buvo siūloma paaukštinti per ankstesnę pareigų paaukštinimo procedūrą su sąlyga, kad jis nėra prasižengęs ir kad jo nuopelnai bus lyginami su kitų kandidatų į pareigų paaukštinimą nuopelnais (2000 m. lapkričio 9 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Hamptaux*, C-207/99 P, Rink. p. I-9485, 19 punktas ir šio sprendimo 130 punkte minėto sprendimo *Casini prieš Komisiją* 69 ir 70 punktai). Atvirkščiai, automatiška pareigūnų, kurių pareigos nebuvo paaukštintos per ankstesnę pareigų paaukštinimo procedūrą, pareigų paaukštinimo praktika pažeistų Tarnybos nuostatų 45 straipsnyje numatytą pareigūnų, kurių pareigos gali būti paaukštintos, nuopelnų palyginimo principą (šio sprendimo 130 punkte minėto sprendimo *Tenreiro prieš Komisiją* 82 punktą).
- 210 Šiuo atveju nustatyta, kad SPPB yra tik viena iš penkių PB kategorijų ir kad jų suteikimas nereiškia automatiško pareigų paaukštinimo. Be to, iš BĮN 45 12 straipsnio 3 dalies pirmosios pastraipos b punkto, skaitomo kartu su *Administraciniais pranešimais* Nr. 18-2003, išplaukia, kad SPPB suteikimui taikomos dvi sąlygos. *Administraciniai pranešimai* nurodo, kad pareigūnai, kurių pareigas siūlyta paaukštinti per 2002 m. pareigų paaukštinimo procedūrą, bet kurios nebuvo paaukštintos, „galės gauti iki 4 (SPPB) su sąlyga, kad gaus mažiausia (6 PB) ir kad nuopelnų palyginimo rezultatai bus patvirtinti“. Iš to išplaukia, kad SPPB skiriami pareigūnams, kurių pareigas buvo siūloma paaukštinti per 2002 m. pareigų paaukštinimo procedūrą, bet kurios nebuvo paaukštintos, kurie išsaugojo tuos pačius nuopelnus ar nusipelno dar daugiau po to, kai jų nuopelnai palyginti su kitų kandidatų į paaukštinimą nuopelnais.
- 211 Iš tikrųjų minėta sąlyga gauti mažiausia 6 GDPB, t. y. reikalavimas, su kuriuo sutinka ir ieškovas, ir Komisija, reiškia, kad tik labai naudingi pareigūnai gali gauti SPPB. Reikia priminti, kad GDPB skiriami už ypatingus nuopelnus, patvirtintus atitinkamų pareigūnų TVVA, ir kad „silpnų“ ar „nepakankamų“ įvertinimų nurodymas TVVA pašalina bet kokią galimybę suinteresuotajam pareigūnui gauti PB. Todėl reikia konstatuoti, kad BĮN 45 12 straipsnio 3 dalies pirmosios pastraipos b punktas, skaitomas kartu su *Administraciniais pranešimais* Nr. 18-2003, neprieštarauja Tarnybos nuostatų 45 straipsniui, todėl ieškovo kritika yra nepagrįsta.

- 212 Iš to, kas išdėstyta, išplaukia, kad tik pereinamųjų GDPB skyrimo sąlygos įrodo, jog atsižvelgiama į darbo stažą konkrečiame lygyje, o tai prieštarauja taisyklėms, kuriomis paprastai vadovaujamosi per pareigų paaukštinimo procedūras.
- 213 Tačiau ieškovo kritika turi būti išnagrinėta atsižvelgiant į tai, kad sprendimas, ginčijamas pareiškus prieštaravimą dėl teisėtumo, yra pereinamoji nuostata. Perėjimui nuo vieno valdymo būdo prie kito būdingi apribojimai, kalbant apie pareigūnų karjerą, galėjo administraciją laikantis tam tikrų apribojimų laikinai įpareigoti nustoti griežtai taikyti nuolatinio pobūdžio taisykles ir principus, paprastai taikomus tokiose situacijose. Vis dėlto toks netaikymas turi būti pagrįstas imperatyviuoju poreikiu, susijusiu su perėjimu, ir jo apimtis ar trukmė negali viršyti to, kas būtina siekiant užtikrinti tinkamą perėjimą nuo vienos tvarkos prie kitos (2003 m. vasario 11 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Leonhardt prieš Parlamentą*, T-30/02, Rink. VT, p. I-A-41 ir II-265, 51 punktas).
- 214 Šiuo atveju tvarka, pagrįsta nuopelnų nustatymu ir būtinumu nuo 2003 m. pasiekti tam tikrą ribą, atitinkančią bendrai surinktų NB ir PB skaičių siekiant pareigų paaukštinimo, reikalauja atsižvelgti į visus pareigūnų nuopelnus nuo paskutinio pareigų paaukštinimo, suteikiant jiems tam tikrą skaičių balų remiantis vienodo požiūrio principo nepažeidžiančiu metodu.
- 215 Priemonė, pasireiškianti automatišku pereinamųjų GDPB skyrimu už darbo stažą konkrečiame lygyje, atitinka šį imperatyvųjį poreikį, susijusį su perėjimu, ir BĮN 45 nuostatos, apribodamos jos taikymo apimtį, leidžia padaryti išvadą, kad Paskyrimų tarnyba neviršijo to, kas būtina užtikrinti tinkamą perėjimą nuo senos tvarkos prie naujos.
- 216 Pirma, BĮN 45 apriboja 12 straipsnio galiojimo laiką tik 2003 m. pareigų paaukštinimo procedūra.

- 217 Antra, BĮN 45 12 straipsnio 3 dalies a punkto pirmas sakiny s suteikia pereinamiesiems GDPB ribotą reikšmę, nes jų negalima skirti daugiau kaip 7, esant maksimaliam bendram 45 NB ir PB skaičiui. Šiuo atveju reikia priminti, kad bet kuris pareigūnas gali būti įvertintas pažymiu nuo 0 iki 20, kuris vėliau pakeičiamas į NB. To fakto, kad, ieškovo teigimu, Teisės tarnybos pareigūnai gavo nuo 12 iki 16 NB, nepakanka įvertinti BĮN 45 12 straipsnio teisėtumo.
- 218 Trečia, BĮN 45 10 straipsnio 2 dalis numato, kad pareigų paauskštinimas susijęs su tuo, ar pareigūnas surinko bent jau 10 NB, nurodytus paskutinėje TVVA. Ši nuostata taip pat apriboja atsižvelgimo į darbo stažą konkrečiame lygyje pasekmes nustatydamą, įskaitant 2003 m. pereinamajam laikotarpiui, minimalų paauskštinimui reikalingą balų skaičių, susijusį su pareigūno, kuriuo pareigos yra paauskštintos, nuopelnais.
- 219 Iš to išplaukia, kad BĮN 45 12 straipsnio 3 dalimi nesuteikiamas lemiamas vaidmuo darbo stažui konkrečiame lygyje ir kad pereinamųjų GDPB skyrimas negali būti laikomas Paskyrimų tarnybos įgaliojimų pereinamuoju laikotarpiu pakeisti taisykles dėl pareigūnų paauskštinimo viršijimu.
- 220 Reikia pridurti, kad Komisija nebuvo įpareigota priimti tokios ankstesnių pažymių pakeitimo tvarkos, kaip antai vadinamoji analitinių įvertinimų vidurkio tvarka arba Parlamento ir Teisingumo Teismo patvirtinta tvarka, kuri tariamai mažiau pažeidžia pareigų paauskštinimo atsižvelgiant į nuopelnus taisyklę. Iš tikrųjų galiojančių pareigūnų paauskštinimo metodų pakeitimo tikslas – pašalinti kai kuriuos ankstesnių taisyklių taikymo sunkumus. Taigi tokiai reformai, kurios būtinumą administracija gali laisvai įvertinti (šiuo klausimu žr. 1976 m. liepos 1 d. Teisingumo Teismo sprendimo *de Wind prieš Komisiją*, 62/75, Rink. p. 1167, 17 punktą ir 1995 m. liepos 13 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Rasmussen prieš Komisiją*, T-557/93, Rink. VT p. I-A-195 ir II-603, 20 punktą), yra būdinga tai, kad pareigūnų nuopelnai konkrečią dieną pradedami vertinti remiantis naujais pagrindais. Pagal naują tvarką

nerieikalaujama, kad administracija visiškai ir vienodai atsižvelgtų į pareigūnų vertinimus pagal buvusią tvarką, nes dėl to pareigų paaukštinimo reforma neišvengiamai prarastų bet kokią praktinę reikšmę, be to, tarnautojai neturi teisės į tai, kad liktų galioti atitinkami teisės aktai (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 213 punkte minėto sprendimo *Leonhardt prieš Parlamentą* 55 punktą).

221 Bet kuriuo atveju vien kitos pereinamosios tvarkos buvimas neįrodo, jog priėmusi BĮN 45 12 straipsnį Komisija viršijo leistinas ribas.

222 Todėl šią pagrindo dalį reikia atmesti.

Dėl paaukštinimo komitetų įgaliojimų skirti pereinamuosius PKPB neturėjimo

— Šalių argumentai

223 Ieškovas teigia, kad BĮN 45 12 straipsnio 3 dalies a punkto antruoju sakiniu pažeidžiant Tarnybos nuostatų 45 straipsnį, nustatantį Paskyrimų tarnybos įgaliojimus paaukštinti pareigūnų pareigas, paaukštinimo komitetams suteikiami įgaliojimai skirti pereinamuosius PKPB.

224 Komisija atsako, kad paaukštinimo komitetai tik siūlo Paskyrimų tarnybai skirti pereinamuosius PKPB, o ne patys juos skiria.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 225 Pirmosios instancijos teismas jau konstatavo (žr. 84 punktą), kad BĮN 45 12 straipsnio 3 dalies a punkto antras sakinytis turi būti skaitomas kartu su BĮN 43 2 straipsniu, BĮN 45 10 straipsniu ir 14 straipsnio 4 dalimi, kuriais remiantis paaukštinimo komitetai tik teikia pasiūlymus Paskyrimų tarnybai, kuri vienintelė gali priimti sprendimus. Taigi paaukštinimo komitetai tik siūlo Paskyrimų tarnybai skirti pereinamuosius PKPB. Iš to išplaukia, kad kaltinimas yra nepagrįstas.
- 226 Iš to, kas pirmiau išdėstyta, matyti, kad BĮN 45 12 straipsnis nepažeidžia Tarnybos nuostatų 45 straipsnio.
- 227 Taigi ieškovo prieštaravimą dėl BĮN 45 12 straipsnio teisėtumo reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl ketvirtojo prieštaravimo, susijusio su BĮN 45 9 straipsnio ir I priedo 1, 2, 3, 5 ir 6 straipsnių, kuriuose pervertinamos tam tikros pareigos, teisėtumu

Šalių argumentai

- 228 Ieškovas pateikia prieštaravimą dėl BĮN 45 9 straipsnio ir I priedo 1, 2, 3, 5 ir 6 straipsnių teisėtumo, remdamasis Tarnybos nuostatų 45 straipsnio, vienodo požiūrio principo ir karjeros principo pažeidimu.

- 229 Ieškovas teigia, kad užduotys, už kurias pagal BĮN 45 1, 2, 3, 5 ir 6 straipsnius skiriami PBPŪ, sutampa su veikla, už kurią skiriami NB ir GDPB, todėl jos pervedinamos.
- 230 Pirmiausia ieškovas daro tokią išvadą dėl veiklos sutapimo dėl BĮN 45 7 straipsnio 3 dalies, BĮN 43 5 straipsnio 5 dalies a ir b punktų ir 2002 m. gruodžio 6 d. Komisijos sprendimo, nustatančio specialias nuostatas dėl pareigūnų ir laikinųjų tarnautojų, kurie deleguoti kaip personalo atstovai, vertinimo. Šios nuostatos apima specialias pareigūnų, deleguotų kaip personalo atstovų, vertinimo ir GDPB jiems skyrimo taisykles. Antra, ieškovas nurodo, kad BĮN 43 5 straipsnio 5 dalies c punktas numato, jog kitų išrinktų, paskirtų ar deleguotų personalo atstovų vertinimas atliekamas pasikonsultavus su *ad hoc* vertinimo grupė. Trečia, jis nurodo, kad administracijos atstovo funkcijos BĮN 45 I priede numatytuose organuose yra įprastos atitinkamų pareigūnų darbo užduotys.
- 231 Komisija atsako, kad BĮN 45 9 straipsnis aiškiai pašalina „bet kokio“ veiklos „sutapimo“ galimybę, dėl kurio tam tikri pareigūnai atsidurtų palankesnėje padėtyje.
- 232 Be to, ji pabrėžia, kad nė vienas Teisės tarnybos narys, kurio pareigos buvo paaukštintos 2003 m., negavo PBPŪ už atstovavimą ar narystę BĮN 45 I priede nurodytuose organuose. Iš to ji daro išvadą, kad ieškovas neturi ginčyti minėtų Tarnybos nuostatų taikymo ypatingais atvejais teisėtumo.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 233 Visų pirma, reikia priminti, jog tam, kad prieštaravimas dėl teisėtumo būtų priimtinas, reikia kad bendro pobūdžio aktas, kurio teisėtumas ginčijamas, būtų

tiesiogiai ar netiesiogiai taikomas nagrinėjamu atveju, ir kad būtų tiesioginis teisinis ryšis tarp ginčijamo individualaus sprendimo ir aptariamo bendrojo pobūdžio akto (2002 m. vasario 3 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Townsend prieš Komisiją*, T-60/99, Rink. VT, p. I-A-11 ir II-45, 53 punktas ir 2004 m. balandžio 22 d. Sprendimo *Schintgen prieš Komisiją*, T-343/02, Rink. VT, p. I-A-133 ir II-605, 25 punktas).

234 Šiuo atveju nustatyta, kad ieškovas, nepaisant jo aiškaus prašymo šiuo klausimu (žr. 28 punktą), negavo nė vieno PBPU ir jis tai skundžia šiame ieškinyje (žr. 308 punktą).

235 Šiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad sprendimas ieškovui skirti iš viso 20 balų ir sprendimas, kuriuo atsisakyta paaukštinti jo pareigas, yra pagrįsti BĮN 45 9 straipsniu ir I priedu, todėl pareikštas prieštaravimas dėl teisėtumo yra visiškai priimtinas, nepaisant fakto, kuris šiuo atveju nėra reikšmingas, jog nė vienas A 5 lygio Teisės tarnybos pareigūnas negavo PBPU per 2003 m. pareigų paaukštinimo procedūrą.

236 Pagal BĮN 45 9 straipsnio 1 dalį PBPU skiriami tik už „papildomas“ užduotis, išvardytas minėtų BĮN I priede, kurias pareigūnas atlieka institucijos interesais. Be to, BĮN 45 9 straipsnio 2 dalies antroji pastraipa, nustatanti tris PBPU „skyrimo kriterijus“, numato, kad jie yra skiriami tik „už veiklą, kuri neįeina į“ suinteresuotojo asmens „pareigas“. Todėl PBPU galima skirti už užduotis, kurios skiriasi nuo įprastos pareigūno veiklos, kurios nevertinamos per metinį įvertinimą ir todėl negali būti NB suteikimo pagrindas.

237 Taip pat reikia pažymėti, kad TVVA išskiria, viena vertus, veiklą, už kurią, skiriami NB ir GDPB, o kita vertus, užduotis, už kurias gali būti skiriami PBPU. Pareigūnų

„pagrindinės funkcijos“ turi būti nurodytos TVVA 5.1 punkte, o kita „skyriaus (generalinio direktorato) ar Komisijos mastu“ atlikta veikla, „nepriklausanti darbo funkcijoms“, turi būti nurodyta 5.2 punkte. Šios dvi skiltys skirtos skaičiais išreikštam vertinimo, kuris pakeičiamas NB, santraukai. Atvirkščiai, BĮN 45 I priede nurodytos papildomos užduotys pažymimos tik 6.6 punkte, kuris eina po minėtos santraukos.

238 Be to, užduotys, kurias kaip personalo atstovai atlieka pareigūnai, deleguoti į profesines sąjungas ir Tarnybos nuostatuose numatytus organus visai ar nevisai darbo dienai, vertinamos pagal BĮN 43 5 straipsnio 5 dalies a ir b punktuose numatytą specialią tvarką. Šia tvarka siekiama įtraukti aptariamą užduotį į pareigūno periodinį vertinimą. Todėl už jas, remiantis minėtų BĮN 2 straipsnio 1 dalies antrąja pastraipa, skiriami NB. Be to, remiantis BĮN 45 7 straipsnio 3 dalimi, už jas gali būti skiriami GDPB. Tačiau už jas negalima skirti PBPU, nes jie įeina į suinteresuotųjų asmenų „darbo pareigas“.

239 Atvirkščiai, atsitiktinės užduotys, kurias BĮN 45 I priede nurodytuose organuose atlieka personalo ar administracijos atstovų išrinkti, paskirti ar deleguoti pareigūnai, iš esmės nėra suinteresuotųjų asmenų įprasta veikla ir atitinkamai darbo pareigos. Tarnybos, kurioje dirba personalo išrinkti, paskirti ar deleguoti pareigūnai, vertintojų pareiga rengiant šių pareigūnų TVVA atsižvelgti į *ad hoc* vertinimo grupės nuomonę ir į personalo atstovų pasiūlymus dėl pareigų paaukštinimo negali paneigti pirmiau padarytą išvadą.

240 Galiausiai reikia pažymėti, kad į BĮN 45 I priede nustatytos veiklos, už kurią skiriami PBPU, vertinimo ribas patenka skaičius 0. Iš to išplaukia, jog darant prielaidą, kad už BĮN 45 I priede nustatytą veiklą taip pat gali būti skiriami GDPB; bet kuriuo atveju

šios ribos leidžia Paskyrimų tarnybai pakartotinai neskaičiuoti nuopelnų, skiriant 0 PBPV už nagrinėjamą veiklą.

- 241 Iš to, kas pirmiau nurodyta, išplaukia, kad prieštaravimą dėl BĮN 45 9 straipsnio teisėtumo reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl penktojo prieštaravimo, susijusio su tariamai diskriminacinės BĮN 45 7 straipsnio 2 dalies teisėtumu

Šalių argumentai

- 242 Ieškovas prieštarauja dėl BĮN 45 7 straipsnio 2 dalies teisėtumo, remdamasis Tarnybos nuostatų 45 straipsniu, vienodo požiūrio principu ir karjeros principu.

- 243 Ieškovas mano, kad ši nuostata nustato „specialią tvarką“, dėl kurios generalinių direktoratų ir tarnybų, kuriuose konkrečiame lygyje dirba mažiau kaip keturi tarnautojai, pareigūnai, atsiduria palankesnėje padėtyje. Iš tikrųjų šie generaliniai direktoratai ir tarnybos visais atvejais turi 10 GDPB, taigi jie neturi laikytis 14 NB vidurkio, o juose dirbantys pareigūnai gali gauti daugiau GDPB nei kiti tarnautojai.

- 244 Visų pirma Komisija pažymi, kad BĮN 45 7 straipsnio 2 dalis netaikoma NB. Taip pat ji teigia, kad ši nuostata užtikrina ieškovo nurodytų principų laikymąsi, nes be jos mažų generalinių direktoratų ar tarnybų pareigūnai sistemingai būtų nepalankesnėje

padėtyje, nes neturėtų galimybės gauti 6–10 PB, suteiktų generaliniam direktoratui ir paskirstytų tarp produktyviausių pareigūnų, įrodžiusių savo ypatingus nuopelnus bei atitinkančių 3 dalies i ir ii punktuose numatytus kriterijus (toliau – dideli GDPB). Bet kuriuo atveju jie niekada negalėtų pretenduoti į 10 GDPB.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

²⁴⁵ Pirmosios instancijos teismas primena, kad remiantis vienodo požiūrio principu skirtingos situacijos negali būti vertinamos vienodai, nebent toks požiūris būtų objektyviai pateisinamas (žr. šio sprendimo 89 punkte minėto sprendimo *Breton prieš Teisingumo Teismą* 99 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

²⁴⁶ Pagal BĮN 45 6 straipsnio 1 dalį „kiekvienas generalinis direktoratas turi <...> (PB) kvotą, lygią 2,5 karto padidintam paaukštintų pareigūnų skaičiui, atsižvelgiant į jų lygį“. Be to, taip suteiktų GDPB skyrimas vyksta pagal BĮN 45 6 straipsnio 4 dalyje nustatytą tvarką, pagal kurią 50 % balų padalijami tarp produktyviausių pareigūnų nuo 6 iki 10 GDPB kiekvienam (dideli GDPB), o likę 50 % balų padalijami tarp kitų pareigūnų iki 4 GDPB kiekvienam.

²⁴⁷ Nustatyta, kad griežtas šios taisyklės taikymas generaliniuose direktoratuose, kuriuose kiekviename lygyje dirba nedaug pareigūnų, automatiškai nulemtų gerokai mažesnę GDPB, skirstomų tarp šiame padalinyje dirbančių pareigūnų, skaičių, akivaizdžiai padarant jiems žalą.

- 248 Tačiau atrodo, kad šių pareigūnų objektyvi situacija skiriasi nuo dideliuose generaliniuose direktoratuose ar tarnybose dirbančių kolegų situacijos, o tai paaiškina ir pateisina nevienodą požiūrį į juos.
- 249 Be to, siekdama laikytis ieškovo nurodytų vienodo požiūrio ir karjeros principų, BĮN 45 7 straipsnio 2 dalis numato, kad jei generaliniame direktorate ar tarnyboje yra mažiau kaip keturi pareigūnai konkrečiame lygyje, maksimalus bendras NB skaičius yra 10, o jų skyrimui netaikoma BĮN 45 6 straipsnio 4 dalyje nustatyta taisyklė. Akivaizdu, kad, nesant ginčijamos priemonės, minėtų generalinio direktorato ar tarnybos pareigūnas beveik negalėtų gauti didelių GDPB ir niekada negautų 10 balų.
- 250 Galiausiai reikia pažymėti, kad GDPB skyrimas pareigūnams tuose generaliniuose direktoratuose ir tarnybose, kuriuose konkrečiame lygyje dirba mažiau kaip keturi pareigūnai, grindžiamas ypatingų nuopelnų, numatytų BĮN 45 6 straipsnio 1 dalyje, pripažinimu ir kad nenustatyta, jog ginčijama priemonė viršija tai, kas būtina norint užtikrinti vienodą požiūrį.
- 251 Iš to, kas nurodyta, išplaukia, kad prieštaravimą dėl BĮN 45 7 straipsnio 2 dalies teisėtumo reikia atmesti kaip nepagrįstą

2. Dėl pagrindo, susijusio su sprendimų dėl administracinio skundo ir PBPŪ, pereinamųjų PKPB ir SPPB skyrimo nebuvimu

- 252 Savo pastabose dėl Komisijos atsakymų į Pirmosios instancijos teismo raštu pateiktus klausimus ieškovas nurodo pagrindą, susijusį su tuo, kad „atsakovė

tinkamai nepriėmė“ sprendimų dėl administracinių skundų ir dėl PBPŲ, pereinamųjų PKPB ir SPPB skyrimo. Jo nuomone, Komisija tik priėmė *Administracinius pranešimus*, patvirtinančius šių sprendimų tariamą priėmimą. Iš to ieškovas daro išvadą, kad tokie sprendimai neegzistuoja ir kad todėl sprendimas, suteikiantis jam iš viso 20 paaukštinimui skirtų balų, nuopelnų sąrašas ir paaukštinamų pareigūnų sąrašas yra neteisėti, nes grindžiami neegzistuojančiais tarpiniais aktais. Bet kuriuo atveju sprendimas neįtraukti į minėtus sąrašus jo pavardės taip pat yra neteisėtas. Be to, jis nurodo esminių procedūros taisyklių pažeidimą.

253 Ieškovas teigia, kad pagrindas yra priimtinas, nes grindžiamas vykstant procesui paaiškėjusiomis aplinkybėmis. Pirmosios instancijos teismas konstatuoja, kad šio klausimo nagrinėti nereikia. Iš tikrųjų šis pagrindas gali būti aiškinamas kaip susijęs su esminių procedūros taisyklių pažeidimu arba su sprendimų, kurie turėjo būti priimti per pareigų paaukštinimo procedūrą, nebuvimu. Taigi šie pagrindai gali būti nurodyti bet kurioje proceso stadijoje (dėl esminių procedūros taisyklių pažeidimo žr. 2000 m. gegužės 7 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Interhotel prieš Komisiją*, C-291/89, Rink. p. I-2257, 14 punktą; 2000 m. spalio 26 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Asia Motor France ir kt. prieš Komisiją*, T-154/98, Rink. p. II-3453, 46 punktą; dėl sprendimo nebuvimo žr. 1992 m. kovo 10 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Chemie Linz prieš Komisiją*, T-15/89, Rink. p. II-1275, 395 punktą).

254 Pirmosios instancijos teismas pažymi, jog ieškovas mano, kad sprendimų dėl administracinio skundo ir dėl PBPŲ, pereinamųjų PKPB ir SPPB skyrimo nėra, nes nėra pasirašytų tekstų ir rašytinių dokumentų. Pirmosios instancijos teismas primena šiuo klausimu, kad jis pateikė Komisijai du klausimus raštu dėl datų, kai Paskyrimų tarnyba atmetė ieškovo administracinį skundą ir atsisakė suteikti jam PBPŲ. Savo atsakymuose Komisija nurodė, kad šie sprendimai buvo priimti 2003 m. lapkričio 20 d., tačiau jų kopijos nepridėjo, o padarė nuorodą į *Administracinius pranešimus* Nr. 82-2003 ir į 2003 m. gruodžio 16 d. pranešimus per sistemą *Sysper 2*.

- 255 Per posėdį Komisija nurodė, kad ji kompiuterizavo pareigų paaukštinimo procedūrą ir, konkrečiai kalbant, paaukštinimų komitetų pasiūlymų bei nuomonių nagrinėjimo procedūras. Ši teiginį pagrindžia pranešimas SEC(2001) 1617, kuriame naujų vertinimo ir pareigų paaukštinimo taisyklių įgyvendinimas siejamas su „integruota kompiuterizuoto valdymo priemone“. BĮN 45 10 straipsnio 1 dalis patvirtina šios priemonės svarbą, nurodydama skelbti Komisijos intranete nuopelnų sąrašus ir paaukštinimo komitetų pasiūlymus dėl *ex aequo* pareigūnų padalijimo. Be to, Komisija nurodė, kad nagrinėjami sprendimai atsirado atsakingai institucijai padėjus elektroninį parašą specialiai tam parengtame skaitmeniniame dokumente. Ieškovas šios procedūros neginčija. Be to, Tarnybos nuostatai ir BĮN 45 nenumato jokios aptariamų sprendimų priėmimo formos. Tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalis, numatanti, kad pareigūnai gali pateikti Paskyrimų tarnybai „skundą dėl tokio akto“, nepašalina galimybės, kad toks aktas gali būti paskelbtas ne tik popieriuje (dėl žodinio akto žr. 1984 m. vasario 9 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Kohler prieš Audito Rūmus*, 316/82 ir 40/83, Rink. p. 641, 9 ir 10 punktus; 2002 m. balandžio 16 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Fronia prieš Komisiją*, T-51/01, Rink. VT, p. I-A-43 ir II-187, 31 punktą).
- 256 Iš šių argumentų išplaukia, kad net jei sprendimai dėl administracinių skundų ir dėl PBPŪ, pereinamųjų PKPB ir SPPB nebuvo išdėstyti keliuose individualiuose rašytiniuose aktuose, SPPB atžvilgiu Paskyrimų tarnyba ir generaliniai direktoratai juos priėmė tinkamai.
- 257 Todėl teisinės pasekmės, kurias ieškovas sieja su pasirašyto teksto ir rašytinių dokumentų nebuvimu, yra nepagrįstos ir sprendimų nebuvimo, ir esminių procedūros reikalavimų pažeidimo atžvilgiu.
- 258 Iš to išplaukia, kad reikia atmesti visą pagrindas dėl sprendimų, susijusių su administracinių skundų ir dėl PBPŪ, pereinamųjų PKPB ir SPPB skyrimo nebuvimu.

3. *Dėl pagrindo, susijusio su neteisingu BĮN 45 taikymu*

259 Ieškovas ginčija, pirma, sprendimą skirti jam tik vieną GDPB. Jis kritikuoja 2004 m. vasario 12 d. Sprendimo motyvuojamąją dalį, kurioje Paskyrimų tarnyba atmetė jo skundą dėl jam suteikto GDPB skaičiaus. Jis taip pat teigia, kad Komisija pažeidė ryšį tarp NB ir GDPB skaičiaus. Be to, ieškovas tvirtina, kad Komisija veiksmingai nepalygino nuopelnų. Taip pat jis nurodo, kad GDPB buvo skiriami atsižvelgiant iš esmės į darbo stažą. Jis tvirtina, kad Komisijos sprendimas negrindžiamas jokia su juo asmeniškai susijusiu veiksniu. Ieškovas mano, kad jis yra diskriminuojamas pareigūnų, dirbančių labiau nuopelnus vertinančiose tarnybose, atžvilgiu. Be to, jis nurodo, kad Komisija nesilaikė jos pačios nustatytų taisyklių.

260 Antra, ieškovas kritikuoja tai, kaip vyko administracinio skundo nagrinėjimo procedūra, pradėta remiantis BĮN 45 13 straipsniu, kuriai pasibaigus jis negavo nė vieno APB. Visų pirma jis nurodo, kad nebuvo direktorių pasiūlymų. Taip pat jis ginčija tą faktą, kad paaukštinimo komitetas dėl A kategorijos pareigūnų nemotyavo savo rekomendacijų Paskyrimų tarnybai dėl jo skundo. Jis taip pat teigia, kad ši faktiškai nesinaudojo savo prerogatyvomis.

261 Trečia, ieškovas ginčija sprendimą jam neskirti PBPU. Šiuo klausimu jis kritikuoja Paaukštinimo komiteto rekomendacijų motyvavimo stoką. Taip pat jis teigia, kad Paskyrimų tarnyba šias rekomendacijas tik patvirtino. Galiausiai jis mano, kad ji blogai įvertino jo veiklą BĮN 45 9 straipsnio atžvilgiu.

262 Ketvirta, ieškovas nurodo atsisakymo skirti jam pereinamuosius PKPB motyvavimo stoką.

263 Penkta, ieškovas kritikuoja paaukštinamų pareigūnų sąrašą manydamas, kad pati Paskyrimų tarnyba nepalygino atitinkamų kandidatų į paaukštinimą nuopelnų.

Dėl pagrindo, susijusio su sprendimu skirti ieškovui tik vieną GDPB

Dėl pareigos motyvuoti pažeidimo

— Šalių argumentai

264 Ieškovas teigia, kad sprendimas skirti jam tik vieną GDPB, nėra tinkamai motyvuotas, atsižvelgiant į jo asmeninę situaciją. Jis pastebi šiuo klausimu, kad 2004 m. birželio 15 d. Sprendime atmesti skundą Komisija pripažino, jog gali grįsti GDPB skyrimą remdamasi informacija, kurios nėra TVVA. Tačiau nenurodė šios informacijos.

265 Komisija atsako, kad Paskyrimų tarnyba privalo motyvuoti sprendimą atmesti skundą dėl pareigų paaukštinimo, tačiau ji neprivalo atskleisti atmestam kandidatui atlikto palyginimo. Ji gali tik nustatyti teisėtas sąlygas, kurios pagal Tarnybos nuostatus lemia teisingą pareigų paaukštinimo procedūrą. Paskyrimų tarnyba įgyvendino šią pareigą nurodžiusi, kad ji gali remtis kita informacija, susijusia su pareigūnų administracine ir asmenine situacija, galinčia pakeisti vertinimą, atliktą vien atsižvelgus į vertinimo ataskaitas (žr. 1998 m. kovo 5 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Manzo-Tafaro prieš Komisiją*, T-221/96, Rink. VT, p. I-A-115 ir II-307, 18 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 266 Pirmiausia reikia pažymėti, kad ieškovo argumentai yra neaiškūs. Juos galima suprasti taip, kad jais ginčijamas tik 2004 m. birželio 15 d. Sprendime nurodytų motyvų tinkamumą. Tokiu atveju ieškovas skundžia ne motyvų nepakankamumą ar jų nebuvimą, bet nurodo teisinę arba vertinimo klaidą, kurią padarė Komisija, klaidingais argumentais grįsdama sprendimą skirti ieškovui tik vieną GDPB.
- 267 Bet kuriuo atveju, kadangi pagrindas dėl Bendrijos akto nemotyvavimo ar nepakankamo motyvavimo yra viešosios tvarkos pagrindas, kurį Bendrijos teismas turi vertinti *ex officio*, reikia nustatyti, ar Komisija pakankamai motyvavo sprendimą dėl vieno GDPB skyrimo ieškovui (1997 m. vasario 20 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Daffix*, C-166/95 P, Rink. p. I-983, 24 punktas ir 1998 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Komisija prieš Sytraval ir Brink's France*, C-367/95 P, Rink. p. I-1719, 67 punktas; 2001 m. gruodžio 13 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Krupp Thyssen Stainless ir Acciai speciali Tern prieš Komisiją*, T-45/98 ir T-47/98, Rink. p. II-3757, 125 punktas).
- 268 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką Tarnybos nuostatų 25 straipsnio antrojeje pastraipoje nustatytos pareigos motyvuoti tikslas yra, viena vertus, suteikti suinteresuotajam asmeniui pakankamai informacijos įvertinti jo nenaudai priimto akto pagrįstumą ir ieškinio pareiškimą Pirmosios instancijos teismui reikalingumą, o kita vertus, leisti pastarajam vykdyti akto teisėtumo kontrolę (1981 m. lapkričio 26 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Michel prieš Parlamentą*, 195/80, Rink. p. 2861, 22 punktas; 1997 m. kovo 18 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Picciolo ir Caló prieš Regionų komitetą*, T-178/95 ir T-179/95, Rink. VT, p. I-A-51 ir II-155, 33 punktas ir šio sprendimo 147 punkte minėto sprendimo *Napoli Buzzanca prieš Komisiją* 57 punktas). Be to, motyvacijos pakankamumas nustatomas atsižvelgiant į nagrinėjamo akto pobūdį (1988 m. vasario 2 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Van der Kooy ir kt. prieš Komisiją*, 67/85, 68/85 ir 70/85, Rink. p. 219, 71 punktas; 2002 m. lapkričio 7 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Vela ir Tecnagrind prieš Komisiją*, T-141/99, T-142/99, T-150/99 ir T-151/99, Rink. p. II-4547, 168 punktas) bei faktines ir teises jo priėmimo aplinkybes (1990 m.

vasario 14 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Delacre ir kt. prieš Komisiją*, C-350/88, Rink. p. I-395, 16 punktas; šio sprendimo 147 punkte minėto sprendimo *Napoli Buzzanca prieš Komisiją* 60 punktas).

269 Taigi šioje byloje reikia nustatyti, ar sprendimas skirti vieną GDPB ieškovui atitinka Tarnybos nuostatų 25 straipsnio antrosios pastraipos reikalavimus.

270 Šiuo klausimu reikia priminti, kad sprendimai dėl GDPB yra tarpiniai aktai (žr. 97 punktą), todėl jų nereikia motyvuoti. Tačiau Paskyrimų tarnyba privalo motyvuoti savo sprendimą atmesti skundą dėl sprendimo, nustatančio bendrą paaukštinimui skirtų balų skaičių (žr. 147 punktą).

271 Taip pat reikia patikslinti, kad motyvacijos pakankamumas turi būti įvertintas atsižvelgiant į pagrindinius argumentus, į kuriuos institucija atsako (šiuo klausimu žr. 1994 m. vasario 23 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimų *CB ir Europay International prieš Komisiją*, T-39/92 ir T-40/92, Rink. p. II-49, 122 punktą ir 2005 m. kovo 1 d. *Smit prieš Europolą*, T-143/03, Rink. VI, p. I-A-39 ir II-171, 42 punktą).

272 Kadangi savo skunde ieškovas ginčija sprendimo skirti jam tik vieną GDPB teisėtumą, šio skundo atmetimo motyvai turi būti susiję su GDPB skyrimo kriterijais ir jų taikymu konkrečiai ieškovo situacijai.

273 Bendrai patvirtinusi, kad turi teisę remtis ne tik kandidatų NB, bet ir kitais jų nuopelnų aspektais, Paskyrimų tarnyba sprendime atmesti skundą paaiškino, kad tik vieno GDPB skyrimas ieškovui „atitinka bendrą (Teisės tarnybos) 2003 m.

pereinamosios pareigų paaukštinimo procedūros strategiją <...> padidinti savo pareigūnų, kurių pareigos paaukštinamos, skaičių <...>. Pagal 2003 m. įsigaliojusią pereinamąją tvarką daugiausia laiko išdirbę pareigūnai (t. y. surinkę maksimalų 7 pereinamųjų PB skaičių ir 4 SPPB), gavę tą patį NB skaičių, automatiškai gavo didelį bendrą pareigoms paaukštinti skirtą balų skaičių. Skirdama didelius GDPB pareigūnams, kurių krepšelis yra didelis (Teisės tarnyba), juos pašalino iš 2004 m. paaukštintinių pareigūnų sąrašo, pareigūnų, kurių pareigos nebuvo paaukštintos, kaip antai ieškovas, naudai“.

274 Sprendime atmesti skundą Komisija taip pat vadovaujasi Teisės tarnybos bendromis 2003 m. pareigų paaukštinimo procedūros gairėmis. Šių gairių 1B priede nurodoma, kad dideli GDPB bei SPPB skiriami siekiant „nustatyti 2003 m. pareigų paaukštinimus“. Be to, iš minėto priedo išplaukia, kad 2003 m. pareigų paaukštinimo procedūroje pagrindiniu Teisės tarnybos kriterijumi skiriant GDPB buvo konkretaus lygio pareigūnų gautas „bendras NB ir pereinamųjų GDPB skaičius“. Kai įvairių konkretaus lygio pareigūnų gautas „bendras balų skaičius buvo vienodas, nuopelnams, palyginti su darbo stažu, turėjo būti teikiama pirmenybė“.

275 Galiausiai sprendime atmesti skundą Komisija remiasi būtinybe „pereiti prie tvarkos, grindžiamos tam tikro laikotarpio nuopelnų įvertinimu“. Šiuo klausimu ji daro nuorodą į šio sprendimo 213 punkte minėto sprendimo *Leonhardt prieš Parlamentą* 51 punktą.

276 Atsižvelgiant į tai, kas nurodyta, reikia konstatuoti, kad sprendime atmesti skundą nurodyti motyvai atitinka Tarnybos nuostatų 25 straipsnio antrojoje pastraipoje Paskyrimų tarnybai keliamus reikalavimus. Iš tikrųjų šis sprendimas pakankamai paaiškina kriterijus, kuriuos GDPB skyrimui nustatė Teisės tarnyba, ir jų taikymą konkrečiai ieškovo situacijai. Sprendimas atmesti skundą parodo ne tik kitus nei NB veiksnius, pvz., paaukštintinių pareigūnų darbo stažas, kurie turėjo įtakos sprendimui

dėl GDPB skyrimo. Taigi sprendimas atmesti skundą leidžia ieškovui sužinoti priežastis, dėl kurių Komisija skyrė jam tik vieną GDPB, be to, jis leidžia Pirmosios instancijos teismui vykdyti teisėtumo kontrolę.

277 Iš to išplaukia, kad ieškinio pagrindą dėl Tarnybos nuostatų 25 straipsnio antrosios pastraipos pažeidimo reikia atmesti.

Dėl Tarnybos nuostatų 45 straipsnio, BĮN 45 6 ir 13 straipsnių, karjeros principo pažeidimo, akivaizdžios vertinimo klaidos ir piktnaudžiavimo įgaliojimais.

— Šalių argumentai

278 Ieškovas pastebi, kad remiantis BĮN 45 6 straipsnio 4 dalies pirmosios pastraipos a punktu „produktyviausiems“ pareigūnams skiriama 50 % GDPB, nuo 6 iki 10 balų kiekvienam pareigūnui. Tačiau ieškovas teigia gavęs tik vieną GDPB, nors TVVA jam buvo skirta 16 NB ir jis gavo didžiausią pažymį Teisės tarnyboje. Todėl jis turėjo gauti 9 ar 10 balų iš 37 balų, kurie Teisės tarnyboje buvo paskirstyti kaip dideli GDPB. Be to, kadangi kiti keturi Teisės tarnybos A 5 lygio pareigūnai, gavę didelius GDPB, gavo žemesnį įvertinimą nei 16 NB, jis mano kad Paskyrimų tarnyba neteisingai palygino nuopelnus.

279 Ieškovo nuomone, iš Teisės tarnybos bendrųjų gairių taip pat išplaukia, kad ji skyrė GDPB remdamasi „bendru NB ir pereinamųjų PB skaičiumi“. Be to, iš

Administracinių pranešimų Nr. 48-2003 išplaukia, kad gavę didelius GDPB Teisės tarnybos pareigūnai gavo 6 ar 7 pereinamuosius GDPB. Iš to ieškovas daro išvadą, kad pirmenybė buvo teikiama darbo stažui, nors į ją galėjo būti atsižvelgta tik kaip į papildomą veiksni. Be to, minėtos bendrosios gairės ir 2004 m. birželio 15 d. Paskyrimų tarnybos sprendimas įrodė, kad buvo siekiama ne atlyginti už asmeninius nuopelnus, o paaukštinti daugiausia pereinamųjų balų turinčius pareigūnus, siekiant „pagerinti Teisės tarnybos personalo pareigų paaukštinimo perspektyvas 2003–2005 metais“. Ieškovas iš to daro išvadą, kad paaukštinimas pagal nuopelnus tapo paaukštinimu atsižvelgiant į darbo stažą ir kad pareigų paaukštinimo procedūroje buvo piktnaudžiaujama įgaliojimais.

280 Komisija atsako, kad 2003 m. pareigų paaukštinimo procedūrą reglamentuojančių nuostatų tikslas – atsižvelgti į pareigūnų kelerių metų produktyvumą. PB tvarka atspindi šį siekį. Atvirkščiai, TVVA neleidžia sužinoti apie visus pareigūnų nuopelnus. Ji apima tik vienerius jų tarnybinės veiklos metus. Be to, BĮN 45 6 straipsnio 4 dalies pirmoji pastraipa nenumato, kad dideli GDPB turi būti skiriami pareigūnams, kurie, remiantis jų paskutine TVVA, gavo daugiausia NB. Jie turi būti skiriami įrodžiusiems ypatingus BĮN 45 6 straipsnio 3 dalies i ir ii punktuose nurodytus nuopelnus. 6 straipsnio 3 dalies ii punktas daro nuorodą į „vertinimo ataskaitose“ patvirtintas pareigūnų ypatingas pastangas ir esminius rezultatus. Daugiskaitos vartojimas parodo ketinimą pagrįsti GDPB „tam tikro laikotarpio nuopelnais“. Iš to išplaukia, kad Komisija galėjo juos skirstyti, remdamasi NB bei kitais nuopelnų aspektais. Taip yra šioje byloje.

281 Komisija teigia, kad ji turi pateikti nuopelnų palyginimo įrodymus tik tuo atveju, kai ieškovas pateikia pakankamai šio palyginimo nebuvimo įrodymų. Tačiau ryšio tarp NB ir GDPB nebuvimas nėra tokie įrodymai, nes GDPB negali būti grindžiami vien NB skaičiumi. Be to, vieno pareigūno nuopelnai negali kliudyti atsižvelgti į kitų pareigūnų tokius pačius ar didesnius nuopelnus.

- 282 Komisija taip pat nurodo, kad pereinamieji PB turėjo užtikrinti perėjimą prie naujos pareigų paaukštinimo tvarkos, atsižvelgiant į pareigūnų darbo stažą konkrečiame lygyje, siekiant atlyginti už jų atkaklumą. Ji tvirtina, kad dėl problemų, susijusių su nesuderintomis vertinimo ataskaitomis pagal senąją tvarką, buvo būtina skirti PB atlyginant už tam tikro laikotarpio nuopelnus atsižvelgiant į „objektyvų veiksnį“. Toks veiksnys buvo darbo stažas konkrečiame lygyje, kuris tik ribotai naudojamas skiriant pereinamuosius GDPB.
- 283 Komisijos nuomone, iš to, kas nurodyta, išplaukia, kad bendras NB ir pereinamųjų PB skaičius, kuriuo remiamasi skaičiuojant GDPB, parodo tam tikro laikotarpio nuopelnus, o ne vien paprastą darbo stažą konkrečiame lygyje.
- 284 Remdamasi sprendimu *Leonhardt prieš Parlamentą* (šio sprendimo 213 punkte minėto sprendimo 55 punktas), Komisija taip pat teigia, kad ji negali būti įpareigota visiškai atsižvelgti į įvertinimus, kurie buvo skirti pareigūnams pagal buvusią tvarką, nes tai panaikintų bet kokią pareigų paaukštinimo tvarkos reformos praktinę reikšmę.
- 285 Be to, Komisija ginčija, kad piktnaudžiavo savo įgaliojimais, remdamasi būtinybe užtikrinti perėjimą ir galimybe atsižvelgti į pareigūnų, kurių pareigos nebuvo paaukštintos, situaciją.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 286 Reikia priminti, kad nuo 2003 m. pareigų paaukštinimo procedūros siekiant atlikti objektyvesnį ir tinkamesnį paaukštintųjų pareigūnų nuopelnų palyginimą nei buvusį

anksčiau, BĮN 43 ir BĮN 45 įtvirtino pareigų paaukštinimo tvarką, grindžiamą nuopelnų nustatymu, pasireiškiančiu pareigūnams kasmet skiriamais NB ir PB. Tarp PB yra BĮN 45 6 straipsnyje numatyti GDPB.

287 Šiuo pagrindu ieškovas ginčija sprendimo, kuriuo per 2003 m. pareigų paaukštinimo procedūrą jam buvo skirtas tik vienas GDPB, teisėtumą. Ieškovo nuomone, Komisija pažeidė BĮN 45 6 straipsnį, teikdama pirmenybę darbo stažo kriterijui skiriant GDPB pareigūnams, kurių pareigos paaukštinamos.

288 Pirmiausia svarbu priminti, kad pagal BĮN 45 6 straipsnio 3 dalį GDPB „reikia atlyginti labiausiai nusipelnusiems pareigūnams“. Toje pačioje nuostatoje nurodyta, kad kalbama apie pareigūnus, kurie padėjo „pasiekti rezultatų <...>, viršijančių jų asmeninius tikslus (i punktą), arba kurie dėjo ypatingas pastangas ir, vykdydami savo užduotis, pasiekė išskirtinių rezultatų, kaip tai nurodyta jų TVVA“ (ii punktą). Dideli GDPB, t. y. nuo 6 iki 10 GDPB, remiantis BĮN 45 6 dalies 4 straipsniu, skiriami tik „produktyviausiems pareigūnams, kurie įrodė savo ypatingus nuopelnus“, o „maži“ GDPB, t. y. nuo 0 iki 4 GDPB, pagal šią nuostatą „paskirstomi tarp kitų pareigūnų, kurie atsižvelgiant į (6 straipsnio) 3 dalies i ir ii punktuose numatytus kriterijus laikomi nusipelnusiais“.

289 Taip pat reikia pažymėti, kad BĮN 45 6 straipsnyje darbo stažas konkrečiame lygyje nenurodomas kaip GDPB skyrimo kriterijus.

290 Iš to išplaukia, kad GDPB skyrimas turi būti grindžiamas su ypatingais šių nagrinėjamų pareigūnų nuopelnais susijusiais veiksniais, nes dideli GDPB skiriami tik įrodžiusiems savo išskirtinius nuopelnus pareigūnams. Nesant reikalo priimti sprendimo dėl klausimo, ar ir kokiomis sąlygomis darbo stažas konkrečiame lygyje

gali būti papildomas GDPB skyrimo kriterijus, tačiau kuriuo atveju šis kriterijus negali būti lemiamas GDPB skyrimo veiksnys (šiuo klausimu žr. 1983 m. kovo 24 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Colussi prieš Parlamentą*, 298/81, Rink. p. 1131, 22 punktą ir šio sprendimo 101 punkte minėto sprendimo *Vainker prieš Parlamentą* 16 ir 17 punktus; 1996 m. vasario 29 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Lopes prieš Teisingumo Teismą*, T-280/94, Rink. VT, p. I-A-77 ir II-239, 138 punktą ir 2002 m. liepos 11 d. Sprendimo *Perez Escanilla prieš Komisiją*, T-163/01, Rink. VT, p. I-A-131 ir II-717, 29 punktą).

291 Siekiant nustatyti šio pagrindo pagrįstumą, reikia priminti, kad norėdama įvertinti nuopelnus, į kuriuos turi būti atsižvelgta priimant sprendimą dėl pareigų paaukštinimo pagal Tarnybos nuostatų 45 straipsnį, ir todėl taip pat priimdama sprendimą dėl PB skyrimo, administracija turi didelę diskreciją, todėl Bendrijos teismo kontrolė turi apsiriboti tik klausimu, ar atsižvelgiant į administracijos taikytinus būdus ir priemones, kurios galėjo turėti įtakos jos atliekamam vertinimui, ji veikė neperžengdama tinkamų ribų ir aiškiai netinkamai nenaudojo savo įgaliojimų (1983 m. balandžio 21 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Ragusa prieš Komisiją*, 282/81, Rink. p. 1245, 9 punktas; 1987 m. vasario 4 d. Sprendimo *Bouteiller prieš Komisiją*, 324/85, Rink. p. 529, 6 punktas; šio sprendimo 89 punkte minėto sprendimo *Breton prieš Teisingumo Teismą* 98 punktas).

292 Šiuo atveju sprendime atmesti skundą Komisija paaiškino, kad „tik vieno GDPB skyrimas ieškovui „atitinka bendrą (Teisės tarnybos) 2003 m. pereinamosios pareigų paaukštinimo procedūros strategiją <...> padidinti savo pareigūnų, kurių pareigos paaukštinamos, skaičių <...>. Ji priduria, kad daugiausia laiko dirbę pareigūnai (surinkę maksimalų 7 pereinamųjų PB skaičių ir 4 SPPB), gavę tą patį NB skaičių, automatiškai gavo didelį bendrą paaukštinimui skirtą balų skaičių ir didelius GDPB. Ji taip pat paaiškina, kad „strategija, pagal kurią siekiama paaukštinti daugiausia pereinamųjų GDPB/SPPB surinkusių pareigūnų pareigas – atsižvelgiant į jų nuopelnus, – buvo teisėta“.

293 Sprendimas atmesti skundą taip pat grindžiamas bendromis Teisės tarnybos 2003 m. pareigų paaukštinimo procedūros gairėmis. Šių gairių 1B priede nurodoma, kad dideli GDPB bei SPPB skiriami siekiant „nustatyti 2003 m. paaukštinimus“. Be to, iš minėto priedo išplaukia, kad 2003 m. pareigų paaukštinimo procedūroje pagrindiniu Teisės tarnybos kriterijumi skiriant GDPB buvo konkretaus lygio pareigūnų gautas „bendras NB ir pereinamųjų GDPB skaičius“. Kai įvairių konkretaus lygio pareigūnų gautas „bendras balų skaičius buvo vienodas, nuopelnams, palyginti su darbo stažu, turėjo būti teikiama pirmenybė“.

294 Savo atsiliepime į ieškinį Komisija patvirtino, kad „GDPB buvo suteikti Teisės tarnybai remiantis kiekvienam pareigūnui tenkančiu bendru NB ir pereinamųjų GDPB skaičiumi“, pabrėždama, kad „NB ir pereinamųjų GDPB suma, kuria remiantis skaičiuojami GDPB, skirta <...> atlyginti už tam tikro laikotarpio nuopelnus“.

295 Dėl klausimo, ar sprendimas dėl vieno GDPB skyrimo ieškovui atitinka BĮN 45 6 straipsnio 3 dalies kriterijus, reikia konstatuoti, kad dėl Teisės tarnybos skiriant GDPB naudojamo metodo į A 4 lygį skirtini pareigūnai, surinkę mažiau NB nei ieškovas, kurių darbo stažas lygyje buvo didesnis, gavo daugiau GDPB nei ieškovas.

296 Surinkęs 16 NB ieškovas gavo tik vieną GDPB, o kiti keturi Teisės tarnybos A 5 lygio pareigūnai, surinkę 14 ar 15 NB, gavo didelius GDPB, nepaisant to, kad remiantis TVVA jie turėjo mažiau nuopelnų nei ieškovas. Šių pareigūnų, kurie pagal darbo stažą Teisės tarnyboje priskirti A 5 lygio antrai, trečiai, ketvirtai ir penktai pakopai, mažiausias bendras NB ir pereinamųjų GDPB skaičius yra 21 (mažiausia 14 NB ir 7 pereinamieji GDPB), o turintis mažiausią darbo stažą lygyje ieškovas surinko 19 balų (16 NB ir 3 pereinamuosius GDPB).

297 Iš to išplaukia, kad vienas GDPB ieškovui buvo suteiktas nesiremiant BĮN 45 6 straipsnio 3 dalies kriterijais. Iš tikrųjų administracija GDPB skyrė vadovaudamasi ne ypatingų ar išskirtinių atitinkamų pareigūnų nuopelnų vertinimu, o matematiniais skaičiavimais, t. y. NB ir pereinamųjų GDPB suma, kai pastarųjų skaičius būtina atitinka išdirbtų metų skaičių (žr. 206 punktą). 2003 m. pareigū paaukštinimo procedūroje Teisės tarnybos taikomi GDPB skyrimo kriterijai negali būti atlyginimas „labiausiai nusipelnusiems <...> pareigūnams“, kaip to reikalauja BĮN 45 6 straipsnio 3 dalis, ir šioje byloje jų objektyvi pasekmė buvo ta, kad turinčių mažiau NB nei ieškovas pareigūnų padėtis tapo palankesnė, nes dėl didesnio darbo stažo lygyje skirtumas tarp jų pereinamųjų GDPB ir ieškovo 3 pereinamųjų GDPB buvo didesnis nei skirtumas tarp jų NB ir ieškovo 16 NB.

298 Dėl Komisijos argumento, kad GDPB skyrimas pagrįstas tam tikro laikotarpio nuopelnais, o ne darbo stažu, pirmiausia reikia pastebėti, kad pagal BĮN 45 12 straipsnį numatoma skirti pereinamuosius PB, kad „būtų tinkamai atsižvelgta į tam tikro laikotarpio nuopelnus“. Atvirkščiai, GDPB atžvilgiu BĮN 45 6 straipsnis nedaro jokios tiesioginės nuorodos į tokį kriterijų.

299 Tačiau reikia nurodyti, kad BĮN 45 6 straipsnio 3 dalyje numatyti ypatingi nuopelnai, pagrindžiantys GDPB skyrimą, kaip pabrėžia Komisija, nebūtinai išplaukia tik iš atitinkamų pareigūnų paskutinės TVVA. BĮN 45 6 straipsnio 3 dalies ii punkte iš tikrųjų TVVA – paminėtos daugiskaita – nurodytos kaip priemonė atskirti labiausiai nusipelnčius pareigūnus, siekiant skirti jiems GDPB.

300 Teisės tarnybos taikomas metodas, pagal kurį GDPB skiriami atsižvelgiant į bendrą NB ir pereinamųjų GDPB skaičių, šiuo atveju buvo netinkamas. Iš tikrųjų NB, į kuriuos buvo atsižvelgta skiriant ieškovui tik vieną GDPB, yra paskutinėje vertinimo ataskaitoje nurodyti 16 NB. Į numanomas nuopelnus, nurodytus ankstesnėse

vertinimo ataskaitose, nebuvo atsižvelgta nustatant pereinamuosius GDPB. Iš tikrųjų šie pereinamieji GDPB skiriami, remiantis BĮN 45 12 straipsnio 3 dalies a punktu, automatiškai „po vieną balą už kiekvienus lygyje išdirbtus metus, bet ne daugiau kaip 7 balai“.

301 Galiausiai Komisija remiasi būtinybe „pereiti prie tvarkos, grindžiamos tam tikro laikotarpio nuopelnų įvertinimu“. Šiuo klausimu ji daro nuorodą į šio sprendimo 213 punkte minėto sprendimo *Leonhardt prieš Parlamentą* 51 punktą. Tačiau reikia priminti, kad šiame sprendime Pirmosios instancijos teismas leido administracijai iš dalies nesilaikyti griežto taisyklių ir nuolatinių principų, paprastai taikomų pareigų paaugstinimo procedūroms, taikymo, tačiau ji tai gali daruti tik siekdama patenkinti imperatyvųjį poreikį, susijusį su perėjimu nuo buvusios prie naujos pareigų paaugstinimo tvarkos ir atsižvelgti į perėjimui nuo vieno valdymo būdo prie kito būdingus apribojimus. Tačiau nustatyta, kad GDPB yra nuolatinė, o ne laikinoji naujos pareigų paaugstinimo tvarkos priemonė, todėl nuoroda į minėtą sprendimą *Leonhardt prieš Parlamentą* neturi jokios reikšmės. Be to, Pirmosios instancijos teismas primena, kad atsižvelgimas į nuopelnus, kuriuos konkretaus lygio Komisijos pareigūnai buvo sukaukę įsigaliojus minėtai tvarkai, pateisino trijų kategorijų pereinamųjų balų skyrimą.

302 Iš to, kas išdėstyta, išplaukia, jog sprendimą skirti ieškovui vieną GDPB nulėmė ieškovo bendras NB ir pereinamųjų GDPB skaičius ir kad tai pažeidžia BĮN 45 6 straipsnio 3 dalies kriterijus. Todėl sprendimas, nustatantis ieškovo bendrą pareigoms paaugštinti reikalingą balų skaičių, yra neteisėtas tiek, kiek juo ieškovui skiriamas vienas GDPB.

303 Kitų ieškovo pagrindų dėl šio sprendimo nagrinėti nereikia. Iš tikrųjų dėl jų sprendimas negali būti panaikintas ypač todėl, kad jie susiję su tos pačios kategorijos balais.

Dėl pagrindo, kuriame ginčijamas sprendimo neskirti ieškovui APB teisėtumas

- 304 Ieškovas iš esmės ginčija administracinio skundo, kurį jis pateikė, remdamasis BĮN 45 13 straipsniu, nagrinėjimo trukmę. Jis taip pat kritikuoja Paaukštinimo komiteto rekomendacijų nemotyvavimą. Galiausiai jis tvirtina, kad Paskyrimų tarnyba veiksmingai neišnagrinėjo jo skundo.
- 305 Pirmosios instancijos teismas konstatuoja, kad administracinį skundą, remiantis BĮN 45 13 straipsnio 1 dalimi, reikia pateikti per penkias darbo dienas po „8 straipsnyje numatyto nuopelnų sąrašo“ paskelbimo. Tačiau jis sudaromas tuo atveju, jei „PB skiriami pagal 6 straipsnyje numatytą procedūrą“. Taigi administracinio skundo dalykas – su GDPB susiję sprendimai. Šios išvados nekeičia ta aplinkybė, kad ieškovas papildė savo skundą, nurodęs kodėl jis turėtų gauti PBPU.
- 306 Atsisakymas skirti ieškovui APB yra sprendimo skirti jam tik vieną GDPB patvirtinimas. Todėl pagrindai, nurodyti dėl šio sprendimo, taip pat turi būti laikomi pagrindais dėl administracinio skundo atmetimo. Ankstesnio pagrindo nagrinėjimas parodė, kad priimant sprendimą skirti ieškovui vieną GDPB buvo padaryta akivaizdi vertinimo klaida ir kad buvo pažeistas Tarnybos nuostatų 45 straipsnis, BĮN 45 6 straipsnis ir karjeros principas. Taigi tas pats taikoma ir atsisakymui skirti ieškovui APB.
- 307 Todėl šioje byloje nėra reikalo nagrinėti pagrindų dėl ieškovo administracinio skundo nagrinėjimo.

Dėl pagrindo, susijusio su atsisakymu skirti ieškovui PBPV

308 Ieškovas ginčija atsisakymą jam skirti PBPV, remdamasis Paaukštinimo komiteto rekomendacijų nemotyvavimu, Tarnybos nuostatų 45 straipsniu, BĮN 45 9 straipsniu, vienodo požiūrio principu, akivaizdžia vertinimo klaida ir piktnaudžiavimu įgaliojimais.

Dėl Paaukštinimo komiteto rekomendacijų nemotyvavimo

— Šalių argumentai

309 Negavęs nė vieno PBPV, ieškovas Paaukštinimo komitetą dėl A kategorijos pareigūnų kaltina nemotyvavus savo pasiūlymų šiuo klausimu.

310 Komisija atsako, kad tarpinis aktas neturi būti motyvuotas.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

311 Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad šis argumentas yra nepagrįstas dėl 144 ir 145 punktuose nurodytų priežasčių.

Dėl Paskyrimų tarnybos įgaliojimų, kurie jai buvo suteikti pagal BĮN 45 9 straipsnį, nevykdymo

— Šalių argumentai

- 312 Ieškovas teigia, kad Paskyrimų tarnyba tik patvirtino jungtinio komiteto pasiūlymus ir kad ji neatsižvelgė į jo kaip lektoriaus/pranešėjo bei atstovo vykdomą veiklą.
- 313 Komisija atsako, kad Paskyrimų tarnyba veiksmingai palygino pareigūnų, kuriems gali būti skirti PBPU, bylas, tačiau, nusprendė neskirti šių balų ieškovui, remdamasi šiuo nagrinėjimu. Ji taip pat nurodė, kad niekas Paskyrimų tarnybai netrukdo laikytis paaukštinimo komitetų pasiūlymų, o tai ji ir padarė šiuo atveju.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 314 Pirmosios instancijos teismas primena, kad pagal BĮN 45 9 straipsnio 3 dalį PBPU skyrimas yra kiekvieno kompetentingo Paaukštinimo komiteto jungtinių darbo grupių pasiūlymų objektas. Kai šiuos pasiūlymus „patvirtina“ komitetai, jie pateikiami Paskyrimų tarnybai, kuri turi priimti sprendimą.
- 315 Paskyrimų tarnyba sprendimą priėmė 2003 m. lapkričio 20 dieną. To fakto, kad ji atsižvelgė į paaukštinimo komitetų rekomendacijas, nepakanka nustatyti, kad ji faktiškai nevykdė savo įgaliojimų. Iš tikrųjų Paskyrimų tarnyba gali pritarti paaukštinimo komitetų vertinimams.

- 316 Bet kuriuo atveju ieškovas pateikė skundą būtent dėl atsisakymo jam skirti PBPŪ. Tačiau Paskyrimų tarnyba atmetė ieškovo skundą, remdamasi argumentais, kurie įrodo, kad šių balų kategorija buvo veiksmingai išnagrinėta. Iš tikrųjų ji pažymėjo, kad pranešimų skaitymas ir kita veikla, kurias nurodė ieškovas, glaudžiai susijusios su jo funkcijomis ir su sritimi, kurioje jis dirbo Teisės tarnyboje. Paskyrimų tarnyba taip pat pastebėjo, kad Teisės tarnybos „skaidrumo grupė“, kurioje dalyvauja ieškovas, yra neformalus organas. Todėl ji mano, kad šis komitetas negali būti lyginamas su jungtiniu komitetu, nes BĮN 45 I priede nurodytas papildomų užduočių sąrašas yra išsamus. Galiausiai *ad hoc* skiltyje neminimos jokios papildomos užduotys.
- 317 Todėl argumentas, kad Paskyrimų tarnyba iš esmės nevykdė savo įgaliojimų, yra nepagrįstas.

Dėl to, kad Paskyrimų tarnyba pažeidė BĮN 45 9 straipsnį

— Šalių argumentai

- 318 Ieškovas nurodo, kad jis atstovauja A 5 lygio pareigūnams Teisės tarnybos skaidrumo grupėje. Be to, be savo įprastų funkcijų, jis dar skaitė paskaitas ir pranešimus kolegoms ir už institucijos ribų. Ieškovas taip pat mano, jog tai, kad jis įgijo žinių, būtinų šioms paskaitoms ir pranešimams, atlikdamas savo pareigas Teisės tarnyboje, nėra svarbu. Taip pat jis kaltina Teisės tarnybą tuo, kad ji nepranešė Paauskstinimo komitetui apie šias užduotis ir nepaminėjo jų jo 2001–2002 metų TVVA. Galiausiai ieškovas teigia, kad kiti pareigūnai gavo PBPŪ už panašią ar mažesnę veiklą. Jis prašo Pirmosios instancijos teismo nurodyti Komisijai sudaryti

anoniminį A 5 kategorijos pareigūnų, gavusių PBPU už „lektoriaus/pranešėjo“ ir atstovo veiklą, sąrašą nurodant konkrečiai atliktą veiklą. Be to, jis prašo paraginti Komisiją paaiškinti, kuo jo veikla skiriasi, tarkime, nuo suinteresuotųjų asmenų veiklos institucijoje.

319 Komisija pabrėžia, kad vykdydama pareigų paaukštinimo procedūrą Paskyrimų tarnyba turi didelę diskreciją. Be to, ji nurodo, kad Teisės tarnybos „skaidrumo grupė“ yra tik neformalus organas, kurio negalima lyginti su BĮN 45 I priede išvardytais komitetais. Iš to išplaukia, kad Paaukštinimo komitetas dėl A kategorijos pareigūnų negali skirti ieškovui PB už tokį dalyvavimą. Galiausiai tas faktas, kad ieškovas vykdė lektoriaus/pranešėjo veiklą, nesuteikia jam teisės gauti PBPU. Ribotas skirstomų balų skaičius reiškia, kad jie gali būti skirti tik labiausiai nusipelnusiems pareigūnams, taikant BĮN 45 9 straipsnyje paskelbtus kriterijus. Tačiau tai, kad vienas pareigūnas turi nuopelnų, netrukdo kitiems turėtų tokių pačių ar didesnių nuopelnų.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

320 Pirmosios instancijos teismas pastebi, kad BĮN 45 9 straipsnio 2 dalis suteikia Paskyrimų tarnybai didelę diskreciją. Visų pirma pagal ją PBPU skyrimui taikomi trys kriterijai. Jie susiję su trim klausimais, ar nagrinėjamos užduotys buvo vykdomos institucijos interesais, ar jos yra suinteresuotojo asmens pareigų dalis ir ar jis jas sėkmingai įvykdė. Kiekvieno iš šių trijų kriterijų patikrinimas yra Paskyrimų tarnybos diskrecija. BĮN 45 9 straipsnio 2 dalis nustato tam tikrą balų skaičių, paskirstytiną atsižvelgiant į pareigūnų, kurių pareigos gali būti paaukštintos, skaičių. Be to, jų paskirstymas, atsižvelgiant į BĮN 45 I priede paminėtoms įvairioms veiklos rūšims nustatytas kvotas, apima pasirinkimą, pagrįstą svarbių nuopelnų įvertinimu. Pirmosios instancijos teismas primena, kad šiuo atveju jo kontrolė turi apsiriboti

klausimu, ar administracija, įgyvendindama savo diskreciją, veikė neperžengdama tinkamų ribų ir aiškiai netinkamai nenaudojo savo įgaliojimų (žr. 291 punktą).

321 Pirma, kalbant apie ieškovo vykdomą veiklą „skaidrumo grupėje“, reikia priminti, kad BĮN 45 I priedas pateikia išsamų papildomų užduočių institucijos interesais, galinčių pateisinti PBPU skyrimą pagal BĮN 45 9 straipsnį, sąrašą. Kadangi veikla skaidrumo grupėje BĮN 45 I priede nepaminėta, nepaskyrusi ieškovui nė vieno PBPU už jo dalyvavimą šioje grupėje Paskyrimų tarnyba nepadarė nei teisės klaidos, nei akivaizdžios vertinimo klaidos.

322 Antra, kalbant apie ieškovo vykdomą lektoriaus/pranešėjo veiklą, svarbu pažymėti, kad remiantis BĮN 45 I priedu už tokią veiklą gali būti skiriami PBPU. Tačiau ieškovo darbo aprašyme minimas „vidaus pranešimas dėl (kai kurių) teisės aspektų“. Be to, jo 2001–2002 metų TVVA nurodoma, kad jis yra įgaliotas „pranešti Komisijai ir jos tarnyboms apie Bendrijos teisės ir teismų praktikos raidą ir skleisti savo žinias Bendrijos teisės ir praktikos srityje“. Iš to išplaukia, kad Paskyrimų tarnyba nepadarė nei teisės klaidos, nei akivaizdžios vertinimo klaidos, nusprenddama, jog kolegų švietimas ir pranešimų jiems skaitymas yra ieškovo įprastos darbo funkcijos. Todėl Paskyrimų tarnyba teisingai nusprendė, kad BĮN 45 9 straipsnio 2 dalies antrosios pastraipos antra įtrauka neleidžia ieškovui skirti PBPU.

323 Ieškovas taip pat remiasi veikla, vykdyta ne institucijoje. Turimi omenyje du pranešimai apie Bendrijos konkurencijos teisę ir Europos administracinę teisę Ispanijos universitetuose, dalyvavimas Italijos valdžios institucijų prašymu projekte dėl teisinių tyrimų telekomunikacijų srityje ir publikacija apie bendro ekonominio intereso paslaugas. Tačiau ieškovas nepateikė jokių įrodymų, kad šios paslaugos buvo teikiamos „institucijos interesais“, kaip to reikalauja BĮN 45 9 straipsnio 2 dalies antrosios pastraipos pirma įtrauka. Be to, Paskyrimų tarnyba galėjo pažymėti savo 2004 m. birželio 15 d. Sprendime, kad Teisės tarnyba nepaminėjo ieškovo pavardės

pareigūnų, kuriems, jos nuomone, galima skirti PBPU, sąrašė. Paskyrimų tarnyba taip pat galėjo pastebėti, kad Teisės tarnyba nepaminėjo šios veiklos TVVA skiltyje „Papildomos užduotys“. Ieškovas nurodo šį aplaidumą, tačiau ši kritika yra nepriimtina, nes ja ginčijama 2001–2002 metų TVVA, kurios jis neapskundė per nustatytą terminą. Ieškovas taip pat nurodo, kad jis įrašė aptariamą užduotį į TVVA dalį, kurią jis pats turėjo pildyti. Tačiau ši pastaba yra nereikšminga, nes kalbama apie jo paties veiklą ir natūralu, kad jo požiūris į ją subjektyvus.

324 Galiausiai ieškovo prašymo, kad Komisija pateiktų Pirmosios instancijos teismui anoniminį gavusių PBPU pareigūnų sąrašą, kuriame būtų paminėta veikla, už kurią skirti PBPU, ir paaiškinimus, kodėl ta veikla laikoma neįprasta suinteresuotųjų asmenų funkcija, negalima patenkinti. Iš tikrųjų ieškovas neįrodė, kad ši veikla, už kurią, jo nuomone, turėjo būti skirti PBPU, atitinka visus BĮM 45 9 straipsnio 2 dalyje nurodytus tinkamumo kriterijus. Be to, net darant prielaidą, kad vienam ar kitam pareigūnui buvo skirti PBPU už BĮN 45 9 straipsnio 2 dalies kriterijus atitinkančią veiklą, iš to visiškai neišplaukia, kad sprendimas neskirti ieškovui PBPU yra neteisėtas.

325 Taigi pagrindas dėl BĮN 45 9 straipsnio pažeidimo yra nepagrįstas.

Dėl piktnaudžiavimo įgaliojimais

— Šalių argumentai

326 Ieškovas daro išvadą, kad piktnaudžiavimas įgaliojimais pažeidė PBPU skyrimą. Jis teigia, kad į „lektorius/pranešėjų“ užduotį buvo atsižvelgta tik kai kuriais atvejais ir

neobjektyviai, nors BĮN 45 I priedas skiria joms ketvirtą vietą iš šešių didėjančia pagal svarbą tvarka. Jis taip pat pastebi, kad šių BĮN 2004 m. redakcijoje tos užduotys nenurodytos, nes „riba tarp lektoriaus ar pranešėjo veiklos ir įprastos pareigūno veiklos sunkiai nustatoma“.

- 327 Atsakovės nuomone, jos atsakymai į pirmiau nagrinėtas pagrindo dalis įrodo, kad į lektoriaus/pranešėjo veiklą, kuria vykdė ieškovas, buvo pakankamai atsižvelgta ir kad PBPV skirti remiantis BĮN 45 9 straipsnyje paskelbtais kriterijais. Be to, tai, kad ši veikla išbraukta iš BĮN 45 I priedo nuo 2004 m. dėl šio kriterijaus taikymo sudėtingumo, neįrodo piktnaudžiavimo įgaliojimais.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 328 Pirmosios instancijos teismas primena, kad piktnaudžiavimo įgaliojimais sąvoka Bendrijos teisėje turi konkrečią reikšmę ir apibūdina situaciją, kai administracinės valdžios institucija naudojasi savo įgaliojimais, siekdama kito tikslo nei tas, kurio siekti jai jie buvo suteikti. Sprendimas gali būti laikomas priimtu piktnaudžiaujant įgaliojimais tik tuomet, jei remiantis objektyviais, svarbiais ir nuosekliais įrodymais paaiškėja, kad jis buvo priimtas tik ar bent jau didžiąja dalimi siekiant kitų nei nurodyta tikslų (2003 m. birželio 5 d. Teisingumo Teismo sprendimo *O'Hannra-chain prieš Parlamentą*, C-121/01 P, Rink. p. I-5539, 46 punktas; 1996 m. birželio 11 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Anacoreta Correia prieš Komisiją*, T-118/95, Rink. VT, p. I-A-283 ir II-835, 25 punktas ir 2004 m. spalio 14 d. Sprendimo *Sandini prieš Teisingumo Teismą*, T-389/02, RinkVT p. I-A-295 ir II-1339, 123 punktas).

- 329 Piktnaudžiavimas įgaliojimais yra visiško panaikinimo pagrindas, kuris negali išplaukti iš BĮN 45 9 straipsnio ir I priedo klaidingo taikymo. Be to, ankstesnių

argumentų nagrinėjimas parodė, kad BĮN 45 9 straipsnis buvo taikomas teisingai. Tai, kad lektorius/pranešėjo veikla buvo išbraukta iš BĮN 45 I priedo nuo 2004 m. pareigų paaukštinimo procedūros neįrodo, jog atsisakymu skirti ieškovui PBPU per 2003 m. pareigų paaukštinimo procedūrą buvo siekiama paslėpto tikslo; jis taip pat neįrodo, kad šioje dalyje esančios nuostatos buvo neteisingai taikomos jo atžvilgiu.

- 330 Taigi argumentas yra nepagrįstas. Tai taikoma visų pagrindų dėl sprendimo neskirti ieškovui nė vieno PBPU atžvilgiu.

Dėl pagrindo, susijusio su atsisakymu skirti ieškovui pereinamuosius PKPB

Šalių argumentai

- 331 Ieškovas teigia, kad Paaukštinimo komiteto dėl A kategorijos pareigūnų sprendimas dėl pereinamųjų PKPB skyrimo yra nemotyvuotas, kaip ir Paskyrimų tarnybos sprendimas dėl jo skundo.
- 332 Komisija atsako, kad tarpinio akto nereikia motyvuoti ir kad sprendime atmesti ieškovo skundą nurodytų paaiškinimų pakanka.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

333 Pirmosios instancijos teismas primena, kad paaukštinimo komitetai turi kompetenciją tik siūlyti skirti pereinamuosius PKPB (žr. 84 punktą). Jie neprivalo motyvuoti savo pasiūlymų dėl jau nurodytų 143 ir paskesniuose punktuose priešasčių. Be to, ieškovas negali kaltinti Paskyrimų tarnybos dėl to, kad ji nepagrindė atsisakymo skirti jam pereinamuosius PKPB 2004 m. birželio 15 d. Sprendime. Iš tikrųjų jis netvirtino savo skunde, kad jam turi būti skirti šie balai, ir nepateikė jokių argumentų šiuo klausimu. Be to, Paskyrimų tarnybos sprendime yra motyvacija dėl pereinamųjų nuostatų įgyvendinimo. Galiausiai *Administraciniuose pranešimuose* Nr. 34-2003 jau buvo pabrėžta, kad „paaukštinimo komitetai <...> gali pasiūlyti skirti daugiausia 2 balus pareigūnams, jeigu jų situacija pateisina šį skyrimą“, o *Administraciniai pranešimai* Nr. 82-2003 patikslino pagrindinius atvejus, pateisinančius šių balų skyrimą.

334 Todėl šis pagrindas yra nepagrįstas.

Dėl pagrindo, susijusio su pareigūnų, kurių pareigos paaukštinamos, sąrašu

Šalių argumentai

335 Be pagrindų dėl tarpinių aktų teisėtumo, galinčių turėti poveikį pareigūnų, kurių pareigos paaukštinamos, sąrašo teisėtumui, ieškovas tiesiogiai kritikuoja jo galiojimą. Jis teigia, kad Paskyrimų tarnyba nepalygino atitinkamų kandidatų nuopelnų, priimdama sprendimą dėl pareigų paaukštinimo, ir kad ji tik patvirtino Paaukštinimo komiteto sudarytą nuopelnų sąrašą.

336 Komisijos nuomone, Paskyrimų tarnybai nedraudžiama laikytis paaukštinimo komitetų pateiktų pasiūlymų, o ieškovas neįrodė, kad ji neįgyvendino savo vertinimo kompetencijos.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

337 Pirmosios instancijos teismas primena, kad šis komitetas 2003 m. lapkričio 13 d. patvirtino BĮN 45 10 straipsnyje numatytą nuopelnų sąrašą, atsižvelgęs į 2003 m. liepos 7 d. paskelbtą sąrašą ir jo pasiūlymus dėl PBP, APB ir pereinamųjų PKPB skyrimo. Paskyrimų tarnyba patvirtino pareigūnų, kurių pareigos paaukštinamos, sąrašą 2003 m. lapkričio 20 d., atsižvelgdama į šiuos pasiūlymus. Tačiau NB ir PB skyrimo kriterijai ir BĮN 43 ir BĮN 45 nustatytos procedūros sukonkretina nuopelnų vertinimą ir sumažina Paskyrimų tarnybos paaukštinimo komitetų pasiūlymų nesilaikymo galimybes.

338 Bet kuriuo atveju Paaukštinimo komiteto dėl A kategorijos pareigūnų ir Paskyrimų tarnybos požiūrių sutapimo nepakanka konstatuoti, kad ji faktiškai nevykdė savo įgaliojimų.

339 Todėl šis pagrindas yra nepagrįstas.

4. *Dėl panaikinimo poveikio*

340 Pirmosios instancijos teismas priėmė sprendimą dėl kaltinimo, susijusio su sprendimu suteikti ieškovui tik vieną GDPB, pagrįstumo (286 ir paskesni punktai). Nustatyti pažeidimai turi įtakos sprendimui skirti jam iš viso tik 20 paaukštinimui reikalingus balų.

341 Tačiau reikia nustatyti, ar šie pažeidimai taip pat turi įtakos pareigūnų, paskirtų į A 4 lygį per 2003 m. pareigų paaukštinimo procedūrą, sąrašui, ar bet kuriuo atveju atsisakymui įrašyti į jį ieškovo pavardę.

342 Atsakymą į šį klausimą lemia tai, ar priemonės, kurių Komisija turės imtis, siekdama panaikinti minėtus pažeidimus, galėtų lemti, kad ieškovas surinks paaukštinimui reikalingą balų skaičių, kuris 2003 m. pareigų paaukštinimo procedūrai nustatytas *Administracinių pranešimų* Nr. 69-2003 31 punkte.

343 Šioje byloje ieškovas turi 16 NB ir 3 pereinamuosius GDPB. Be to, pagal BĮN 45 6 straipsnio 4 dalies a punktą jis gali gauti iki 10 GDPB. Galiausiai iš BĮN 45 13 straipsnio 2 dalies išplaukia, kad gavusi skundą Paskyrimų tarnyba gali skirti „papildomų (ne iš generalinio direktorato turimos balų kvotos)“ APB. Savo atsakymuose į Pirmosios instancijos teismo klausimus Komisija nurodo, kad „toks skundas yra priimtinas <...>, net jei atitinkamas generalinis direktoratas skirtų suinteresuotajam pareigūnui 10 (GDPB), t. y. maksimaliai galimą balų skaičių“. Be to, ji pažymėjo, kad skiriamų APB skaičius „neribojamas“. Toks aiškinimas atitinka Paskyrimų tarnybai Tarnybos nuostatų 45 straipsniu suteiktą pagrindinį vaidmenį vertinant pareigūnų nuopelnus siekiant juos paaukštinti. Jis taip pat paaiškina BĮN 45 6 straipsnio 1 dalyje ir *Administraciniuose pranešimuose* Nr. 99-2002 numatyto atitinkamo vidurkio ribotą ir neišvengiamą poveikį valdžios institucijos vertinimo kompetencijai (168 ir paskesni punktai).

344 Šiomis aplinkybėmis negalima atmesti galimybės, kad ieškovas galėtų surinkti minėtą pareigoms paaukštinti reikalingą balų skaičių.

345 Iš to išplaukia, kad reikia panaikinti 2003 m. lapkričio 20 d. Sprendimus, kuriuose Paskyrimų tarnyba, viena vertus, per 2003 m. pareigų paaukštinimo procedūrą skyrė ieškovui iš viso 20 paaukštinimui reikalingų balų, o kita vertus, atsisakė jį įrašyti į skiriamą į A 4 lygį pareigūnų sąrašą.

- 346 Tačiau ieškovas prašo panaikinti visus A 5 lygio pareigūnų ir paskirtų į A 4 lygį pareigūnų nuopelnų sąrašus. Jis nurodo, kad, priešingai nei pagal ankstesnę tvarką, per 2003 m. pareigų paaukštinimo procedūrą priimti sprendimai sukelia pasekmių net jai pasibaigus dėl paaukštinimui reikalingų balų kaupimo tvarkos. Be to, jis teigia, kad jo prieštaravimai dėl BĮN 43 ir BĮN 45 teisėtumo, tarpinių aktų nebuvimo ir nuopelnų nepalyginimo turi įtakos visai procedūrai ir visiems joje dalyvavusiems suinteresuotiesiems pareigūnams.
- 347 Tačiau iš 87 ir paskesnių punktų išplaukia, kad BĮN 45 10 straipsnyje numatytas nuopelnų sąrašas yra tarpinis aktas, kuris dėl to negali būti panaikintas.
- 348 Be to, iš Pirmosios instancijos teismo nagrinėjimo, atlikto 125–256 punktuose, išplaukia, kad ieškovo siekis panaikinti visą pareigūnų, kurių pareigos buvo paaukštintos, nuopelnų sąrašą dėl BĮN 43 ir BĮN 45 neteisėtumo ar tarpinių aktų nebuvimo visais atvejais grindžiamas klaidinga prielaida, nes prieštaravimai dėl teisėtumo ir nagrinėjamas pagrindas yra nepagrįsti.
- 349 Galiausiai viso pareigūnų, kurių pareigos buvo paaukštintos, sąrašo, kuriame yra 141 pareigūnas, panaikinimas būtų per didelė sankcija (šiuo klausimu žr. 1980 m. birželio 5 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Oberthür prieš Komisiją*, 24/79, Rink. p. 1743, 13 punktą; 1992 m. liepos 10 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Barbi prieš Komisiją*, T-68/91, Rink. p. II-2127, 36 punktą; šio sprendimo 220 punkte minėto sprendimo *Rasmussen prieš Komisiją* 52 punktą ir 2004 m. liepos 6 d. Sprendimo *Huygens prieš Komisiją*, T-281/01, Rink. VI, p. I-A-203 ir II-903, 141 punktą). Šiam požiūriui neprieštarauja egzistuojanti aplinkybė, kad per ginčijamą pareigų paaukštinimo procedūrą priimti sprendimai sukelia pasekmių ir jai pasibaigus, t. y. ateityje ieškovas galėtų konkuruoti su pareigūnais, kurių pareigų paaukštinimas nebuvo panaikintas.

Dėl proceso organizavimo priemonių

350 Ieškovas prašo Pirmosios instancijos teismo nurodyti imtis kelių proceso organizavimo priemonių.

351 Pirma, jis prašo Pirmosios instancijos teismo „nurodyti atsakovei pateikti anoniminius duomenis apie kiekvienam teisės tarnybos A 5 lygio pareigūnui skirtus pereinamuosius PB, NB ir GDPB“. Pirmosios instancijos teismas mano, kad atsižvelgiant į 296 punkte pateiktus argumentus ši priemonė nebūtina.

352 Antra, ieškovas prašo Pirmosios instancijos teismo „nurodyti atsakovei pateikti pasiūlymą dėl GDPB skyrimo ieškovui, kurį turėjo pateikti ieškovo direktorius Santaolalla Gadea, arba kitą dokumentą, kuriame nurodytas toks pasiūlymas“. Šios priemonės buvo imtasi vykstant Pirmosios instancijos teismo procesui.

353 Trečia, ieškovas prašo Pirmosios instancijos teismo „nurodyti atsakovei pateikti A 5 lygio pareigūnų, gavusių balų už lektoriaus/pranešėjo veiklą, anoniminių sąrašą, nurodant vykdomą veiklą ir paaiškinant, kuo ši veikla skiriasi nuo šių pareigūnų įprastos veiklos institucijoje“. Šio prašymo negalima patenkinti dėl 324 punkte nurodytų priežasčių.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

354 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi atsakovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti visas ieškovo bylinėjimosi išlaidas pagal jo pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (penktoji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

- 1. Panaikinti Komisijos sprendimus skirti ieškovui iš viso 20 paaukštinimui reikalingų balų ir atsisakyti įrašyti į A 4 lygį skiriamų pareigūnų sąrašą per 2003 m. pareigų paaukštinimo procedūrą.**
- 2. Atmesti likusią ieškinio dalį.**

3. Priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Vilaras

Martins Ribeiro

Dehousse

Šváby

Jürimäe

Paskelbta 2006 m. spalio 19 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kancleris

Pirmininkas

E. Coulon

M. Vilaras

Turinys

Teisinis pagrindas	II - 4150
Faktinės aplinkybės ir procesas	II - 4160
Šalių reikalavimai	II - 4163
Dėl priimtimumo	II - 4165
1. Pareigų paaukštinimo tvarka	II - 4166
2. Pareigų paaukštinimo procedūros eiga	II - 4168
3. Asmens nenaudai priimtas aktas	II - 4175
4. Ieškinio pareiškimo terminas	II - 4179
Dėl esmės	II - 4185
1. Dėl prieštaravimo, susijusio su tam tikrų BĮN 43 ir BĮN 45 Tarnybos nuostatų teisėtumu	II - 4185
Dėl pirmojo prieštaravimo, susijusio su BĮN 43 2 straipsnio ir BĮN 45 3, 6, 7, 9, 10, 12 ir 13 straipsnių teisėtumu	II - 4186
Dėl tariamai nelemiančio NB pobūdžio	II - 4186
— Šalių argumentai	II - 4186
— Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 4187
Dėl motyvų stokos	II - 4190
— Šalių argumentai	II - 4190
— Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 4190
Dėl BĮN 45 Tarnybos nuostatų 26 straipsnio ir teisės į gynybą pažeidimo	II - 4192
— Šalių argumentai	II - 4192
— Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 4193
	II - 4251

Dėl BĮN 45 13 straipsniu grindžiamų skundų veiksmingumo	II - 4194
— Šalių argumentai	II - 4194
— Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 4195
Dėl gero administravimo principo ir teisės į teisingą ir nešališką bylos nagrinėjimą pažeidimo	II - 4195
Dėl antrojo prieštaravimo, susijusio su BĮN 45 6 ir 7 straipsnių, skaitomų atsižvelgiant į Administracinius pranešimus Nr. 99-2002, kurie nustato atitinkamą vidurkį ir apriboja generalinių direktoratų diskreciją, teisėtumu ...	II - 4196
Šalių argumentai	II - 4196
Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 4197
Dėl trečiojo prieštaravimo, susijusio su BĮN 45 12 straipsnio, kuris suteikia pernelyg didelę svarbą darbo stažui, yra nekonkretus ir pažeidžia Paskyrimų tarnybos įgaliojimus, teisėtumu	II - 4204
Dėl BĮN 45 12 straipsnio pereinamojo pobūdžio	II - 4204
— Šalių argumentai	II - 4204
— Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 4205
Dėl tariamai lemiamo pobūdžio, kurį darbo stažui konkrečiame lygyje suteikia pereinamieji PB	II - 4205
— Šalių argumentai	II - 4205
— Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 4207
Dėl paaukštinimo komitetų įgaliojimų skirti pereinamuosius PKPB neturėjimo	II - 4212
— Šalių argumentai	II - 4212
— Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 4213
Dėl ketvirtojo prieštaravimo, susijusio su BĮN 45 9 straipsnio ir I priedo 1, 2, 3, 5 ir 6 straipsnių, kuriuose pervertinamos tam tikros pareigos, teisėtumu	II - 4213
Šalių argumentai	II - 4213
Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 4214

Dėl penktojo prieštaravimo, susijusio su tariamai diskriminacinės BĮN 45 7 straipsnio 2 dalies teisėtumu	II - 4217
Šalių argumentai	II - 4217
Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 4218
2. Dėl pagrindo, susijusio su sprendimų dėl administracinio skundo ir PBPU, pereinamųjų PKPB ir SPPB skyrimo nebuvimu	II - 4219
3. Dėl pagrindo, susijusio su neteisingu BĮN 45 taikymu	II - 4222
Dėl pagrindo, susijusio su sprendimu skirti ieškovui tik vieną GDPB	II - 4223
Dėl pareigos motyvuoti pažeidimo	II - 4223
— Šalių argumentai	II - 4223
— Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 4224
Dėl Tarnybos nuostatų 45 straipsnio, BĮN 45 6 ir 13 straipsnių, karjeros principo pažeidimo, akivaizdžios vertinimo klaidos ir piktnaudžiavimo įgaliojimais	II - 4227
— Šalių argumentai	II - 4227
— Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 4229
Dėl pagrindo, kuriame ginčijamas sprendimo neskirti ieškovui APB teisėtumas	II - 4235
Dėl pagrindo, susijusio su atsisakymu skirti ieškovui PBPU	II - 4236
Dėl Paaukštinimo komiteto rekomendacijų nemotyvavimo	II - 4236
— Šalių argumentai	II - 4236
— Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 4236
Dėl Paskyrimų tarnybos įgaliojimų, kurie jai buvo suteikti pagal BĮN 45 9 straipsnį, nevykdymo	II - 4237
— Šalių argumentai	II - 4237
— Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 4237
	II - 4253

Dėl to, kad Paskyrimų tarnyba pažeidė BĮN 45 9 straipsnį	II - 4238
— Šalių argumentai	II - 4238
— Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 4239
Dėl piktnaudžiavimo įgaliojimais	II - 4241
— Šalių argumentai	II - 4241
— Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 4242
Dėl pagrindo, susijusio su atsisakymu skirti ieškovui pereinamuosius PKPB ...	II - 4243
Šalių argumentai	II - 4243
Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 4244
Dėl pagrindo, susijusio su pareigūnų, kurių pareigos paaukštinamos, sąrašu ..	II - 4244
Šalių argumentai	II - 4244
Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 4245
4. Dėl panaikinimo poveikio	II - 4245
Dėl proceso organizavimo priemonių	II - 4248
Dėl bylinėjimosi išlaidų	II - 4249